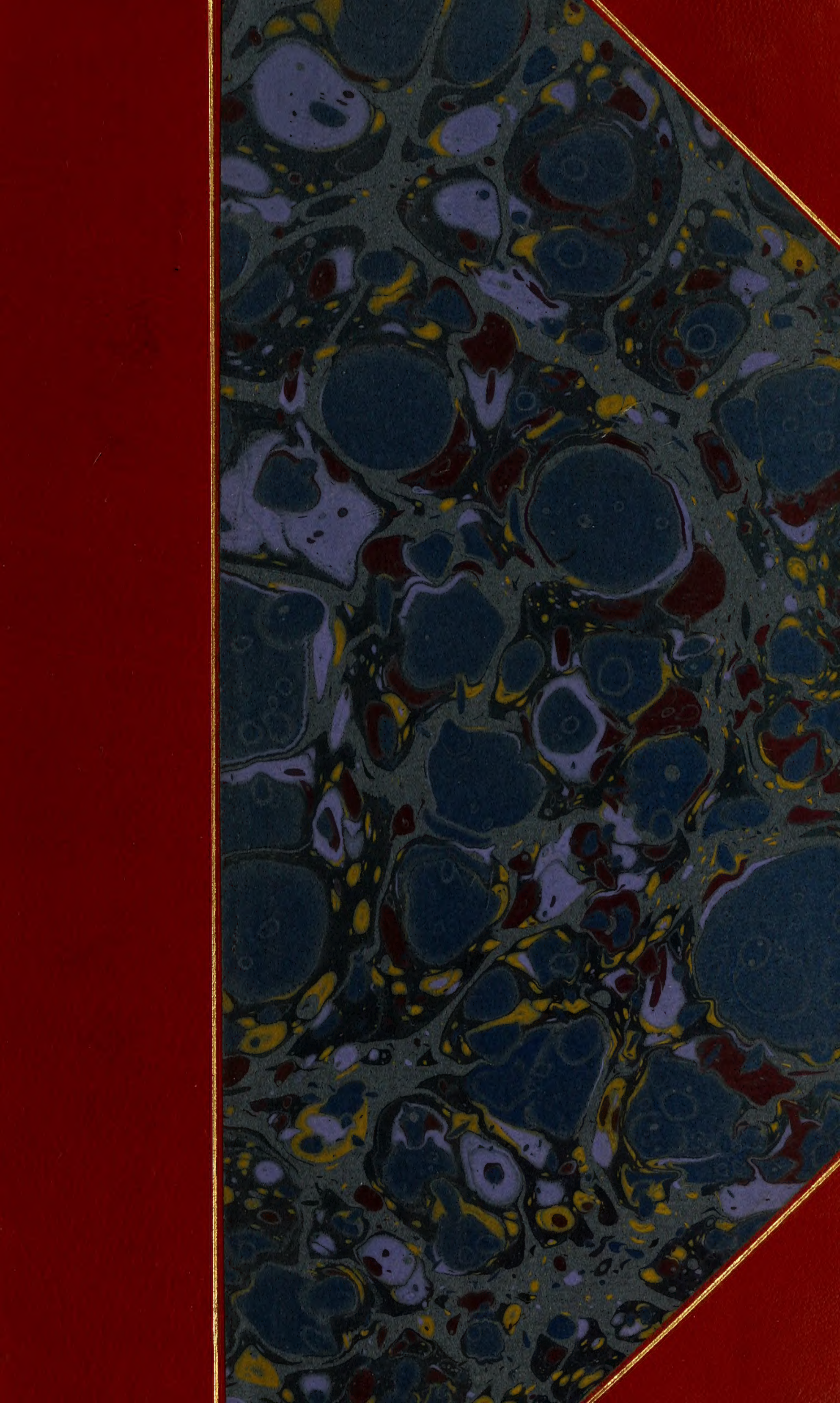

ALEX. AGASSIZ.
CAMBRIDGE, MASS.

Mr Alex Agassiz

Kepp. hommage de l'aute

½ red cloth
yellow paper

ALEX AGASSIZ CAMBRIDGE, MASS.
OCT 4 1888

5 73.1
M 29

ANNULATA POLYCHÆTA

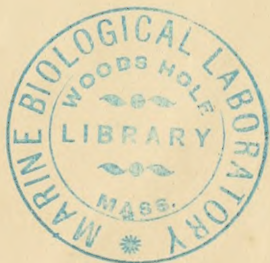
SPETSBERGIÆ, GRŒNLANDIÆ, ISLANDIÆ et SCANDINAVIÆ

HACTENUS COGNITA.

AUCTORE

DR A. J. MALMGREN.

CUM XIV TABULIS.

HELSINGFORSIÆ,
EX OFFICINA FRENCKELLIANA,
1867.

Denna afhandling innehåller de hufvudsakligaste resultaterna i systematiskt och geografiskt afseende af de studier jag haft tillfälle att egna den rika samling af Nordiska Hafs-Annulater, som förvaras i det Kongl. Svenska Riksmuseum i Stockholm. Den geografiska och bathymetriska utbredningen är, när derom icke är särskildt uppgifvet, alltid angifven efter Riksmusei exemplar eller egen erfarenhet. När jag ansett det för ämnet upplysande, har jag inryckt ett och annat till detta arbetes faunaområde icke hörande djur, men har alltid lemnat dess namn utan ordningsnummer.

Taflorna äro alla ritade och graverade under min ledning och uppsigt med den största möjliga noggrannhet; de flesta och vigtigaste mikroskopiska detaljerna äro tecknade med tillhjelp af camera.

Helsingfors den 5 April 1867.

FÖRFATTAREN.

I. Fam. EUPHROSYNIDÆ[1] WILLIAMS, Rep. Brit. Ass. 1851, p. 174.

= *Euphrosynea* KNBG.

SPINTHER JOHNSTON 1845, GRUBE, SARS 1861.
= *Oniscosoma* SARS 1850.
= *Cryptonota* STIMPSON 1853.

1. Spinther arcticus SARS.

Oniscosoma arcticum SARS, Reise 1849, Nyt Mag. Naturv. 1850, Vol. 6 p. 210.
Spinther arcticus SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 54.

Hab. ad oras Finmarkiæ et Norvegiæ occidentalis, prof. 30—50 orgyiar., in spongias sat rara; in Mus. Havniæ specimina, a D:r LÜTKEN ad Daniam borealem lecta, vidi.

EUPHROSYNE SAV.

2. Euphrosyne borealis ÖRSTED.

ÖRSTED, Grönl. Ann. dorsibr. p. 18 Tab. 2 fig. 23—27.
SARS, Reise 1849, p. 211; Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 56.
JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 127.

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Americam borealem (Grand Manan), Islandiam, Finmarkiam et Scotiam?

---

[1] För vinnande af likformighet i sättet att bilda och afsluta familjenamn, har jag i detta arbete följt det af The British Association antagna och till allmänt bruk rekommenderade sättet, att till idæ ändra genitivens slutstafvelse i namnet af det äldsta eller mest typiska genus i hvarje familj. Cnf. Report of Brit. Assoc. for Advanc. of Science, London 1866, p. 40.

30538

Spetsbergiæ: Bellsund (O. TORELL) et Waygatsöarne prof. 30—40 org. haud infrequens; Grönlandiæ: Pröven et Omenak, prof. 30—40 org. sat freq. (O. TORELL), ad Godthaab, prof. 100 org., (AMONDSEN); Islandiæ: Berufjord 15—30 orgyiar. (O. TORELL); Finmarkiæ sec. M. SARS. Scotiæ? sec. JOHNSTON; Americæ borealis: ad Grand Manan (STIMPSON).[1]

3. Euphrosyne armadillo SARS.

M. SARS, Reise 1849 p. 211; Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861, p. 55.

Hab. ad Manger prope Bergen Norvegiæ a M. SARS lecta.

4. Euphrosyne cirrata SARS.

M. SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 56.

Hab. eodem loco ac præcedens a M. SARS inventa.

II. Fam. AMPHINOMIDÆ.

= *Amphinomacea* KNBG.

EURYTHOË KNBG.

5. Eurythoë borealis SARS.

M. SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 56.

Hab. M. SARS invenit specimen unicum hujus non satis cognitæ speciei ad Manger prope Bergen. Hoc animal, ab aliis numquam repertum, ad faunam Scandinaviæ verisimile non pertinet; potius fluvio marino (Golf) ad litora Norvegiæ latum habendum est.

---

[1] Marine invertebr. of Grand Manan, p. 36.

III. Fam. APHRODITIDÆ.

= *Aphroditacea* Knbg.

APHRODITA (L.) sens. str.

6. Aphrodita aculeata L.

Aphrodita borealis Johnston, Ann. Nat. Hist. IV p. 370.
" " Catal. Brit. Mus. p. 104, tab. X fig. 1—13, sec. spec. typicum Johnstoni e Berwick bay in British Mus., a me ipso examinatum!
Aphrodita aculeata Malmgren, Nord. Hafs-Ann. Kgl. Vet. Akad. förh. 1865, p. 52.
Milnesia borealis Quatrefages, Annelés 1865, publ. autumno 1866, I p. 213.

Hab. ad Scandinaviam occidentalem et borealem, ad Britanniam, Galliam, Americam borealem (Stimpson) et in Mari Mediterraneo.

Hos en del individer af denna art utvecklas de guldglänsande borsten tidigare och ymnigare än hos andra, men detta härrör alldeles icke af någon artolikhet, utan synes endast vara af individuel betydelse. I Stockholms och Bergens museer har jag sett de mest tydliga öfvergångar äfven af mycket små exemplar emellan de "nakna" och de med guldglänsande borst försedda individerna, hvarföre jag efter att hafva examinerat Johnstons eget typexemplar af Aphrodita borealis i Brit. Mus. med bestämdhet kan förklara, att detta är ingenting annat än en liten unge af Aphrodita aculeata L., hos hvilken de guldglänsande borsten ännu icke hunnit utvecklas.

LÆTMONICE Knbg.

7. Lætmonice filicornis Knbg.

Lætmonice filicornis Mgrn, Nord. Hafs-Ann., l. c. p. 53, (*Excl. syn.:?* Aphrodita borealis Johnston, quæ est pullus Aphrod. aculeatæ L. sec. spec. typicum e Berwick bay in Brit. Mus., a me ipso examinatum!)
Lætmatonice Kinbergi Baird, Monogr. Aphrod., Proceedings Linn. Soc., Zoology, 1865, sec. specimina typica in Brit. Mus. et in Mus. Holmiæ a me visa!

Hab. ad oras occident. et boreales Scandinaviæ, e Bahusia usque ad Finmarkiam, fundo argillac. prof. 25—150 orgyiar.; ad Shetland Islands a celeb. GWYN JEFFREYS detecta (Brit. Mus.).

IV. Fam. POLYNOIDÆ.

= *Polynoina* KNBG.

LEPIDONOTUS (LEACH) MGRN.

Ad characterem genericum a me l. c. allatum adde: palpi glabri vel papillis, in seriebus 5 longitudinalibus dispositis, obsiti.

Typus hujus generis sit Lepidonotus squamatus L. sec. specimina authentica LEACHI in Brit. Mus. asservata.

8. Lepidonotus squamatus L.

Lepidonotus squamatus LEACH, spec. in British Mus.
» *granularis* » » » (I. CRANCH.)
» *verrucosus* » » »
» *squamatus* JOHNSTON, Catal. Brit. Mus. p. 109.
» » MGRN, Nord. Hafs-Ann. p. 56.

Hab. sat frequens ad oras occid. Scandinaviæ, prof. 1—50 orgyiar.; præterea ad Britanniam, Galliam et Islandiam.

Ad nostrum genus Lepidonotum pertinent, præter alias, sequentes species europeæ:

Lepidonotus clava (MONT.), JOHNST.

Aphrodita clava MONTAGU, Trans. Linn. Soc. IX, 108 Tab. 7 fig. 3.
Lepidonotus clava JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 111.

Elytra suborbicularia vel ovalia, haud ciliata, subglabra vel parce nodulosa, non imbricata, inter se plus minusve sejuncta. Palpi papillis brevibus, in 5 seriebus longitudinalibus dispositis, ornati. Cetera ut in Lepid. squamato L.

Hab. ad Britanniam sec. spec. in Brit. Mus. e Cornwall, Falmouth, Devon coast (Mus. Leach) et in Mus. Holm.

Lepidonotus clypeatus (GR.).

Polynoë clypeata GRUBE, Archiv f. Naturg. 1860 I p. 71 Tab. 3 fig. 1.

Præcedenti sat. similis, differt tamen: elytris oblongioribus magis nodulosis et subimbricatis, palpis papillis elongatis ciliiformibus, in seriebus 5 longitudinalibus dispositis, præditis.

Hab. in Mari Adriatico; Mus. Holmiæ (GRUBE).

NYCHIA MGRN.

9. Nychia cirrosa (PALL.).

Nychia cirrosa MGRN, Nord. Hafs-Ann. p. 58 Tab. VIII f. I.

Lepidonotus cirratus v. parasiticus W. BAIRD, (p. p.) in Brit. Mus. e Beaumaris (I. WILLIAMS Esq.); inter spec. hujus speciei e Beaumaris in Brit. Mus. inveni duo specim. magna Lænillæ glabræ MGRN! Specimina in Mus. Holm., nomine Lepid. parasitici BAIRD e Brit. Mus. missa, ad Nychiam cirrosam et Lænillam glabram pertinent!

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam, Scandinaviam et Britanniam., prof. 3—120 orgyiar. fundo argill.-lapidoso; septemtrionem versus frequentior.

10. Nychia Amondseni n.

Corpus pollicare depressum segmentis pedibus instructis 35. Elytra, paria XV, griseo-opalina, margaritacea, primo pari suborbiculari excepto reniformia aut ovato-reniformia, margine postico et externo ciliis brevibus dense fimbriata, spinulis brunneis perminutis undique punctata, subæqualibus subcylindricis brevibus, apice bi-trifido rarius quadrifido, ramulis conicis suberectis simplicibus. Appendices lobi cephalici palpis subulatis exceptis æque et breve ciliatæ; cirri dorsuales eodem modo ciliis brevibus obsiti.

Setæ rami inferioris longo apice integro, attenuatæ. Cet. ut in N. cirrosa (PALL.). Longit. corporis 29 m.m., lat. cum setis 11 m.m.

Hab. ad Grönlandiam: Godhavn prof. 30 orgyiar. (AMONDSEN).

Tab. I f. 4 Nychia Amondseni e Grönlandia: 4 A Pars cephalica animalis supra visa aucta, tentaculo apice bifido. 4 A Pes sinister e medio corporis, postice visus auctus. 4 C Elytra (I, V et XII) aucta. 4 D Setæ c. 500:ies auctæ: r interiores, r^1 et r^2 exteriores rami superioris; s superiores, s^1 et s^2 inferiores rami inferioris. 4 E Spinulæ elytri valde auctæ.

EUNOA[1] MGRN.

11. Eunoa Oerstedi MGRN.

Eunoë Oerstedi MALMGREN, Nord. Hafs-Ann. p. 61 Tab. VIII f. 3.

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam et Finmarkiam, prof. 10—40 orgyiar., haud frequens.

12. Eunoa nodosa (SARS 1860).

Eunoë nodosa MALMGREN, Nord. Hafs-Ann. p. 64 Tab. VIII fig. 4.
Lepidonotus pharetratus JOHNSTON 1865, Cat. Brit. Mus. p. 114, sec. specimen typicum a THOMAS lectum, in Brit. Mus. a me ipso examinatum!
non Lepidonotus pharetratus? BAIRD, ibidem p. 340, e Firth of Clyde, qui est nostra Dasylepis asperrima (SARS).

Hab. rara ad Bahusiam, Finmarkiam, Spetsbergiam, Grönlandiam, prof. 30—100 orgyiar., et ad Shetland insulas sec. unicum a celeb. GWYN JEFFREYS captum specimen, in Museo Brit. nomine Lepid. pharetrati JOHNST. (BAIRD) asservatum.

DASYLEPIS n. g.

Corpus elongato-oblongum sublineare. Lobus cephalicus antice in prominentias duas conicas productus; anten-

[1] *Εὐνόα ἡ* nom. prop.

næ sub basi tentaculi affixæ. Elytra, paria 18, totum dorsum imbricatim tegentia. Setæ rami superioris spinulis minimis in confertis seriebus transversalibus dispositis asperæ, crassiores quam setæ rami inferioris. Hæ infra apicem integrum curvatum seriatim transverse spinulosæ. Cirri duo anales sub ano.

13. Dasylepis asperrima (SARS).

Polynoë asperrima SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1860, p. 59; — Nyt Mag. XII, p. 291.

Lepidonotus pharetratus? BAIRD, (*non* JOHNSTON!) Catal. of Worms in Brit. Mus. 1865 suppl. p. 340. (sec. specimen typicum e Firth of Clyde n:o 818 in British Museum, a me ipso examinatum!)

Corpus pollicare utrinque æqualiter obtusum, segmentis pedibus instructis 41. Oculi 4, utrinque bini, duo antici sublaterales paulo ante medium lobi cephalici siti. Palpi mediocres subtile papillosi, leves; ceteræ appendices lobi cephalici valde ciliatæ; cirri tentaculares et decidui dorsuales ciliati. Elytra reniformia (primo pari suborbiculari excepto), scabra, limo sæpe obtecta, undique spinis numerosis dense obsita, elongato-conicis acuminatis vel rarius apice furcatis, prope marginem posticum et externum longioribus anticum versus sensim minoribus. Cirrus ventralis ciliatus.

Hab. ad Norvegiam prope Bergen, prof. 20—40 orgyiar., et Österaat, prof. 70—80 org., rarius ut videtur (M. SARS); etiam ad Scotiam, secundum specimen ab oculatissimo D. ROBERTSON in Firth of Clyde captum et in Mus. Brit. nomine Lepidonoti pharetrati JOHNST.? N:o 818 asservatum.

LAGISCA[1] MGRN, l. c. Char. emend.

Corpus elongato oblongum postice attenuatum. Lobus cephalicus antice in prominentias duas conicas produ-

[1] *Λαγίσκα, ἡ,* nom. prop.

ctus. Antennæ sub basi tentaculi affixæ. Oculi 4, duo antici laterales ab apice prominentiarum longe remoti vix ante medium lobi cephalici, duo postici in vertice ad basin lobi cephalici siti. Elytra, paria XV, in segmentis pedibus intructis 1, 3, 4, 6, 8 . . . . . . 22, 25, 28, 31 obvia, totum dorsum, segmentis ultimis (c. X) sæpe exceptis, obtegentia. Setæ rami superioris apicem versus spinulis minimis, in seriebus transversalibus confertis dispositis, asperæ. Setæ rami inferioris his tenuiores et plerumque multo longiores, rare in segmentis posticis etiam breviores, infra apicem integrum obsolete bidentatum vel interdum conspicue bidentatum spinulosæ. Cirri duo anales sub ano.

14. Lagisca rarispina (Sars), Mgrn, l. c. p. 65 Tab. VIII f. 2.

Polynoë levis H. Rathke, Nov. act. nat. cur. XX: I p. 150, (p. p.) sec. specimina, una cum nostra Harmothoë imbricata L. e Norvegia in Mus. Berol. a H. Rathke deposita, a me ipso examinata.

» » Danielssen, Reise 1858 p. 115 (verisimile); in Mus. Bergense specim. multa indeterminata Lag. rarispinæ vidi; spec. typica Polyn. lævis Danielssen nusquam adsunt.

Hab. ad oras Grönlandiæ, Spetsbergiæ, Islandiæ, Finmarkiæ et Norvegiæ occid., prof. 5—50 (usque ad 250) org. fundo argill.-arenoso, lapidoso vel petroso. Grönlandiæ: Pröven 20—40 org., Egedesminde, Omenak 30—250 org. (O. Torell); Norsorak 5—20 org., Godhavn (Amondsen). Spetsbergiæ: Treurenbergbay (Goës & Smitt); Lommebay 10 org., Hornsund, Waygatsöarne, Ginevrabay (Ipse). Islandiæ: Arnanäs frequ. prof. 25 org., et Berufjord 15—30 org. (O. Torell). Finmarkiæ: (S. Lovén), Karlsö 30 org. (Ipse), Grötsund 30—70 org. (Goës & Ipse), Molde (H. Rathke). — Præterea ad Britanniam borealem sec. specim. a me ipso visa in Brit. Mus., inter specim. Lepid. cirratæ Fabr. asservata.

15. Lagisca propinqua n.

Lagiscæ rarispinæ et L. semisculptæ (JOHNST.) perquam similis, differt tamen notis sequentibus.

Corpus postice attenuatum. Antennæ, tentaculum et cirri tentaculares apice tenui elongato. Elytra, primo pari suborbiculari excepto, reniformia vel reniformi-ovalia, fusco-rubra griseo-marmorata, spinulis minimis conicis numerosissimis sub microscopio modo visibilibus undique punctata, in elytris anticis prope marginem posticum nodulis subglobosis raris uniserialibus pedicello molliori insidentibus, oculo lente armato conspicue visibilibus, (non spinulis elongatis subcylindricis ac in Lag. rarispina). Setæ superiores rami inferioris apice sæpissime bidentatæ, dente inferiore distincto rare absente. Cirrus dorsualis brevis, setis vix longior, apice tenui elongato, parce et breve ciliatus ut tentaculum et cirri tentaculares. Latitud. corporis 7 m.m. cum setis.

Hab. ad insulas Koster Bahusiæ rarissima, unde L. LJUNGMAN retulit spec. unicum mancum, e prof. 100 orgyiar. ereptum.

Tab. I f. 3 Lagisca propinqua e Bahusia: 3 A Pars antica animalis supra visa, aucta. 3 B Pes dexter e medio corporis postice visus, auctus. 3 D Setæ c. 500:ies auctæ: r rami superioris; s superiores, s^1 et s^2 inferiores rami inferioris. 3 C Elytra aucta, (2) elytron secundum, (10) decimum. 3 E Spinulæ superficiei elytri secundi valde auctæ.

Ad genus Lagiscam pertinent: Lagisca Ehlersi n. e Mari Adriatico, Lepidonotus semisculptus JOHNST., Lep. dumetosus QFG., Lep. Leachii &c.

HARMOTHOË (KNBG), MGRN, l. c.

Ad nostrum char. genericum adde: Oculi 4, duo antici laterales ab apice prominentiarum paullum remoti longe ante medium capitis siti, duo postici in vertice ad basin capitis.

16. Harmothoë imbricata (L.) MGRN, l. c. p. 66 Tab. IX f. 8 (excl. syn. AUD. et M. EDW.).

Hab. vulgatissime, fundo algoso-arenoso vel argill.-

aren. prof. 2—40 (usque ad 100) orgyiar., ad Scandinaviam occidentalem, Islandiam, Spetsbergiam et Grönlandiam. — Præterea ad Americam borealem et ad Britanniam borealem sec. spec., nomine Lepid. cirrati JOHNST. in Brit. Mus. e Scotia (JOHNSTON), Shetland Isl. &c.; vix ad Galliam borealem, *non* in Mari mediterraneo ut vult GRUBE. Specimina duo, e Mari Adriatico nomine "Polynoë cirrita" MÜLL. a Celeb. GRUBE missa, a nostra Harm. imbricata (L.) (certissime = Aphrod. cirrata MÜLL.!) valde discrepant: alter e Lussin est Harmothoë spinifera EHLERS, alter autem e Cherzo Lagisca Ehlersi n.! —

17. ? Harmothoë clavigera (SARS), Nyt Mag. Naturv. XII p. 294.

Hab. M. SARS legit specimen unicum ad Christiansund Norvegiæ prof. 30—40 orgyiar. — Forsan hæc species ad nostrum genus Lagiscam referenda; situs oculorum mihi ignotus.

Ad hoc genus pertinet præter alias etiam Polynoë spinifera EHLERS e Mari adriatico.

EVARNE[1] MGRN, l. c.

Ad nostrum char. generic. adde: Oculi 4, duo antici in latere capitis ab apice prominentiarum longe remoti, duo postici in vertice ad basin capitis.

18[a]. Evarne impar (JOHNST.), MGRN, l. c. p. 71 Tab. IX f. 7.

Hab. ad Sveciam occident., Islandiam et ad Finmarkiam prof. 3—30 org.; In Bahusia: Malmö (SMITT), Gullmaren (LOVÉN), Väderöarne (GOËS), Koster (LJUNGMAN et IPSE). Islandiæ (O. TORELL). In Finmarkia ad Karlsö (IPSE). — Præterea ad Britanniam: nomine Lepid. cirratæ

---

[1] *Εὐάρνε, ἡ,* en nereid.

Fabr. e Polperro Cornvall (62, 5, 5, 29—30) et inter Harm. imbricatas e Shetland Isl. (Gwyn Jeffreys) in Brit. Mus. Etiam ad Galliam: St. Vaast (Claparède).

PARMENIS[1] n.

Corpus sublineare. Lobus cephalicus antice in prominentias duas conicas productus. Antennæ sub basi tentaculi affixæ. Oculi 4, duo antici laterales paullum ante medium lobi cephalici, duo postici in vertice ad basin capitis. Elytra, paria 15, totum dorsum imbricatim tegentia. Setæ rami superioris seriatim transverse spinulosæ, breviores et crassiores quam setæ rami inferioris. Hæ infra apicem glabrum bifidum vel profunde bidentatum dente superiore apice curvato, dente inferiore tenue recto, utrinque spinulosæ.

18. Parmenis Ljungmani n.

Corpus minutum sublineare, postice perpaullum attenuatum, segmentis pedibus instructis 35—36. Lobus cephalicus latitudine longitudinem fere æquans, antice angustior. Antennæ brevissimæ, tertiam partem longitudinis capitis superantes. Palpi elongati subulati, oculo nudo vel lente armato glaberrimi, papillis tamen minimis modo sub microscopio visibilibus dense obtecti, tentaculo subulato duplo longiores. Cirri tentaculares longitudine tentaculi, subulati, ut tentaculum parce et breve ciliati, articulo basali communi seta fere inclusa armato. Elytra, paria 15, primo pari suborbiculari excepto, oblique ovalia vel ovato-ovalia, margine glabro, nodulis v. tuberculis minimis verrucæformibus superficie sparsis. Setæ rami superioris divaricatæ multo breviores et paullum tenuiores quam setæ rami inferioris. Cirri dorsuales subulati breves, parce et breve ciliati. Cirrus ventralis subulatus brevis breve cilia-

---

[1] *Παρμενίσ, ἡ,* nom. prop.

tus. Color: elytra fusco-brunnea, griseo guttato-maculata vel striata. Longit. 16—18 m.m., lat. 4—4,5 cum setis.

Hab. ad Koster Bahusiæ prof. 5—30 orgyiar. ab A. LJUNGMAN detecta.

Tab. I f. 2 Parmenis Ljungmani e Koster: 2 A Pars cephalica aucta. 2 B Pes dexter postice visus, auctus. 2 C Elytra aucta: 2 C elytron primum, 2 C^1 secundum, 2 C^2 septimum et 2 C^3 quatuordecimum. 2 D Setæ c. 500:ies auctæ: r, r^1 rami superiores, s, s^1, s^2 rami inferioris. 2 E Tubercula elytri valde aucta.

LÆLILLA[1] MGRN, l. c.

19. Lænilla glabra MGRN, l. c. p. 73 Tab. IX f. 5.

Lepidonotus semisculptus BAIRD (*non* JOHNSTON), sec. specim. e Guernsey (Smith's collect.) in Brit. Mus., a me ipso examinatum. Lepid. semisculptus JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 116, ad nostrum genus Lagiscam pertinet, nullo vero modo cum nostra Lænilla glabra confundenda, nec cum tabula V (JOHNST. Cat. Br. Mus.) sat mala et vix determinanda, ut vult Cel. W. BAIRD (JOHNST. Cat. Br. Mus. p. 340).

Hab. in Bahusia rara, ad Britanniam vero haud infrequens ut videtur. Specimina magna vidi in Brit. Mus., e Guernsey (J. SMITH) nomine "Lepid. semisculptus" signata et e Beaumaris inter spec. Lep. cirrati v. parasitici BAIRD asservata.

20. Lænilla alba MGRN, l. c. p. 73 (excl. syn.!) Tab. XIII f. 23.

Hab. ad Finmarkiam; specimen unicum hucusque cognitum in Mus. Holm.

Hæc species ad proprium genus rectius referenda.

---

[1] *Λαινίλλα*, ἡ, nom. propr.

ANTINOË (KNBG), MGRN, l. c.

21. Antinoë Sarsi (KNBG) MGRN, l. c. p. 75 Tab. IX f. 6.

Hab. forma minor (Antinoë Sarsi KNBG) sat frequens fundo argill. prof. 2—60 orgyiar. in mari baltico, ex Ystad usque ad Alandiam, et forma major (Antinoë promamme n.) ad oras orientales et boreales Spetsbergiæ. Præterea specimina manca e Finmarkia: Kalfjorden 80 org. (IPSE), (S. LOVÉN) vidi. Etiam in Grönlandia: Omenak 30 org., Ablartok 280 org. O. TORELL. Hæc vero ad speciem propriam perquam affinem forsitan rectius referenda: Antinoë grönlandica n.

22. Antinoë finmarchica n.

Segmenta setigera 35, elytra vix vel non ciliata, setæ rami inferioris validiores et breviores quam in Antinoë Sarsi. Descriptionem extensam dabam cum figura.

Hab. ad Finmarkiam: Tromsö prof. 15 org. (GOËS et IPSE); spec. unicum in Mus. Holm.

LEUCIA[1] n.

Corpus oblongum posteriora versus angustius. Lobus cephalicus antice in prominentias duas conico-acuminatas productus; antennæ sub basi tentaculi affixæ. Elytra, paria 16, in segmentis pedibus instructis 1, 3, 4, 6 . . . . 20, 22, 25, 28, 31 et 34 obvia, totum dorsum obtegentia. Setæ rami superioris infra apicem rectum serrulatæ; setæ rami inferioris his multo longiores et tenuiores, infra apicem curvatum transverse seriatim spinulosæ. Cirri duo anales sub ano (sec. SARS).

23. Leucia nivea (SARS).

Polynoë nivea SARS, Nyt Mag. Naturv. XII p. 291.

Hab. rarissima ad Norvegiam: Bejan prof. 30—40 org. (M. SARS); unicum spec. hucusque repertum.

---

[1] *Λευκός, ον.*

MELÆNIS [1] MGRN.

24. Melænis Lovéni MGRN, l. c. p. 78 Tab. X f. 10.

Hab. in sinu Storfjorden Spetsbergiæ haud rara.

EUCRANTE [2] MGRN.

25. Eucrante villosa MGRN, l. c. p. 80 Tab. X f. 9.

Hab. In Bahusia ad Koster insulas fundo argilloso profund. 130 orgyiar. a S. LOVÉN semel inventa.

ALENTIA [3] MGRN.

26. Alentia gelatinosa (SARS), MGRN, l. c. p. 81.

Lepidonotus imbricatus JOHNSTON (*non* L.), Cat. Brit. Mus. p. 118 (excl. syn.!).
» » W. BAIRD, Ibid. p. 340 sec. specimina authentica e Firth of Clyde (D. ROBERTSON) et e Polperro (LAUGHRIN) in Brit. Mus. a me visa. — Aphrodita imbricata L. est Harmothoë imbricata (L.) MGRN, ut demonstravi Nord. Hafs-Ann. p. 68—69!
? *Polynoë foliosa* SAVIGNY, Descr. de l'Egypte ed. II, tome XXI p. 349.
» » AUDOUIN & M. EDWARDS, Hist. Nat. litt. de la France II p. 89.

Hab. ad Bahusiam, Norvegiam meridionalem et ad Britanniam. — Errata maximi momenti in nostra definitione generica (Alentia) et in descriptione Alentiæ gelatinosæ (Nord. Hafs-Ann. p. 80 & 82) huc corrigam: lege in char. gener. p. 80, Elytra - - - dorsum *non* omnino tegentia; in descript. p. 82, Elytra - - - dorsum medium *haud* perfecte tegentia. Cnf. char. gener. Alentiæ in tab. p. 56 l. c.! —

---

[1] *Μελαινίς, ἡ,* Aphrodites binamn i Korinth.

[2] *Εὐκράντη, ἡ,* en Nereid.

[3] *Ἀλεντία, ἡ,* binamn åt Aphrodite.

NEMIDIA[1] MGRN.

27. Nemidia Torelli MGRN, l. c. p. 84 Tab. XIII f. 22.

Hab. ad Whalerspoint Spetsbergiæ fundo argill. prof. 20—30 orgyiar. (IPSE).

POLYNOË (SAV.).

28. Polynoë scolopendrina (SAV.), MGRN, l. c. p. 82 tab. X f. 11.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam meridionalem rarior; præterea ad Britanniam et Galliam, ex. gr. ad Isle de Ré prope la Rochelle (G. v. YHLEN; Mus. Holm.).

ENIPO[2] MGRN.

29. Enipo Kinbergi MGRN, l. c. p. 83 Tab. X f. 12.

Hab. ad oras Bahusiæ et Norvegiæ meridionalis haud frequ.; in Museo Bergense specim. multa et magna vidi, a KOREN prope Molde et Christianssund Norvegiæ lecta.

Ad nostram descript. (l. c.) adde: cirrus ventralis parce ciliatus subulato-attenuatus, haud brevis.

LEPIDASTHENIA[3] n. g.

Corpus elongatum, sublineare depressum. Oculi 4, utrinque bini approximati, laterales, par anterius in vel pone medium lobi cephalici. Antennæ una cum tentaculo e parte anteriore lobi cephalici productæ. Elytra minuta posteriora versus magnitudine decrescentia, maximam partem dorsi nudam relinquentia, in segmentis pedibus instructis 1, 3, 4, 6, 8, ... 20, 22, 25, 28, ... 79, 82 obvia. Ramus superior pedis perminutus acicula sola præditus,

---

[1] *Νεμιδία, ἡ,* Artemis' binamn i Teuthea.

[2] *Ενῖπώ, ἡ,* nom. propr.

[3] *Λεπίς, ἡ ἀσθένεια.*

setis omnino carens. Setæ rami inferioris infra apicem subrectum bidentatum, dentibus subrectis, paulo dilatatæ serrulatæ; 1 l. 2 superiorum ceteris plerumque duplo validiores et crassiores apice integro, margine altero vero dentibus paucis serrato. Cirri anales 2 breves pone anum dorsualem.

Lepidasthenia elegans (Grube).

Polynoë elegans Grube 1840, Actin. Echinod. und Würm. p. 85.

Hab. in Mari Adriatico sec. specimina in Mus. Reg. Holmiæ, a Grube et C. Heller missa.

V. Fam. ACŒTIDÆ.

= *Acoëtea* Knbg.

PANTHALIS Knbg.

30. Panthalis Oerstedi Knbg, Mgrn, l. c. p. 85.

Hab. ad oras occident. Sveciæ et Norvegiæ, fundo argill. prof. 6—70 orgyiar., haud frequens.

VI. Fam. SIGALIONIDÆ.

= *Sigalionina* et *Pholoïna* Knbg.

SIGALION (M. Edw.).

31. Sigalion Idunæ H. Rathke, Mgrn, l. c. p. 86.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam meridion. et occident., prof. 30—100 org. fundo argill., sat rara. Sigalion boa Johnston, ad Britanniam sat frequens, nostræ Sig. Idunæ certe proxima et vix distincta.

LEANIRA Knbg.

32. Leanira tetragona (Örsted), Mgrn, l. c. p. 88 Tab. XI f. 14.

Hab. rarior ad oras Bahusiæ et Norvegiæ, septentrionem versus usque ad Finmarken, prof. 30—200 orgyiar. fundo argill.

Ad hoc genus pertinet:

Leanira Yhleni n.

Elytra oblongo-ovata, glaberrima non ciliata. Oculi conspicui 4, in quadrato locati, duo antici majores sub antennis antrorsum spectantes, duo postici supra in medio lobi cephalici. Cet. ut in Leanira tetragona.

Hab. ad Isle de Ré prope la Rochelle Galliæ, G. v. Yhlen 1865 (Mus. Holm.).

PHOLOË Johnston.

33. Pholoë minuta (Fabr.), Mgrn, l. c. p. 89 Tab. XI f. 13.

Pholoë inornata Johnston, Cat. Brit. Mus. p. 121.
» » W. Baird, Ibid. p. 340 sec. spec. typic. in Brit. Mus.!

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Scandinaviam occidentalem, Islandiam: Hofsås (O. Torell), et ad Britanniam, fundo argill. prof. 2—30 org., passim sat frequens.

VII. Fam. NEPHTHYDIDÆ.

= *Nephthydea* Gr. Ehlers, Qfgs.
= *Nephthyacea* Johnst.

NEPHTHYS Cuv.

34. Nephthys ciliata (Muell.), H. Rathke, Mgrn, l. c. p. 104 Tab. XII f. 17.

Diplobranchus ciliatus Quatrefages, Annelés (public. autumno 1866!) I p. 434.

Nephthys ciliata QUATREFAGES, Annelés (public. autumno 1866!) I p. 429.
" *borealis* " " " I p. 428.
? " *caeca* JOHNSTON in sched., specimen unicum e Tenby (DYSTER) in Brit. Mus.

Ordines longitudinales papillarum proboscidis 22 (non 21), duo supremi antrorsum sensim approximati ut etiam duo infimi.

Hab. fundo argillaceo prof. 5—200 orgyiar., sat frequens ad oras Spetsbergiæ et Scandinaviæ occidentalis. — Præterea ad Islandiam, Grönlandiam et Britanniam borealem.

35. Nephthys lactea n.

Hab. Specimen unicum mancum hujus novæ speciei in Mus. Holm. nomine Nephthydis cæcæ asservatum, ad Norsorak in Grönlandia ab AMONDSEN lectum.

36. Nephthys caeca (FABR.) MGRN, l. c. p. 104 Tab. XII f. 18.

Aonis caeca SAVIGNY, Descr. de l'Egypte, 2 édit, XXI p. 374.
" BLAINVILLE, Dict. Sc. Natur. t. 57 p. 492.
Portelia caeca QUATREFAGES, Annelés (public. autumno 1866) I p. 433.
Nephthys Oerstedi " " " I p. 427.
" *margaritacea* QUATREFAGES, Annelés " I p. 423.
" *caeca* JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 167.
" " W. BAIRD, ibid. p. 342 (sec. spec. e Gairloch (D. ROBERTSON) in Brit. Mus. a me examinatum!).

Hab. ad Grönlandiam, Finmarkiam et Britanniam borealem fundo arenoso, e litore recessu maris relicto usque ad profund. magnam. Grönlandiæ: Julianehaab, Smallesund, Arsukfjord, Godhavn et Egedesminde (O. TORELL et AMONDSEN). Finmarkiæ: Öxfjord, Karlsö, Balsfjord (IPSE).

37. Nephthys incisa MGRN, l. c. p. 105 Tab. XII f. 21.

Hab. ad oras Bahusiæ haud infrequens prof. 20—80 orgyiar.: Väderöarne, Koster &c.

38. Nephthys assimilis OERSTED, MGRN, l. c. p. 105 Tab. XII f. 19.

Hab. ad oras Sveciæ occid., fret. Öresund—Koster, haud frequens.

39. Nephthys longisetosa OERSTED, MGRN, l. c. p. 106 Tab. XII f. 20.

Non Nephthys longisetosa JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 172 sec. specimina Johnstoni in Brit. Mus. e Holy Island, Berwick bay et Firth of Forth, quæ pertinent an ad Nephth. Hombergi AUD. et M. EDW. utrum ad spec. nov.!

Hab. ad Grönlandiam, Spetsbergiam et rarior ad Finmarkiam, fundo argill. prof. 5—100 orgyiar.

VIII. Fam. PHYLLODOCIDÆ.

= *Phyllodocea* GR. s. str.

NOTOPHYLLUM (ÖRST.), MGRN, l. c.

40. Notophyllum polynoides ÖRSTED, MGRN, l. c. p. 93 Tab. XIV f. 33.

Notophyllum longum ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 26 Tab. 5 f. 78.
„ *polynoides* KOREN, Nyt Mag. IX p. 95.
? *Phyllodoce foliosa* SARS, Beskr. og Iaktt. p. 60 Tab. 9 f. 26.
? *Notophyllum foliosum* SARS, Nyt Mag. VII p. 386.

Hab. ad oras Bahusiæ et Norvegiæ meridionalis usque ad Bergen, fundo argill. prof. 20—60 orgyiar. — Phyllodoce foliosa SARS, appendice inferiore pedis "acuminata" sec. descr. et figuram SARSI prædita, a nostra specie verisimile re vera non discrepat.

GENETYLLIS[1] MGRN, l. c. p. 93.

Erratum maximi momenti in nostro char. generico et

[1] *Γενετυλλίς*, ἡ, binamn åt Aphrodite.

in nostra figura 32 tab. XIV (l. c.) a KINBERG communicata huc corrigendum. Lege: tentacula 4 (*non* 5), utrinque bina alter super alterum, ad apicem capitis.

41. Genetyllis lutea MGRN, l. c. p. 93 Tab. XIV f. 32 (tentacula 4, non 5 ut delineator errore indicat!).

Hab. ad oras Bahusiæ haud infrequens.

ANAÏTIS[1] MGRN.

42. Anaïtis Wahlbergi MGRN, l. c. p. 94 Tab. XIV f. 31.

Hab. ad oras maxime boreales Spetsbergiæ sat rara.

43. Anaïtis kosteriensis n.

Præcedenti simillima, tamen distinguenda.

Lamellæ superiores obovato-suborbiculares; lamellæ inferiores ellipticæ subacuminatæ, partem setigeram cum quarta suæ longitudinis parte superantes. Color in spiritu: antica et postica pars pallide grisea, media pars sordide fusca. Longit. fragmenti ♀ 20 m.m., latit. 2 m.m.

Hab. Specimen unicum mancum, ad insulas Koster in Bahusia ab A. LJUNGMAN profund. 130 orgyiar. detectum, examinavi.

PHYLLYDOCE[2] SAV., MGRN.

44. Phyllodoce citrina MGRN, l. c. p. 95 Tab. XIII f. 24.

Phyllodoce maculata ÖRSTED, Grönl. Ann. dorsibr. p. 39 fig. 46, 48 (*non* FABR., *nec* JOHNSTON).

Hab. ad Spetsbergiam et Grönlandiam, prof. 5—70 org., haud rara; Spetsbergiæ: Shoalpoint, Waygatsöarne,

---

[1] Ἀναῖτις, ἡ, nom. myth.

[2] Detta namn har vunnit burskap äfven i botaniken, men är redan af SAVIGNY (1817) upptaget i dess här begagnade betydelse, hvilken det sedermera fått behålla inom hela den hithörande zoologiska litteraturen, hvarföre vi ej anse det tillständigt att yrka på dess ersättande af något

Storfjorden (IPSE), Hornsund (TORELL), Isfjorden (LOVÉN). Grönlandiæ: Norsorak (AMONDSEN), Omenak et Pröven (TORELL).

45. Phyllodoce groenlandica ÖRST., MGRN, l. c. p. 96.

Hab. vulgaris in maribus Spetsbergiæ et Grönlandiæ, prof. 5—50 orgyiar. fundo argill. vel argill.-arenoso. Rarior etiam ad Finmarkiam et Bahusiam.

Tab. II f. 9 Phyllodoce grönlandica e Bahusia: 9 C Pes 10 dexter, 9 C¹ pes 60 dexter, 9 C² pes sinister e postica parte corporis, omnes antice visi, aucti. 9 D Seta 500:ies aucta.

46. Phyllodoce mucosa ÖRSTED, Ann. Dan. Consp. p. 31 f. 25, 79, 83, 89 (p. p.).

Lobus cephalicus cordatus longitudine latitudinem æquans. Proboscis emissa subcylindrica parte posteriore papillis ovalibus compressis in ordinibus 12 longitudinalibus, utrinque sex, dispositis, parte anteriore transverse rugosa; numerus papillarum in ordinibus lateralibus intermediis c. 10. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis subovalis, in mediis subrectangularis; lamella appendicis inferioris elliptica acuminata apice deorsum versa, parte setigera fere duplo longior. Color in spiritu albidus. Longit. 50—60 m.m., latit. corporis 1,2 m.m., cum appendic. 3 m.m. sine setis.

Hab. ad oras occident. Sveciæ e Kullen (ÖRSTED) usque ad Koster, prof. 5—20 orgyiar., haud frequens.

Tab. II f. 7 Phyllodoce mucosa ÖRSTED e Bahusia: 7 Pars antica animalis aucta, proboscide exserta. 7 C Pes 13, 7 C¹ Pes 60, aucti. 7 D Seta 500:ies aucta.

47. Phyllodoce pulchella n.

Lobus cephalicus e basi cordata ovato-suborbiculatus,

---

nytt, såmycket hellre som vi icke äro absoluta anhängare af den åsigt, som fordrar att samma genusnamn icke i något fall får begagnas inom zoologin och botaniken tillika.

fere æque longus ac latus. Pars posterior proboscidis exsertæ papillis ovalibus in ordinibus 12 longitudinalibus, utrinque 6, dispositis; numerus earum in ordinibus lateralibus intermediis 7—8. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis late olique ovata, in mediis subrectangularis; lamella appendicis inferioris ovato-ovalis subobtusata, partem setigeram tertia longitudinis parte superans. Color in spiritu rubicundo-albidus maculis tribus fuscescentibus in dorso cujusque segmenti. Longit. 30 m.m., lat. cum append. 1,5 m.m.

Hab. Specimen unicum ad Koster insulas, prof. 10—20 orgyiar., ab A. Ljungman lectum vidi.

Tab. II f. 8 Phyllodoce pulchella e Koster Bahusiæ: 8 Pars antica animalis aucta, proboscide semiprotrusa. 8 C Pes 13 dexter, 8 C¹ pes 60 dexter, aucti antice visi. 8 D′ Seta 500:ies aucta.

48. Phyllodoce badia n.

? *Phyllodoce assimilis* Örsted, Ann. Dan. Consp. p. 31.

Lobus cephalicus ovali-ovatus basi cordata interdum profunde incisa, longitudine latitudinem paullum superans. Cirri tentaculares subulati crassi. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis subovalis, in mediis et posticis subrectangularis; lamella appendicis inferioris ovato-elliptica subobtusa, parte setigera distincte sed non multo longior. Color in spiritu fusco-badius. Longit. c. 70 m.m.; lat. corporis c. 1,5 m.m., cum appendic. c. 4 m.m.

Hab. Specimina pauca in Bahusia a Lovén lecta examinavi.

Tab. II f. 6 Phyllodoce badia e Bahusia: 6 Pars antica animalis aucta. 6 C Pes 13, 6 C¹ pes 60, 6 C² pes e postica parte corporis, omnes antice visi, aucti. 6 D Seta 500:ies aucta.

49. Phyllodoce teres Mgrn, l. c. p. 97 Tab. XIV f. 30.

Hab. in litore arenoso recessu maris relicto ad oras occidentales Scandinaviæ, e Bahusia usque ad Finmarkiam.

50. Phyllodoce maculata (MÜLL.), *non* ÖRST., *nec* JOHNSTON.

Die geflechte Nereide MÜLLER, von Würmern p. 156 Tab. X.
Nereis maculata MÜLLER, Prodr. Zool. Dan. p. 217.
Phyllodoce Mülleri LEUCKART, Archiv f. Naturg. 15: 1, p. 204 Tab. III f. 13.

Lobus cephalicus late cordatus latitudine longitudinem superans. Pars posterior proboscidis exsertæ papillis ovalibus in ordinibus 12 longitudinalibus, utrinque 6, dispositis; numerus earum in ordinibus lateralibus intermediis 6—7. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis ovato-ovalis, in mediis subrectangularis; lamella appendicis inferioris ovata obtusa, partem setigeram tertia longitudinis parte superans. Color in spiritu subbadius, margine lamellarum superiorum dilutiore.

Hab. ad Islandiam, unde specimina pauca, in sinubus Thistelfjord et Berufjord capta, retulit O. TORELL.

Tab. III f. 16 Phyllodoce maculata ex Islandia: 16 Pars antica animalis aucta, proboscide exserta. 16 B Pes 10 dexter, postice visus, 16 B[1] Pes dexter antice visus e medio corporis, 16 B[2] Pes dexter e postica parte corporis (lamella inferiore omissa). 16 D Seta 500:ies aucta.

Nescio quid Nereis maculata FABR.; sed Phyllodoce maculata ÖRSTED est nostra Phyllodoce citrina. Phyllodoce maculata JOHNSTON, verisimile species collectiva, in Brit. Mus. non adest, igitur vix unquam certe agnoscenda. (Cnf. PERCEVAL WRIGHT, Zool. Record II p. 729). Hocce nomen JOHNSTONI, antea a MÜLLER adhibitum, omnino rejiciendum.

51. Phyllodoce Rinki n.

Lobus cephalicus suborbiculatus basi cordata, longitudine latitudinem paullum superans. Proboscis exserta subclavata vel subcylindrica, parte posteriore papillis ovalibus compressis in seriebus 12 longitudinalibus, utrinque 6, dispositis, parte anteriore sublevis; numerus papillarum in ordinibus lateralibus intermediis c. 8. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis suborbicularis, in mediis subrectangularis; lamella inferior ovalis, parte setigera paullum longior. Color in spiritu fuscobadius. Longit. c. 30 m.m., lat. cum append. c. 2 m.m.

Hab. ad Grönlandiam, unde AMONDSEN misit specimina pauca ad Norsorak prof. 5—20 orgyiar. lecta.

Tab. II f. 11 Phyllodoce Rinki e Grönlandia: 11 Pars antica aucta proboscide exserta. 11 C Pes 12 sinister antice visus, 11 C[1] Pes 50 e medio corporis, aucti. 11 D Seta 500:ies aucta.

52. Phyllodoce Luetkeni n.

Lobus cephalicus ovatus basi cordata, longitudine latitudinem distincte superans. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis subquadrangularis, in mediis et posticis late subrectangularis; lamella inferior ovato-ovalis oblique acuminata, parte setigera distincte longior. Color in spiritu rubicundo-albicans. Longit. 25 m.m.; latit. cum append. 2,5 mm.

Hab. Specimen unicum mancum (parte postica regenerata), ad Godthaab in Grönlandia meridionali, prof. 100 orgyiar., ab AMONDSEN detectum.

Tab. II f. 10 Phyllodoce Lütkeni e Grönlandia: 10 Pars antica aucta. 10 C Pes 12 sinister antice visus, 10 C[1] Pes 50 sinister antice visus, 10 C[2] Pes dexter e postica parte corporis antice visus, omnes aucti.

53. Phyllodoce incisa ÖRSTED, Grönl. Ann. dors. p. 37 f. 44.

Hab. ad Grönlandiam. Species non satis cognita.

Phyllodoce laminosa SAV., QFG.

Phyllodoce lamelligera JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 175 (p. p.), sec. specim. in Brit. Mus.!

Lobus cephalicus latus basi cordata, margo antico subrotundato. Pars postica proboscidis exsertæ subclavatæ quasi densissime breve ciliata, papillis tamen compressis majoribus in seriebus dispositis non ornata, pars antica subcostata transverse subrugosa. Lamella appendicis superioris in segmentis anticis ovata, in mediis late ovato-subcordata oblique subacuminata; lamella inferior oblonga in anticis segmentis obtusa, in mediis oblique acuminata, parte

setigera distincte longior. Color in spiritu: corporis brunneo-coeruleus, lamellarum olivaceus.

Hab. ad Britanniam et Galliam sat frequens ut videtur. Ad Scandinaviam nondum reperta.

Phyllodoce laminosa RATHKE, Fauna Norwegens p. 169 verisimile huc non pertinet.

Tab. III f. 17 Phyllodoce laminosa SAV. e Britannia (Mus. Holm.): 17 Pars antica animalis aucta, proboscide exserta. 17 B Pes 10 sinister antice visus auctus. 17 B[1] Pes 22 dexter antice visus, auctus. 17 D Seta 500:ies aucta.

EUMIDA MGRN.

54. Eumida sanguinea (ÖRSTED) MGRN, l. c. p. 97 Tab. XIV f. 28.

Hab. ad oras occident. Scandinaviæ e freto Öresund (ÖRSTED) usque ad Finmarkiam haud rara. Bahusiæ: multis locis S. LOVÉN, Koster (IPSE), Väderöarne (GOËS). Norvegiæ: Stavanger (KROK et v. FRIESEN). Finmarkiæ: S. LOVÉN, Tromsö et Karlsö (IPSE). — Præterea ad Britanniam (Brit. Mus.!).

EULALIA (SAV.), MGRN.

55. Eulalia viridis (MUELL.) MGRN, l. c. p. 98 Tab. XV f. 39 (excl. syn. AUD. & EDW.).

Phyllodoce Gervillei QUATREFAGES, Annelés 1866, II p. 139.

Hab. ad oras Scandinaviæ occidentales, e freto Öresund usque ad Finmarkiam haud infrequens, ad Islandiam, Grönlandiam et Britanniam.

56. Eulalia bilineata (JOHNSTON) MGRN, l. c. p. 99 Tab. XIII f. 26.

Hab. rara ad Finmarkiam (LOVÉN & IPSE).

57. Eulalia problema MGRN, l. c. p. 99 Tab. XIV f. 29.

Hab. ad Grönlandiam rara (O. TORELL).

Eulalia pusilla Örsted et Eulalia fusca Örsted, Ann. Dan. consp. p. 27, 28, non satis cognitæ nimis incertæ species.

SIGE Mgrn.

58. Sige fusigera Mgrn, l. c. p. 100 Tab. XIV f. 27.

? *Eulalia quadricornis* Örsted, Ann. Dan. consp. p. 28.

Hab. haud rara ad Bahusiam (Koster) et in sinu Christianiense (Dröbak) Norvegiæ.

MYSTA Mgrn.

59. Mysta barbata Mgrn, l. c. p. 101 Tab. XV f. 34.

? *Eteone maculata* Örsted, Ann. Dan. consp. p. 29.

Hab. ad Bahusiam non frequens.

Tab. III f. 20 Mysta barbata e Bahusia: 20 Pes sinister antice visus, auctus; hæc figura bona, sed figura 34 C tab. XV (l. c.) mala rejicienda.

ETEONE (Sav.) Mgrn, l. c.

60. Eteone pusilla (Oersted) Mgrn, l. c. p. 102 Tab. XV f. 37.

Hab. ad oras occid. Sveciæ, Öresund—Bahusia, non frequens.

61. Eteone spetsbergensis Mgrn, l. c. p. 102 Tab. XV f. 38.

Hab. sat frequens ad oras Spetsbergiæ.

62. Eteone Lilljeborgi n.

Corpus angustum, lineare postice attenuatum, subteres ventre subplano. Lobus cephalicus latitudine longitudinem paullum superans, antice angustatum. Proboscis exserta levis. Oculi minuti. Appendix superior late ovata a parte setigera distans. Appendix inferior oblonga apice obtuso, parte setigera vix longior. Cirri anales duo bre-

vissimi crassi ovales obtusi. Color in spiritu: fulvus. Longit. 25—35 m.m., latit. 1—1,5 m.m.

Hab. ad Bahusiam rara (S. LOVÉN).

Tab. III f. 22 Eteone Lilljeborgi e Bahusia: 22 Pars antica proboscide maxima parte exserta, aucta. 22 C Pes e anteriore, 22 C[1] e posteriore parte corporis cum appendicibus, aucti. 22 D Seta c. 500:ies aucta.

63. Eteone islandica n.

Corpus ut in præcedente. Lobus cephalicus fere æque longus ac latus, antice angustatum. Oculi minuti. Appendix superior late ovalis, partem setigeram tangens. Appendix inferior lineare oblonga apice oblique subacuminato, parte setigera paullum longior. Color in spiritu: dilute fulvus vel fulvo-fuscescens. Longit. 30 m.m., latit. 1,5 m.m.

Hab. ad Islandiam in sinu Berufjord, 25 org., et ad Raufarhavn legit. O. TORELL.

Tab. III f. 23 Eteone islandica, e Islandia: 23 Pars antica aucta. 23 C Pes auctus. 23 D Seta c. 500:ies aucta.

64. Eteone longa (FABR.) ÖRSTED.

Nereis longa FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 300. — Naturh.-Selsk. Skrivter 5: 1 p. 171 Tab. 4 f. 11—13.
Eteone longa ÖRSTED, Grönl. Ann. dorsibr. p. 33 f. 20, 28.

Hab. haud infrequens ad Grönlandiam prof. 3—20 orgyiar.: Julianehaab, Norsorak, Smallesund (AMONDSEN), Pröven (O. TORELL).

65. Eteone arctica n.

Corpus lineare depressiusculum. Lobus cephalicus latitudine longitudinem fere æquans. Oculi distincti. Proboscis exserta subclavata ad basin levis, versus orificium subdorsuale papillis c. 15 coronatum subrugosa mammillis sparsis obsita. Appendix superior ovata, a parte setigera remota. Appendix inferior subobtusa parte setigera distincte longior. Cirri anales 2 brevissimi crassi ovales. Color in spiritu: brunneo-chalybeus, dein testaceo-pallescens. Longit. 40 m.m., latit. 2 m.m.

Hab. ad oras Spetsbergiæ haud rara, nec non ad Finmarkiam. Spetsbergiæ: Hackl. Headland, Kingsbay (Goës & Smitt), Treurenbergbay, Safehavn &c. (Ipse). Finmarkiæ: Balsfjorden & Kalfjorden (Goës & Ipse).

Tab. II f. 12 Eteone arctica e Spetsbergia: 12 Pars antica aucta. 12 A Pars antica proboscide valde protensa, aucta. 12 C et 12 C¹ Pes antice et postice visus, auctus. 12 D Seta c. 500:ies aucta.

66. Eteone Leuckarti n.

Corpus depressum sublineare. Lobus cephalicus latitudine longitudinem superans. Oculi indistincti. Proboscis exserta subcylindrica ad basin levis, versus apicem paullum incrassata et transverse subsulcata. Appendix superior minuta late ovata suborbiculata, a parte setigera longe remota. Appendix inferior minuta ovali-oblonga apice rotundato, parte setigera vix vel paullum longior. Color in spiritu: coeruleo-brunneus. Longit. ? lat. 3 m.m.

Hab. ad Islandiam in sinu Thislelfjord (O. Torell).

Tab. II f. 15 Eteone Leuckarti ex Islandia: 15 Pars antica proboscide exserta aucta. 15 C Pes e antica parte, 15 C¹ pes e medio corporis, aucti. 15 D Seta 500:ies aucta.

67. Eteone Sarsi Örsted, Ann. Dan. consp. p. 29 f. 77.

Corpus subdepressum ventre plano, lineare postice attenuatum. Lobus cephalicus latitudine longitudinem multo superans. Oculi minuti. Appendix superior late ovata suborbiculata a parte setigera perpaullum remota. Appendix inferior ovali-oblonga apice obtuso-rotundato, parte setigera in junioribus paullum, in adultis distincte longior. Color in spiritu: in junioribus griseo-virescens, in majoribus livido-brunneus. Longit. 30—100 m.m., latit. 2—4,5 m.m. cum append. sine setis.

Hab. ad oras occid. Sveciæ, Öresund—Koster.

Tab. II f. 14 Eteone Sarsi e Koster: 14 Pars antica aucta. 14 C, 14 C¹ et 14 C² pedes diversi aucti. 14 D Seta 500:ies aucta.

68. Eteone depressa MGRN, l. c. p. 103 Tab. XV f. 36.

Hab. ad Spetsbergiam et Grönlandiam haud frequens.

69. Eteone lentigera n.

Corpus subdepressum. Lobus cephalicus latitudine longitudinem superans. Proboscis exserta ad basin levis, versus apicem incrassatum transverse rugosa. Appendix superior rotundata, a parte setigera distincte ac paullum remota. Appendix inferior apice obtuso, parte setigera vix vel paullum longior. Color in spiritu: coeruleo-brunneus. Longit. 70 m.m., latit. 3 m.m.

Hab. ad Spetsbergiam haud frequens: in Treurenbergbay et ad Waygatsöarne.

Tab. II f. 13 Eteone lentigera e Treurenbergbay: 13 Pars antica proboscide exserta, aucta. 13 C Pes ex anteriore, 13 C[1] Pes e posteriore parte corporis. 13 D Seta 500:ies aucta.

70. Eteone cylindrica ÖRSTED, Grönl. Ann. dors. p. 35 f. 42, 49, 57.

Hab. ad Grönlandiam.

71. Eteone flava (FABR.) MGRN, l. c. p. 102 Tab. XV f. 35.

Hab. ad Grönlandiam.

Tab. III f. 21 Eteone flava e Grönlandia: 21 Pes auctus.

CHÆTOPARIA[1] n.

Corpus angustum lineare depressiusculum. Lobus cephalicus latus brevissimus subrectangularis cum segmentis buccalibus magnis prorsus coadnatus. Tentacula 4 brevissima, utrinque bina alter super alterum in apice truncato capitis. Cirri tentaculares in segmentis buccalibus utrinque 4, inter se sejuncti, posteriores ab anterioribus longe remoti. Series minutæ transversæ, utrinque tres, setarum

---

[1] *Χαίτη, ἡ* och *Παρειά, ἡ*.

buccalium brevium difformium, forma sat singulare, subtus in segmentis buccalibus: par primum sub cirris tentacularibus anticis e setis paucis (4) apice cuspidato constans, par tertium setarum spiniformium paucarum (4) pone cirros tetaculares posticos, et par secundum intermedium e setis numerosis inæqualibus versus apicem dilatatum sublanceolatum introrsum curvatis compositum. Appendix superior pedis lamella extrorsum et sursum porrecta. Appendix inferior lamellæformis, lateri postico partis setigeræ subacuminatæ affixa. Setæ pedis capillares compositæ spinosæ articulo terminali recto longe attenuato-acuminato.

72. Chætoparia Nilssoni n.

Corpus minutum. Pars cephalica (lobus cephalicus una cum segmentis cirros tentaculares gerentibus) late ovata truncata basi transversa. Oculi nulli distincti. Cirri tentaculares apice attenuato, inæquales, posteriores anterioribus longiores latitudinem corporis subæquantes. Lamella appendicis superioris ovalis. Appendix inferior compressa elliptica partem setigeram subtriangularem subacuminatam dimidio longitudinis superans. Appendices caudales nullæ (?). Color in spiritu: rufus, macula intense sulphurea in parte interiore lamellæ appendicis superioris, dein sordide olivaceus vel rubicundo pallescens lamella incolorata. Longit. c. 20 m.m., latit. 1,5 m.m. cum append. sine setis.

Hab. ad Bahasiam sat rara S. LOVÉN et, ad Koster prof. 70—130 orgyiar., LJUNGMAN.

Tab. II f. 5 Chætoparia Nilssoni e Koster: 5 Pars antica supra visa, aucta. 5 A Eadem pars subtus visa, aucta. 5 C Pes dexter postice, 5 C¹ Isdem pes antice visus, auctus. 5 B Setæ buccales e latere dextro in situ naturali valde auctæ. 5 D Seta capillaris pedis 500:ies aucta.

IX. Fam. HESIONIDÆ (SARS).

= *Hesionea* (GR.) EHLERS, CARUS.

OPHIODROMUS SARS.

73. Ophiodromus vittatus SARS, Christ. Vid. Selsk. Forh. 1861; Nyt Mag. XI: 3 p. 87.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam meridionalem usque ad Bergen et Christianssund haud frequens; in Bahusia ad Väderöarne, Dyngö (GOËS) et aliis locis (S. LOVÉN).

CASTALIA (SAV.) ÖRSTED, SARS.

74. Castalia punctata (MÜLL.).

Nereis punctata MÜLLER, Prodr. Zool. Dan. n. 2633; Zool. Dan. II p. 28 Tab. 62.
Halimede venusta H. RATHKE, Nov. act. acad. C. L. C. nat. cur. XX: 1 p. 168 Tab. 7 f. 1—4.
Psamathe punctata (olim *fusca*) JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 182.
Castalia punctata ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 24 f. 15, 63—65, 69 (excl. syn. FABR., SAV.); Reg. Mar. p. 78; Dröbak p. 11.
» » SARS, Nyt Mag. VI p. 209, VII p. 382; Christ. Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 89.
Psamathe venusta DANIELSSEN, Reise 1858 p. 117.

Hab. fundo aren.-argillac., algos.-lapid., vel petros.-ostreato, prof. 1—40 orgyiar., sat frequens ad oras occidentales Scandinaviæ, Öresund—Finmarken (S. LOVÉN et ad Tromsö et Karlsö IPSE). Præterea ad Islandiam (Arnanäs O. TORELL) et Britanniam.

75. Castalia aurantiaca SARS, Christ. Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 90.

Hab. prof. 1—60 orgyiar. ad Florö et Manger prope Bergen Norvegiæ (SARS).

76. Castalia longicornis SARS, l. c. p. 90.

Hab. prof. 40—60 orgyiar. ad Manger (SARS).

77. Castalia Fabricii n.

Nereis aphroditoides Fabricius, Fn. Grönl. n. 278.
» » » Nat.-Selsk. Skr. 5: 1 p. 164 Tab. 4 f. 4—6.

Ramus superior pedis setis præditus nullus, aciculis binis tamen indicatus; aciculæ rami inferioris 3—4. Color in spiritu: sordide fulvo-virescens antice utrinque striis viridibus. Longit. 18 m.m., lat. cum pedibus sine setis 3,5 m.m.; segmenta 45. Cetera ut in C. punctata.

Hab. ad Grönlandiam; specimina e Julianehaab et Smallesund reportavit Amondsen.

78. Castalia rosea (Fabr.).

Nereis rosea Fabricius, Fn. Grönl. n. 284 p. 301.
» » » Nat.-Selsk. Skr. 1799, 5: 1 p. 175 Tab. 4 f. 14—16.
Castalia rosea Savigny, Descr. de l'Egypte XXI p. 375.

Hab. ad Grönlandiam (Fabricius). Mihi ignota.

79. Castalia arctica n.

Ramus superior pedis setis præditus nullus, acicula una tamen indicatus; aciculæ rami inferioris 2. Color in spiritu: pallide fulvus, antice striis viridibus utrinque in dorso. Longit. 17 m.m., latit. 3 m.m. cum pedibus sine setis; segmenta 35. Cetera ut in C. punctata.

Hab. fundo argillaceo, prof. 3—30 orgyiar., ad oras Spetsbergiæ passim sat frequens, ut in sinubus Safehavn, Wydebay, Kingsbay (Goës & Smitt) et ad Shoalpoint (Ipse).

X. Fam. SYLLIDÆ.

= *Amytidea* et *Syllidea* Gr.

AUTOLYTUS Gr., A. Ag.

80. Autolytus prolifer (Müller).

Animal surculare:

Nereis prolifera Müller, Zool. Dan. II p. 15 Tab. 52 f. 5—7.

Syllis prolifera FREY & LEUCKART, Beitr. zur Kennt. Wirbell. Thiere 1847, p. 95 (*non* JOHNSTON).
Autolytus prolifera GRUBE, Fam. Ann. p. 62.
" *prolifer* KROHN, Archiv. Naturg. 18: 1 p. 66.

Animal sexuale:

Mas:

? *Nereis corniculata* MÜLLER, Zool. Dan. II p. 15 Tab. 52 f. 1—4.
Diplocerœa corniculata GRUBE, Fam. Ann. p. 64.
(*Sacconereis helgolandica* mas) MAX MÜLLER, Archiv. f. Anat. Phys. 1855 p. 18 Tab. 3 f. 9—13.
Polybostrichus Mülleri KEFERSTEIN, Zeitschr. f. W. Zool. XII p. 113 Tab. XI f. 1—6.
" " KEFERSTEIN, Ibidem p. 468.
Chritidia thalassina GOSSE, Ann. and Mag. Nat. Hist., ser. II vol. 16, 1855 p. 308.

Femina:

Scolopendra marina SLABBER, Mikrosk. Wahrnem. von Wasser- und Landthierchen 1781, p. 44 Tab. X f. 3—5.
Sacconereis helgolandica MAX MÜLLER, Archiv. für Anat. Physiol. 1855, p 18 Tab. II.
(sine nomine) S. LOVÉN, Årsberättelse om Zool. framsteg 1840—1844 p. 71.

Hab. ad Norvegiam meridionalem, Sveciam occidentalem (ad Kullen S. LOVÉN), Helgolandiam et Britanniam.

81. Autolytus fallax n.

Animal surculare:

Corpus lineare postice attenuatum, teretiusculum ventre plano, segmentis 45. Partitio fit pone segmentum XIII setigerum. Oculi, tentacula et cirri tentaculares ut in Aut. cornuto AG. Tentaculum intermedium longitudine cirrorum tentacularium posticorum (h. e. cirrorum dorsualium segmenti primi setigeri), segmenta c. XIII antica æquans. Cirri ceteri dorsuales breves dimidiam latitudinem corporis subæquantes. Setæ compositæ, articulo terminale minimo apice bidentato, seta sola suprema simplice, apice acuminato integro, excepta. Setæ capillares nondum visibiles in surculo masculino adhærente, tentaculis et oculis 4 distinctis jam prædito. Color dilute fulvus. Longit. 8 m.m., latit. vix 1 m.m.

Hab. ad Edlundsberg in sinu Storfjorden Spetsbergiæ unicum specimen die XII mensis Augusti 1864 inveni, prof. 2—5 orgyiar.

Tab. VI f. 41 Autolytus fallax e Spetsbergia: 41 Animal surculare auctum, supra visum, surculo manifeste masculino tentaculis et oculis jam prædito, segmento XIII setigero adhærente. 41 C Pes auctus e medio surculi. 41 D Setæ ejusdem pedis 500:ies auctæ: a seta composita, b seta simplex.

Animal sexuale (mas et femina) hujus speciei nondum cognitum.

82. Autolytus longisetosus (Örsted).

Animal surculare:

? *Nereis prismatica* Müller, Zool. Dan. prodr. n. 2637.
» » Fabricius, Fn. Grönl. p. 302. — Naturh.-Selsk. Skr. 5 p. 177 Tab. 4 f. 17—20.
Amytis » Savigny, l. c. p. 376 (not. 10); Grube, l. c. p. 63.

Animal sexuale:

Mas:

Polybostrichus longosetosus Örsted, Grönl. Ann. Dorsibr. p. 182—184 Tab. V f. 62, 67, 71.
» » Keferstein, Zeitschr. Wiss. Zool. XII p. 465—468 Tab. 42 f. 5—11.

Femina:

? *Nereis bifrons* Müller, Zool. Dan. prodr. n. 2638.
» » Fabricius, Fn. Grönl. p. 303. — Naturh.-Selsk. Skr. 5 p. 181 Tab. 4 f. 21—23.
Polynice » Savigny, l. c. p. 375 (not. 9); Grube, l. c. p. 64.

Mas:

Corpus e tribus partibus difformibus constans: antica pars 6 segmentis setas modo compositas gerentibus, media pars 28, 30, 32, vel c. 35 segmentis fasciculis setarum capillarium longissimarum, præter setas compositas, instructis, pars postica segmentis 10, 15 vel c. 20 setis compositis præditis. Cirri dorsuales anticæ partis dimidiam latitudinem corporis æquantes vel paullum superantes. Setæ capillares lineares apice rotundato, setæ compositæ breves articulo terminale subfalcato breve apice bidentato. Cirri anales duo. Color fulvo-brunneus. Longit. 11—13 m.m., latit. 1—1,5 m.m. Sec. Keferstein longit. 26 m.m.

Hab. ad Grönlandiam (AMONDSEN); nec non ad Spetsbergiam: Grey Hook $\frac{1}{6}$ 1861 (IPSE), de syv-isfjell (GOËS & SMITT), Hornsundsöarne $\frac{2}{8}$ 64 (IPSE), Whalerspoint $\frac{10}{8}$ 64 (IPSE).

Tab. VII f. 38 Autolytus longisetosus ♂, e Spetsbergia (Lat. bor. 80° Lgt. 13°). 38 Pars antica supra visa aucta. 38 A Eadem pars a latere sinistro. 38 B Pars postica aucta. 38 C Pes V, 38 C¹ Pes XII, aucti. 38 D Setæ 500:ies auctæ: a rami inferioris, b rami superioris.

83. Autolytus incertus n.

Animal masculinum et animal surculare haud cognita.

Femina:

Corpus e tribus partibus inter se discrepantibus constans: antica pars 6 segmentis setas modo compositas gerentibus, media pars c. 22 segmentis setis longissimis, præter setas compositas, instructis, postica pars c. 23 segmentis, setis modo compositis armatis. Cirri dorsuales partis anticæ latitudinem corporis vix superantes. Setæ superiores (mediæ partis) capillares longissimæ lineares, setæ inferiores compositæ articulo terminale minuto apice bidentato. Color fulvus. Longit. 11 m.m., latit. 2 m.m.

Hab. ad Whalerspoint Spetsbergiæ specimen unicum legi die X mensis Augusti 1864.

Tab. VI f. 40 Autolytus incertus e Spetsbergia: 40 Pars anterior aucta supra visa; situs oculorum inferiorum majorum puncto nigro utrinque ante oculos superiores (s. posteriores) indicatus. 40 A Eadem pars infra visa aucta, sacculo pulligero embryonibus infarcto in situ naturali. 40 B Pars postica aucta. 40 C Pes auctus e antica parte, 40 C¹ pes auctus e parte media corporis. 40 D Setæ c. 500:ies auctæ. 40 E Pullus e sacculo sumtus auctus, oculis 4 distinctis.

Denna art står å ena sidan nära Autolylus cornutus A. AGASSIZ,[1] t. ex. genom lika antal segmenter i främsta kroppsdelen hos honan, men skiljer sig förutom genom andra karakterer väsendtligen genom spetsledens form hos de

---

[1] On alternate generation in Annelids, from Journ. Boston Soc. of Nat. Hist. Vol. VII p. 392.

sammansatta borsten. Att å andra sidan hänföra det af mig nyss beskrifna djuret till A. longisetosus är icke heller möjligt tillfölje af flere vid jemförelsen af de af mig gifna afbildningarne lätt i ögonen fallande skiljekarakterer, och framför allt derföre, att hannen och honan då skulle komma att få ett lika antal segmenter i främsta kroppsdelen. Hos de hittills allmännare kända arterna af detta slägte är nemligen antalet af segmenterna i kroppens främre del hos köndjuret icke blott alltid lika hos individer af samma kön, utan alltid olika hos hannen och honan af samma art. Så har t. ex. hannen af Autolytus prolifer (= Polyb. Mülleri KEF.) alltid 3 segmenter i främsta kroppsdelen, medan honan har endast 2, och hos Autolytus cornutus uppger A. AGASSIZ segmenterna i samma kroppsdel till 6 hos honan och 5 hos hannen. Hannen af Autolytus longisetosus har alltid 6 segmenter, och honan borde enligt denna analogi hafva färre eller flere. — Hos arterna af Iphinereis och Heteronereis är äfven antalet af segmenterna hos hannen och honan alltid olika, och hos samma kön af en art alltid detsamma.

84. Autolytus Newtoni n.

Animal surculare et animal masculinum hucusque incognita.

Femina:

Corpus e tribus partibus inter se discrepantibus constans: antica pars 13 segmentis setas modo compositas gerentibus, media pars c. 22—26 segmentis setis longissimis, præter setas compositas, instructis, pars postica 10—30, segmentis vel ultra. Cirri dorsuales partis anticæ latitudinem corporis paullum vel vix superantes. Setæ superiores capillares lineares longissimæ, setæ inferiores compositæ articulo terminale brevissimo trimucronato, apice bidentato.

Color cinnamomeus vel flavo-brunneus. Longit. 12—13 m.m., latit. 2—3 m.m. sine setis.

Hab. ad Spetsbergiam specimina duo legi anno 1864, alterum ad insulas Hornsund inter algas, prof. 3—5 orgyiar., die II Augusti, alterum die XXI Augusti ad Edlundsberg in sinu Storfjorden.

Hanc speciem Professoris ALFRED NEWTON nomine celebratam volui.

85. Autolytus Alexandri n.

Animal surculare et animal masculinum mihi ignota.

Femina:

Corpus e tribus partibus inter se discrepantibus constans: pars antica 14 segmentis setas modo falcatas gerentibus, media pars circa 30 segmentis fasciculis setarum longissimarum, præter setas falcatas, instructis, pars postica segmentis 22 vel ultra. Cirri dorsuales partis anticæ latitudinem corporis multo superantes, anteriores latitudinem corporis fere bis æquantes, posteriores sensim breviores. Setæ superiores mediæ partis capillares longissimæ, setæ inferiores compositæ articulo terminale breve subfalcato apice bidentato. Color in spiritu cinnamomeus. Longit. 20 m.m., latit. 3,5 m.m. sine setis.

Hab. ad Grönlandiam in Davis strait specimen unicum reperit O. TORELL.

Tab. VII f. 39 Autolytus Alexandri e Davis strait: 39 Antica pars supra visa aucta; minima pars (modo margo superior) oculorum inferiorum majorum visibilis. 39 C Pes e antica parte corporis auctus. 39 C¹ Pes auctus e medio corporis, setis capillaribus instructus. 39 D Setæ c. 500:ies auctæ: a seta falcata, b et b¹ setæ capillares. 39 E Pulli e sacculo pulligero feminæ sumti, supra et a latere visi, aucti, oculis 4 distinctis.

Præclariss. viro ALEX. AGASSIZ, cui quam maxime debemus veram cognitionem de propagatione surculare specierum hujus generis, hanc formam insignem dicavi. Cognomen AGASSIZI nuperrime jam præoccupatum a QUATREFAGES in hocce genere.

GATTIOLA[1] JOHNSTON (1861).

= *Pterosyllis*[2] CLAPARÈDE (1863) p. p.

86. Gattiola finmarchica n.

? *Gattiola spectabilis* JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 195 Tab. XVI f. 1—7.
? *Pterosyllis formosa* CLAPARÈDE, Beob. Anat. Entwick. Wirbell. Thiere 1863 p. 46 Tab. XIII f. 30—34.

Corpus utrinque profunde incisum, segmentis paucis. (14 l. 16?). Lobus cephalicus cum segmento buccali prorsus coalitus, longitudine latitudinem fere æquans. Palpi minuti distantes verrucæformes subventrales. Tentacula 3 filiformia sat longa transverse rugosa, non distincte moniliformia, intermedium cetera fere tertia parte suæ longitudinis superans, 7—8 antica segmenta æquans. Cirri tentaculares forma tentaculorum, utrinque 2 lateri capitis affixi, inæquales, superiores inferioribus duplo longiores tentaculum medium multo superantes. Oculi 4 mediocres, 2

---

[1] W. BAIRD, Annelida in "Museum of Nat. History," vol. II p. 298 (note) 1861; JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 195. PERCEVAL WRIGHT, Zool. Record vol. II 1866 p. 727.

[2] Genus Pterosyllis, med den begränsning CLAPARÈDE nyligen gifvit detsamma, sönderfaller i två distincta genera, Gattiola JOHNST. med arterna G. spectabilis, G. finmarchica och Gattiola formosa (CLAP.) MGRN, och Pterosyllis sens. str., hvars enda hittills kända representant är Pterosyllis dorsigera CLAP. Dessa genera kunna i korthet karakteriseras sålunda:

GATTIOLA JOHNST.

Setæ falcatæ articulo terminale apice integro (haud bidentato). Oculi 4 dorsuales mediocres, utrinque bini approximati. Appedices duæ nuchales. Cirri tentaculares utrinque bini.

Typi: G. finmarchica et G. spectabilis JOHNST.

PTEROSYLLIS (CLAP.) s. str.

Setæ falcatæ articulo terminale apice bidentato. Oculi 4, anteriores sat magni ventrales, posteriores minores dorsuales. Appendices duæ nuchales. Cirri tentaculares utrinque bini.

Typus: Pterosyllis dorsigera CLAPARÈDE, Mém. Soc. Phys. et Hist. Nat. de Genève XVII: 2 p. 560.

utrinque approximati, dorsuales. Pone oculos ad basin capitis duæ appendices nuchales sat singulares, erectæ elliptico-ovales, antice excavatæ, auriculæformes. Cirri dorsuales longissimi filiformes apice spiraliter vel varie contorti, indistincte articulati (vix sæptati), contenta granulosa. Setæ falcatæ, articulo terminali apice integro (non bidentato), acie subtilissime serrulata. Cirrus ventralis paullum compressus oblongus, parte setigera oblique truncata distincte longior. Color in spiritu albidus. Longit. c. 10? m.m., lat. cum pedibus sine setis c. 2 m.m.

Hab. ad Finmarkiam duo specimina manca legit S. LOVÉN jam anno 1836. — Præterea ad Galliam? et Britanniam?

Tab. VI f. 36 Gattiola finmarchica e Finmarkia: 36 Pars anterior supra visa aucta, appendices nuchales resupinatæ. 36 A Eadem pars infra visa; palpi minuti conspiciuntur in apice capitis sub tentaculis lateralibus. 36 C Pes auctus. 36 D Setæ falcatæ 500:ies auctæ.

SYLLIDES ÖRSTED.

87. Syllides longicirrata ÖRSTED, Dyr ved Dröbak p. 11 Tab. II f. 2 a—b.

Hab. ad Dröbak Norvegiæ (ÖRSTED).

EXOGONE ÖRSTED.

Exogone naidina ÖRSTED, Archiv. Naturg. 11: 1 p. 20 Tab. 2.

Hab. In fundo argilloso-lapidoso freti Lille Baelt prope Striib (ÖRSTED).

PIONOSYLLIS n. g.

Proboscis exserta solo dente-valido conico armata, pone marginem papillis mollibus c. 10 coronata. Setæ compositæ subfalcatæ articulo terminale elongato lineare apice bidentato. Segmenta media et posteriora fasciculis

setarum capillarium longissimarum deciduarum prædita, præter setas falcatas. Cetera ut in genere Syllide.

88. Pionosyllis compacta n.

Corpus compactum fragile. Lobus cephalicus subrectangularis angulis rotundatis. Palpi obovati vel subrotundati distantes. Oculi 4 magni, anteriores majores et magis distantes quam posteriores. Tentacula tria fere eadem longitudine et forma ac cirri tentaculares, latitudinem corporis æquantia, filiformia indistincte articulata facile decidua. Cirri dorsuales dimidiam latitudinem corporis æquantes, vix articulati decidui. Fasciculi setarum capillarium a segmento XII l. XV incipientes. Cirrus ventralis ovatus dimidiam partem setigeram paullum superans. Color in spiritu pallidus fulvescens, striis transversis angustis viridibus in dorso partis anticæ. Longit. c. 8—10 m.m., latit. 1 m.m.

Hab. ad Spetsbergiam, Lat. bor. 80°, Long. orient. ex. Gr. 13°, pauca specimina die 1 Junii 1861 ipse legi.

Tab. VII f. 48 Pionosyllis compacta e Spetsbergia: 48 Pars antica aucta supra visa, proboscide exserta. 48 C Pes auctus e antica parte. 48 C[1] Pes auctus e medio corporis; ramus superior acicula et setis capillaribus armatus, ramus inferior acicula et setis falcatis. 48 F Proboscis exserta infra visa. 48 D Setæ 500:ies auctæ: a, a[1] setæ falcatæ, b seta capillaris.

EUSYLLIS n. g.

Proboscis exserta dente solo valido armata, pone marginem durum subtilissime crebre denticulatum ordinibus binis transversis sejunctis papillarum (c. 10) mollium coronata. Setæ compositæ falcatæ articulo terminali breve apice bidentato. Segmenta media et posteriora in aliis faciculos setarum capillarium longissimarum, præter setas falcatas, gerentia, in aliis vero nullæ setæ capillares. Cirri duo anales. Cet. ut in genere Syllide.

89. Eusyllis Blomstrandi n.

Lobus cephalicus subrectangularis, angulis rotundatis.

Oculi 4 distincti in rectangulo positi. Palpi ovati valde sejuncti. Tentacula 3 inæqualia, lateralia latitudinem corporis superantia, tentaculo intermedio fere dimidio breviora, filiformia subrugosa indisticte articulata. Cirri tentaculares utrinque bini inæquales, superiores inferioribus multo longiores latitudinem corporis bis vel ter æquantes, eadem forma ac tentacula. Cirri dorsuales in segmentis c. 4 anticis latitudinem corporis superantes, dein sensim breviores dimidiam corporis latitudinem vix æquantes. In speciminibus aliis fasciculi setarum capillarium longissimarum, a segmento XVII incipientes, in sequentibus segmentis, 6—8 ultimis exceptis, obvii, in aliis vero nulli. Cirrus ventralis ovatus partem setigeram æquans. Color in spiritu pallide fulvus. Longit. 10 m.m., latit. 1 m.m.; segmenta 50.

Hab. ad Spetsbergiam.

Tab. VI f. 43 Eusyllis Blomstrandi e Spetsbergia: 43 Pars anterior et pars posterior animalis auctæ supra visæ. 43 C Pes auctus e anteriore parte corporis modo setis falcatis. 43 C[1] Pes auctus e medio corporis, setis capillaribus et setis falcatis præditus. 43 D Setæ 500:ies auctæ. 43 F Proboscis exserta aucta infra visa: a dens, b margo denticulatus, c ordines papillarum.

90. Eusyllis monilicornis n.

Præcedenti simillima, differt modo: palpis magis elongatis, omnibus appendicibus filiformibus multo longioribus distincte articulatis moniliformibus et majore corpore. Setæ capillares nullæ.

Hab. duo specimina manca ad Edlundsberg Spetsbergiæ die 21 mensis Augusti anno 1864 a me ipso lecta examinavi.

Tab. VI f. 44 Eusyllis monilicornis e Spetsbergia: 44 Pars antica supra visa aucta. 44 C Pes auctus. 44 D Seta falcata 500:ies aucta.

SYLLIS (Sav.).

Palpi separati. Setæ falcatæ articulo terminale apice integro, haud bidentato.

91. Syllis armillaris (MÜLL.) ÖRSTED, Ann. Dan. Consp. p. 24 f. 27, 90, 94, 102.

Palpi validi lati ovati. Proboscis solo dente conico armata, papillis mollibus c. 10 pone apicis marginem coronata. Cirri dorsuales in medio corporis ovato-subulati distincte articulati, ex articulis 8—10 compositi, dimidiam latitudinem corporis non vel vix æquantes, alternatim sursum deorsumve porrecti. Color flavescens duabus striis transversis viridibus in dorso cujusque segmenti, postica in medio dorsi interrupta. Propagatio surcularis.

Hab. ad oras occidentales Sveciæ vulgaris.

Tab. VII f. 46 Syllis armillaris surcularis e Väderöarne Bahusiæ: 46 Pars antica aucta supra visa. 46 B Pars postica aucta, surculo adhærente; segmentum modo primum animalis surcularis, cetera omnia surculi. 46 C Pes animalis surcularis auctus. 46 D Seta 500:eis aucta. 46 F Proboscis exserta aucta: solus dens conicus et papillæ membranaceæ marginem coronantes conspiciuntur.

92. Syllis borealis n.

Præcedenti simillima differt modo cirris dorsualibus longioribus, in medio corporis dimidiam latitudinem corporis æquantibus vel superantibus, ex articulis 11—15 compositis. Propagatio surcularis. Color surculi adhærentis coerulescens in animale vivente.

Hab. ad oras Finmarkiæ sat frequens (LOVÉN, GOËS & IPSE); initio mensis Junii 1864 specimina surcularia ipse legi ad Karlsö prope Tromsö.

Tab. VI f. 42 Syllis borealis e Finmarkia: 42 Pars antica et postica animalis surcularis supra visa aucta. 42 A Pars antica magis aucta; palpi false delineati, re vera multo majores et fere eadem forma ac in Syllide armillare. 42 C Pes auctus e medio corporis. 42 C¹ Pes surculi adhærentis; ramus superior sola acicula jam indicatus. 42 D Setæ 500:ies auctæ.

93. Syllis tigrina H. RATHKE.

H. RATHKE, Nov. act. acad. Cæs. L. C. nat. cur. XX: 1 p. 165 Tab. VII f. 5—11.

Hab. ad Molde Norvegiæ. An re vera species distincta?

94. Syllis cornuta H. Rathke.

H. Rathke, Nova act. acad. C. L. C. nat. cur. XX: 1 p. 164 Tab. VII f. 12.

Palpi elongato-ovati validi. Cirri dorsuales filiformes distincte articulati moniliformes, in medio corporis latitudinem corporis æquantes vel superantes, ex articulis 22—27 compositi. Setæ falcatæ suprema excepta, articulo terminale lineare tenue elongato prædita. Color in spiritu fulvus. Longit. 20 m.m., latit. c. 1,3 m.m.

Hab. ad Karlsö Finmarkiæ specimina pauca legi die 4 mensis Junii 1864. Præterea prope Christianssund (H. Rathke).

Tab. VII f. 45 Syllis cornuta e Karlsö Finmarkiæ; 45 Pars antica aucta. 45 C Pes auctus. 45 D Setæ 500:ies auctæ.

95. Syllis fasciata n.

Corpus lineare antice et postice paullum angustius, segmentis c. 63 (55—70) dorso convexo ventre plano. Palpi elongati. Color dorsi in segmentis c. 20 anticis et totidem concoloribus posticis pallide ferrugineus, segmentorum anticorum interstitiis, et singuli fascia media angusta, albidis; in intermediis c. 30 obscurior subgriseus rubicundus interstitiis albidis; abdominis albido-rubicundus. Proboscis solo dente valido conico armata et pone marginem papillis c. 10 mollibus coronata. Cirri dorsuales distincte articulati submoniliformes, latitudinem corporis subæquantes, ex articulis c. 24 compositi. Cirri ventrales lineares apicem partis setigeræ fere attingentes. Propagatio surcularis. Partitio fit pone segmentum 40—50. Surculus semper dilute ferrugineus. Longit. c. 20 m.m., latit. c. 1,5 m.m.

Hab. vulgaris ad oras Spetsbergiæ, præsertim boreales et occidentales.

Tab. VII f. 47 et Tab. VIII f. 52 Syllis fasciata e Spetsbergia: 52 Animal surculare auctum supra visum; surculo adhærente infuscato, e segmentis 24 constante, ovulis infarcto. 52 A Pars antica aucta. 52 C Pes auctus e medio corporis. 52 C[1] Pes auctus surculi dum adhærentis, initium fasciculi setarum capillarium longissimarum jam conspici-

tur sub insertione cirri dorsualis. 52 D Setæ 500:ies auctæ. Tab. VII f. 47 Canalis cibarius a ventre visus: a oesophagus; b, b[1] musculi; c ventriculus glandulosus; e intestinum crassum moniliforme. 47 C ventriculus auctus a dorso visus: c ventriculus glandulosus; h — f intestinum tenue cum appendicibus cæcis g et d in situ naturali; e initium intestini crassi (recti).

96. Syllis incisa (FABR.)

Nereis incisa FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 295.
" " " Naturhist.-Selsk. Skr. V: 1 p. 160 Tab. IV f. 1—3.

Præcedenti simillima tamen facile distinguenda corpore versus extremitates attenuato.

Hab. ad Grönlandiam: Pröven (O. TORELL) et Godthaab (AMONDSEN).

97. Syllis Fabricii n.

Nereis armillaris FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 294.

Hab. in Grönlandia "ad littora in sabulo marino profunde se condens, nec nisi delapsu maris maximo accipi potest" (FABR.).

Chætosyllis[1] n. g.

Animal sexuale: Corpus lineare depressiusculum dorso convexo ventre subplano, pedibus ut in genere *Syllide*. Lobus cephalicus haud separatus, cum segmento primo setigero prorsus connatus. Hæc pars cephalica subbiloba, fronte transversa declive in medio excisa. Oculi 4, utrinque duo, inferiores majores in declivitate antica partis cephalici antrorsum et deorsum spectantes, superiores minores dorsuales prope marginem anticum sursum vergentes. Tentacula duo brevia frontalia, unum utrinque inter oculos insertum. Segmenta fere omnia setis falcatis et fasciculis setarum capillarium longissimarum instructa. Setæ falcatæ articulo terminale subfalciforme elongato apice leviter bidentato acie ciliato-serrulata. Cirri anales duo.

---

[1] *Χαίτη, ἡ* et *Σύλλις*.

Hoc genus *Ioïdæ* JOHNST.,[1] *Tetraglenæ* GR.[2] et *Trichosylli* SCHMARDA[3] analogum et valde affine, tamen satis distinctum oculorum et tentaculorum numero, setarum forma, et aliis notis essentialibus.

98. Chætosyllis Oerstedi n.

? *Joida* sp.? ÖRSTED, Grönl. Ann: dorsibr. p. 30.

Animal sexuale:

Corpus minutum utrinque profunde incisum, lineare postice angustius, segmentis c. 42. Oculi mediocres. Tentacula 2 filiformia brevia articulata longitudine partis cephalici. Cirri dorsuales filiformes latitudinem corporis æquantes vel superantes, articulati, moniliformes, ex articulis c. 20—25 compositi. Omnia segmenta, cephalico (primo) et 3—4 ultimis, setis modo falcatis instructis, exceptis, setis falcatis et fasciculis setarum capillarium longissimarum instructis. Pars setigera pedis apice obtuso aciculis binis inclusis. Cirrus ventralis sublinearis apice obtuso partem setigeram ferme æquans. Cirri anales moniliformes segmenta c. 7 ultima æquantes. Color subhyalinus, in spiritu albidus oculis nigris. Longit. 11 m.m., latit. 1,5 cum pedibus sine setis.

Animal surculare mihi ignotum.

Hab. ad oras boreales Spetsbergiæ, procul a terra, pauca specimina, alia ovulis vel spermatozoïs infarcta alia vacua, ipse legi die 1 mensis Junii 1861.

Tab. VIII f. 51 Chætosyllis Oerstedi e Spetsbergia: 51 Animal masculinum auctum. 51 A Pars antica feminæ ovulis infarctæ; ovula conspiciuntur. 51 A[1] Pars cephalica antice visa; situs oculorum et tentaculorum conspicuus. 51 A[2] Pars antica animalis vacui aucta. 51 C Pars transversa verticalis resecta e medio corporis speciminis vacui (maris?).

---

[1] Cat. Brit. Mus. p. 196 Tab. XIV f. 5.

[2] Archiv f. Naturg. 29. 1 p. 42 Tab. 4 f. 6.

[3] Wirbellose Thiere 1: 2 p. 73.

51 D Setæ falcatæ 500:ies auctæ: *a* e superiore, *b* ex inferiore parte fasciculi setarum falcatarum.

MACROCHÆTA[1] Gr.

99. Macrochæta clavicornis (Sars).

Nais clavicornis Sars, Beskr. og Iakttag. p. 64 Tab. 9 f. 24.

Hab. ad Floroen prope Bergen (M. Sars).

XI. Fam. NEREIDÆ.

= *Lycoridea* (Sav.), Gr., Mgrn.

= *Nereidæ* Johnst.

= *Nereidea, Aretidea!, Pisenoidea!, Niconidea!,* et ? *Leonnatidea* Knbg.[2]

NEREIS (L).

Corpus sublineare posteriora versus sensim attenuatum subteres dorso convexo ventre subplano. Pedes per totum corpus æquales, setis falcatis et spinosis. Ramus superior pedis lingulis duabus, parte setigera evanescente in lingulam haud producta. Proboscis duabus maxillis validis denticulatis et paragnathis[3]) separatis annulatim et gregatim dispositis armata. Lobus cephalicus e basi subrectangulare oculis 4 prædita breviter conicus, apice truncato, basi transversa. Cirri duo anales sub ano.

100. Nereis zonata n.

Tentacula longitudinem dimidiam lobi cephalici fere superantia. Palpi crassi cylindrico-ovales articulo termi-

---

[1] Insertæ sædis.

[2] Kgl. Vet. Akad. Förh. 1865 p. 167.

[3] Paragnathi (*Παρά* et *γνάθος, ἡ*) = noduli duri cornei dentiformes plerumque subconici nigrescentes proboscidis exsertæ; = grana maxillaria Gr.; = papillæ pharyngis Knbg.

(Hör till pag. 46.)

Nereidæ veræ boreali-europeæ in genera dispositæ.

- Pedes posteriora versus forman valde mutantes.
  - Setæ per totum corpus falcatæ et spinosæ. Paragnathi[1] separati. Mutatio pedum fit non abrupte. . . . . **HEDYLE** Mgrn.
  - Setæ in posteriore parte corporis cultratæ, in anteriore modo spinosæ vel sæpius spinosæ et falcatæ. . . . . . .
    - Mutatio pedum fit abrupte. Setæ in anteriore parte corporis falcatæ et spinosæ. . . . .
      - Paragnathi connati, pectines minutos formantes. Lobus cephalicus antice rotundatus basi emarginata. Cirri tentaculares sat longi. . . . . **IPHINEREIS** Mgrn.
      - Paragnathi separati annulatim et gregatim dispositi. Lobus cephalicus subconicus tuncatus. . . . . **HETERONEREIS** (Örst.).
    - Mutatio pedum fit sensim. Setæ modo spinosæ in anteriore corporis parte. Paragnathi minuti vel evanescentes. . . . . **EUNEREIS** Mgrn.
- Pedes per totum corpus æquales vel posteriora versus formam paullum sensim mutantes. Setæ per totum corpus spinosæ et falcatæ vel modo spinosæ. . . . .
  - Lingula suprema admodum magna foliacea.
    - Per totum corpus modo setæ spinosæ. . . . . **ALITTA** (Knbg).
    - Setæ falcatæ et spinosæ. . . . . **STRATONICE** n. g.
  - Lingula suprema ceteris haud multo vel paullum major. Setæ per totum corpus falcatæ et spinosæ. . . . .
    - Pedes posteriora versus formam paullum mutantes: ramus superior inferiore sensim longior. Cirri tentaculares longissimi. . . . .
      - Lobus cephalicus rotundatus, basi leviter emarginata. Paragnathi connati pectines minutos formantes. . . . . **LEONTIS** n. g.
      - Lobus cephalicus breviter conicus, apice truncato, basi transversa. Paragnathi separati, annulatim et gregatim dispositi. . . . . **PRAXITHEA** n. g.
    - Pedes per totum corpus æquales vel subæquales: ramus superior postice non multo longior. Lobus cephalicus conicus apice truncatus. Cirri tentaculares mediocres, non longi. Paragnathi separati, annulatim et gregatim dispositi. .
      - Ramus superior lingulis tribus (pars setigera in lingulam brevem conicam producta). . . . . **HEDISTE** n. g.
      - Ramus superior lingulis binis (pars setigera in lingulam non producta). . . .
        - Lingula suprema dorso turgido convexo, ceteris longior et major. . . . **NEREILEPAS** (Sav.).
        - Lingula suprema dorso non turgido, ceteris haud multo major. . . . . .
          - Paragnathi superiores articuli basalis: laterales conici, medii nulli. . . . . **NEREIS** (L.).
          - Paragnathi superiores articuli basalis laterales: solus utrinque transversus compressus elongato-oblongus, medii subconici. . . . . **LIPEPHILE** n. g.

[1] Noduli duri cornei dentiformes plerumque conici nigrescentes proboscidis exsertæ.

nale subgloboso mediocre, latitudinem lobi cephalici subæquantes. Oculi mediocres utrinque bini approximati. Maxillæ validæ apice tortæ, parte denudata 6—7 dentata. Paragnathi subconici: medii superiores articuli basalis nulli, articuli maxillaris nulli vel unus; laterales superiores articuli basalis utrinque plus minusve numerosi; inferiores articuli basalis inæquales annulum latum formantes. Segmentum buccale duo segmenta sequentia fere æquans. Cirri tentaculares mediocres, longissimi eorum latitudinem corporis æquantes vel paullum superantes. Lingulæ rami superioris conici acuminati. Cirri dorsuales in medio dorso pedis inserti, lingulam supremam fere bis æquantes. Cirri ventrales apicem lingulæ infimæ ferme attingens. Color rubrobrunneus flavescens vel coerulescens, interstitiis segmentorum et margine antico angusto cujusque segmenti griseoalbicantibus in dorso.

Hab. ad Spetsbergiam sat frequens, nec non ad Grönlandiam borealem.

Tab. V f. 34 Nereis zonata e Spetsbergia: 34 Pars antica proboscide exserta supra visa aucta. 34 A Eadem pars infra visa aucta. 34 C Pes 10 auctus. 34 C[1] Pes 37 auctus. 34 D Setæ 500:eis auctæ.

101. Nereis pelagica (L.).

Nereis pelagica Linné, Syst. Nat. X p. 654; XII p. 1086; Faun. Sv., ed. II, 508.
» » Baster, Opusc. subs. Tom. II, 133 Tab. 6 f. 6?
» » H. Rathke, Nova Acta A. C. L. C. XX: 1 p. 138 Tab. 8 f. 1—3.
» » Örsted, Ann. Dan. consp. 21 f. 72, 75, 76.
» » » Grönl. Ann. dorsibr. 23, f. 52, 53.
» » Frey & Leuckart, Beitr. p. 154 Tab. 2 f. 7.
» » Leuckart, Archiv f. Naturg. 15: 1 p. 207.
» » Johnston, Catal. of Worms in Brit. Mus. p. 148.
Die warzige Nereide Müller, von Würmern p. 140 Tab. 7.
Nereis verrucosa Müller, Prodr. Zool. Dan. p. 217.
» » Fabricius, Fauna Grönl. p. 292.
Nereilepas fusca Örsted, Ann. Dan. Consp. p. 21 f. 50 (*non* f. 49) (juvenis).
Nereis diversicolor Johnston, Catal. Brit. Mus. p. 152 (p. p.) excl. syn., sec. spec. in Brit. Mus.!

Nereis fimbriata JOHNSTON, Catal. Brit. Mus. p. 155 (p. p.) excl. syn.!, (juvenis) sec. spec. in Brit. Mus.!
? „ *Reynaudi* QUATREFAGES, Annelés 1866 I p. 519 (juvenis).

Tentacula brevia dimidiam longitudinem lobi cephalici æquantia. Palpi validi cylindrici elongati articulo terminale crassiusculo subgloboso latitudinem maximam lobi cephalici fere bis æquantes. Oculi 4 mediocres, utrinque bini approximati. Maxillæ validæ apice tortæ, parte denudata 5—7 dentata. Paragnathi subconici: medii superiores articuli basalis nulli, articuli maxillaris plerumque bini postpositi; laterales superiores articuli basalis utrinque 4 cruciatim positi; inferiores articuli basalis inæquales annulum latum formantes. Segmentum buccale duo segmenta sequentia æquans. Cirri tentaculares mediocres, longissimi eorum latitudine corporis fere dimidio longiores. Lingulæ rami superioris rotundatæ vel in junioribus ovatæ apice rotundato in anteriore parte corporis, subconicæ vel in junioribus conico-acuminatæ in posteriore parte. Cirri dorsuales ab apice lingulæ superioris haud longe remoti, lingula suprema in antica parte bis in postica ter quaterve longiores. Cirri ventrales elongati lingula infima paullum longiores. Color unicolor nitide brunneo-fulvus, in spiritu coerulescens vel flavescens. Longit. 3—8 pollicare.

Hab. Vulgaris ad Islandiam, Scandinaviam occidentalem (e fret. Öresund — ad Nordkap), Britanniam et ad Grönlandiam; ad Spetsbergiam autem rarior, modo bis inventa a S. LOVÉN et in Smeerenberg a me ipso.

Tab. V. f. 35 Nereis pelagica junior e Bahusia: 35 Pars antica proboscide exserta, aucta supra visa. 35 A Eadem pars infra visa. 35 C Pes 10 auctus. 35 C¹ Pes 37 auctus. 35 D Setæ 500:ies auctæ.

HEDISTE [1] n. g.

Corpus, porteriora versus attenuatum. Pedes per totum corpus æquales, setis falcatis et spinosis. Ramus superior pedis lingulis tribus, — pars setigera in lingulam

[1] Ἡδίστη, ἡ nom. propr.

brevem conicam producta. Proboscis maxillis duabus validis et paragnathis separatis annulatim et gregatim dispositis armata. Lobus cephalicus late ovato-conicus apice truncato, oculis 4 ad basin transversam. Cirri duo anales sub ano.

102. Hediste diversicolor (Müll.).

Die bundte Nereide Müller, von Würmern p. 104 Tab. 6.
Nereis diversicolor Müller, Prodr. Zool. Dan. p. 217.
» » Örsted, Ann. Dan. consp. 23 f. 66, 68, 75.
» *Sarsi* H. Rathke, Nova Acta Acad. C. L. C. XX: I p. 161 Tab. 8 f. 6—8.
» *depressa* Frey & Leuckart, Beitr. Wirbellos. Thiere p. 156 Tab. 2 f. 10, 12.

Corpus antice turgidulum postice attenuatum depressum. Tentacula brevissima tertiam partem longitudinis capitis æquantia. Palpi crassi validi articulo terminali minuto subgloboso, lobo cephalico late conico paullum longiores. Oculi mediocres utrinque bini approximati ad basin capitis. Cirri tentaculares breves, longissimi eorum latitudinem anticæ partis corporis vix æquantes. Maxillæ acuminatæ apice tortæ, parte denudata 5—6 dentata. Paragnathi subconici medii superiores: articuli basalis nulli, articuli maxillaris nulli vel pauci (1—2). Lingulæ rami superioris ovato-conicæ acuminatæ, media (setigera) minuta superiore dimidio brevior. Cirrus dorsualis brevissimus apicem lingulæ superioris haud attingens. Cirrus ventralis brevissimus, præsertim posteriora versus. Setæ falcatæ articulo terminali elongato subrecto acie ciliato-serrulata. Setæ spinosæ articulo terminali longo tenuissime attenuato, subtilissime serrulato. Color sordide griseo-fuscus vel fusco-virescens, dein in spiritu pallescens. Longit. 40—100 m.m., latit. antice 5—9 cum pedibus.

Hab. in Mari baltico et germanico sat frequens litore recessu maris relicto; in Mari baltico etiam in profunditate 1—6 orgyiar. fundo argill. — arenos. vitam degens, sec. specimina numerosa a Widegren, Lindström

et SMITT multis locis inter Alandiam et fretum Öresund lecta. In Bahusia litore arenoso una cum Arenicola a S. LOVÉN, GOËS et me ipso reperta, in Norvegia ad Trondhjem a C. SUNDEVALL lecta. — Præterea ad Daniam, Helgolandiam et ad Britanniam.

Tab. IV f. 28 Hediste diversicolor e Mari baltico: 28 Pars antica proboscide exserta, supra visa aucta. 28 A Eadem pars infra visa. 28 C Pes 10 auctus. 28 C¹ Pes 37 auctus. 28 D Setæ 500:ies auctæ.

Ad hoc genus pertinet Nereis pulsatoria AUD. & M. EDW. (=? Nereis brevimanus JOHNSTON).

LIPEPHILE [1] n. g.

Corpus sublineare postice attenuatum. Pedes per totum corpus æquales setis spinosis et falcatis, formam posteriora versus perpaullum mutantes. Proboscis maxillis duabus validis et paragnathis separatis, annulatim et gregatim dispositis, prædita. Paragnathi superiores articuli basalis proboscidis laterales: solus utrinque humilis elongato-oblongus compressus transversalis, medii: pauci subconici. Paragnathi inferiores articuli basalis æquales conico-rotundati, annulum duplicem formantes. Lobus cephalicus e basi lata oculis 4 prædita, breviter conico-attenuatus apice truncatus.

Lipephile margaritacea (M. EDW.).

Nereis margaritacea M. EDWARDS, Règn. Anim., édit. accomp. de Planches, Annelid. Tab. 12 f. 1.
» *bilineata* QUATREFAGES, (*non* JOHNSTON), Annelés 1866 I p. 535.
» *incerta* Idem Annelés, public. autumno 1866, explic. des planches p. 12 Tab. 7 f. 3—10.

Hab. ad Galliam occidentalem.

PRAXITHEA [2] n. g.

Corpus depressiusculum dorso convexo ventre plano,

[1] *Λειπε-φίλη, ἡ,* nom. propr.
[2] *Πρᾱξι-θέα, ἡ* nom. propr.

posteriora versus sensim attenuatum. Pedes posteriora versus formam paullum mutantes: ramus superior inferiore sensim longior, per totum corpus setis falcatis et spinosis præditi. Ramus superior lingulis binis, parte setigera minuta, in segmentis anticis paullum prominente, postice in totum evanescente. Proboscis maxillis duabus validis denticulatis et paragnathis separatis annulatim et gregatim dispositis armata. Lobus cephalicus breviter conicus apice truncato, basi subrectangulare transversa oculis 4, utrinque binis approximatis, prædita. Cirri duo anales sub ano.

103. Praxithea irrorata n.

Tentacula longitudinem lobi cephalici haud æquantia. Palpi breves longitudine tentaculorum, crassi cylindrici, articulo terminale subgloboso mediocre. Cirri tentaculares sat longi tenues, longissimi latitudinem corporis bis terve æquantes. Oculi magni, antici ovales majores quam postici subrotundati. Maxillæ tota acie 12—13 dentata, apice paullum tortæ. Paragnathi separati subconici, medii superiores articuli basalis et maxillaris nulli; inferiores articuli maxillaris annulum formantes inæquales, antici pauciores magni uniseriales, postici numerosiores multo minores uniseriales; ceteri ut in nostra fig. 24 A. Lingulæ rami superioris conice acuminatæ, segmentis c. 14 anticis exceptis, lingulis brevibus crassis apice rotundato-obtusatis præditis. Cirri dorsuales breves lingula suprema vix vel paullum longiores, in segmentis vero posticis hanc bis æquantes. Cirri ventrales brevissimi lingula infima multo breviores, segmentis ultimis exceptis. Color in spiritu griseo-pallescens, dorso partis anticæ flavescente, fusco-rubro crebre irrorato. Longit. 30—40 m.m., latit. 4 m.m. cum pedib. sine setis.

Hab. rara ad Bahusiam: S. LOVÉN, Dyngö 8 org. (Goës), Koster 5—20 orgyiar. (A. LJUNGMAN).

Tab. IV f. 24 Praxithea irrorata e Bahusia: 24 Pars antica aucta, proboscide exserta, supra visa. 24 A Proboscis exserta infra et antice visa. 24 B Maxilla aucta. 24 C Pes 11, 24 C¹ pes 27, 24 C² pes 58, 24 C³ pes e postrema parte corporis, omnes aucti. 24 D Setæ c. 500:ies auctæ.

LEONTIS[1] n. g.

Corpus sublineare postice sensim attenuatum depressiusculum. Pedes posteriora versus formam paullum mutantes: ramus superior inferiore sensim longior, setis falcatis et spinosis. Ramus superior lingulis binis, parte setigera minuta distincta in anteriore parte corporis, sed evanescente in posteriore. Proboscis maxillis duabus denticulatis et paragnathis connatis pectines minutos formantibus armata. Lobus cephalicus rotundatus basi leviter emarginata. Oculi 4 sat magni. Cirri duo anales longi sub ano.

104. Leontis Dumerili (Aud. & M. Edw.).

Nereis Dumerilii Audouin & M. Edwards, Hist. Nat. litt. de la France II p. 196 Tab. 4 A f. 10—12.
» » H. Rathke, Nov. Act. Acad. C. L. C. XX: 1, 163 Tab. 8 f. 4, 5.
» » Johnston, Catal. Brit. Mus. p. 156, xylogr. XXVIII, XXIX.
Nereilepas variabilis Örsted, Ann. Dan. consp. p. 20 f. 18, 26, 51, 52, 54, 59. (femina?).
? *Nereis zostericola* Örsted, l. c. p. 21 f. 20, 67, 70, 71, 74. (mas?).

Tentacula longitudinem lobi cephalici æquantia. Palpi cylindrici articulo terminale ovato magno, longitudinem lobi cephalici superantes. Cirri tentaculares sat longi filiformes, longissimi latitudinem corporis ter quaterve æquantes. Oculi magni, antici ovales majores quam postici subrotundati. Maxillæ tota acie 12—13 dentata, apice nigrescente paullum tortæ versus basin pellucidæ. Paragnathi coadnati pectines minutos formantes, ita dispositos ut in nostra fig. 25 A. Lingulæ rami superioris conicæ acuminatæ segmentis 5—9 exceptis lingulis brevibus crassis rotundatis obtusis præditis. Cirri dorsuales lingulam supremam bis, in segmentis posticis ter æquantes. Cirri ventrales lingula infima paullum breviores. Color in spiritu albidus vel fulvo-flavescens. Longit. in albis speciminibus ovulis impletis 50—60

---

[1] *Λεοντίς, ἡ,* nom. propr.

m.m., latit. 5—6 m.m. cum pedibus sine setis; sæpissime multo minor colore fulvo. Mire polymorpha species.

Hab. sat frequens ad oras meridionales Scandinaviæ e freto Öresund usque ad Bergen Norvegiæ. — Præterea ad Galliam et Britanniam. Nostri typi ad Koster prof. 5—12 org. ab A. LJUNGMAN lecti.

Tab. IV f. 25 Leontis Dumerili e Koster: 25 Pars antica supra visa aucta. 25 A Eadem pars infra visa aucta. 25 B Maxilla aucta. 25 B[1] Pectines paragnathorum. 25 C[2] Pes 9, 25 C pes 11, 25 C[1] pes 27, 25 C[3] pes e postrema corporis parte, omnes aucti. 25 D Setæ 500:ies auctæ.

NEREILEPAS BLV. p. p.
(*non* OERSTED, *nec* QFGS, *neque* KNBG.)

Corpus sublineare postice sensim attenuatum, dorso convexo, ventre subplano. Pedes per totum corpus fere eadem forma, lingula suprema magna ceteris longiore et multo altiore, setis compositis falcatis et spinosis. Proboscis exserta maxillis duabus validis subtiliter et crebre crenulatis, paragnathis separatis annulatim et gregatim dispositis armata. Lobus cephalicus e basi lata, oculis 4 mediocribus prædita, breviter conicus apice truncato. Cirri anales duo sub ano.

Typus hujus generis sit:

105. Nereilepas fucata (SAV.).

Lycoris fucata SAVIGNY, Descr. de l'Egypte, 2 edit., XXI p. 357.
Nereis fucata AUD. & M. EDWARDS, Hist. Nat. litt. de la France II p. 188.
" *bilineata* JOHNSTON, Ann. of Nat. Hist. III p. 295 Tab. 6 f. 4.
" *imbecillis* " (*non* GRUBE), Catal. Brit. Mus. p. 156! (sec. specimen typicum in Mus. Brit.!).
Nereilepas fucata BLAINVILLE, Dict. Sc. nat. t. 57 p. 469.
" " JOHNSTON, Catal. Brit. Mus. p. 158.

Tentacula longitudine lobi cephalici. Palpi ovati articulo terminale mediocre subgloboso, tentacula æquantes. Cirri tentaculares subæquales mediocres, dimidiam latitudinem corporis æquantes vel superantes. Oculi mediocres. Maxillæ tota acie 13—16 denticulata, denticulis minutis ob-

tusis, apice edentato tortæ. Paragnathi separati conici: superiores laterales articuli basalis utrinque c. 5 fere uniseriales, medii nulli; inferiores ejusdem articuli annulum latum formantes, antici majores uniseriales pauci, postici multo minores numerosi; ceteri ut in nostra fig. 18 A. Ramus superior parte setigera nulla prominente lingulis binis: superiore magna ceteris longiore et altiore conico-acuminato, in adultis dorso turgido convexo, inferiore ovato obtuso. Cirri dorsuales lingulam suam bis, in postica parte ter æquantes. Cirri ventrales lingula infima paullum longiores. Color in spiritu: majorum fulvus, minorum fulvo-brunneus. Longit. 50 m.m., latit. 3,5 m.m.; plerumque multo major, 4—6 pollicaris.

Hab. ad Britanniam, Galliam et rarior ad Bahusiam (S. Lovén et ad Väderöarne Goës).

Tab. III f. 18 Nereilepas fucata e Bahusia: 18 Pars antica animalis junioris supra visa proboscide exserta, 18 A eadem pars subtus visa, aucta. 18 B Maxilla ejusdem animalis. 18 C Pes 13, 18 C¹ pes 35, 18 C² pes 80 ejusdem speciminis junioris. 18 B¹ Maxilla aucta speciminis majoris. 18 C³ Pes 28 auctus ejusdem speciminis majoris. 18 D Setæ 500:ies auctæ: a et b speciminis minoris, c speciminis majoris. 18 E Postica pars specim. junioris; cirri anales sub ano inserti.

Namnet Nereilepas föreslogs af Blainville för fyra af Savigny under genus Lycoris beskrifna arter, hvilka af Audouin och M. Edwards sedermera räknades till deras alla Savigny's Lycoris-arter omfattande genus Nereis (L.). Oersted, som insåg nödvändigheten att indela Nereis Aud. & M. Edw. i flere genera, beskref under det Blainville'ska namnet Nereilepas två arter, Nereilepas variabilis och Nereilepas fusca, samt upprättade ett nytt genus Heteronereis, till hvilket tvenne af Blainville's Nereilepas-arter, Lycoris lobulata Sav. och Lycoris podophylla Sav., af sednare författare, t. ex. Grube och Johnston, ganska naturenligt räknades. Medan sålunda tvenne af Blainville's Nereilepas-arter blefvo öfverförda till ett eget genus, användes det Blainville'ska namnet Nereilepas af Örsted på sådana arter, som numera icke kunna generiskt förenas med de återstående tvenne arterna af Blainville's

Nereilepas. Nereilepas variabilis Örst., hvilken jag anser vara identisk med Nereis Dumerili Aud. & M. Edw., är nemligen genom sin egendomliga beväpning af proboscis och genom hela sin organisation tydligen generiskt skild från Lycoris fucata Sav., och Nereilepas fusca Örst. är icke annat än en ung Nereis pelagica L. Men af Blainville's fyra Nereilepas-arter är det endast Nereilepas fucata (Sav.), som numera kan anses representera detta genus i Blainville's mening, ty tvenne af de öfriga äro såsom ofvan nämndes redan förut generiskt afsöndrade, och den fjerde, Lycoris folliculata Sav., kan aldrig igenkännas, emedan original-exemplaret redan förkommit och Savigny endast i korthet och i högst allmänna ordalag omnämnt den, utan att omständligen beskrifva arten och utan att ens känna eller uppgifva från hvilken trakt af jorden det af honom sedda exemplaret härstammade. Om det är nödvändigt, hvilket ingen billigtvis kan ifrågasätta, att vid söndrandet af ett äldre för mycket omfattande genus låta det gamla genusnamnet åtfölja den art, hvilken författaren haft tillfälle att undersöka eller företrädesvis afsett, eller, då detta icke mera är möjligt utan förnärmande af andras rätt, för någon helst den allmännaste af de öfriga arter, författaren räknat till det collectiva genus som behöfver delas, så måste i det ifrågavarande fall Lycoris fucata Sav. anses för typ för Nereilepas. Detta genusnamn kan och bör derföre ej användas för andra än för sistnämnde art och dess samslägtingar. Johnston har i sin Catalogue of Worms in Brit. Mus. mycket riktigt bibehållit detta genusnamn endast för Nereil. fucata Sav., men Kinberg har helt nyligen gjort deraf ett alldeles oriktigt bruk i det han användt det för en art från ön Eimeo i Stilla hafvet, som enligt den citerade figuren är tydligen generiskt skild från alla under namnet Nereilepas hittills beskrifna arter, och genom sitt lamellika bihang på nedre grenen af bakre kroppsdelens fötter närmar sig Heteronereidernas grupp lika mycket som den aflägsnar sig från Lycoris fucata Sav. och den föga kända Lycoris folliculata

Sav., om hvilken sistnämnde Savigny uttryckligen anmärkte, att den *icke* har det lamellika bihanget på nedre fotgrenen. Nereilepas fucata saknar också detta lamellika bihang heltochhållet, hvarföre Blainville's uttryck härom i hans korta definition icke förtjenar det ringaste afseende vid bestämningen af hvilken art namnet Nerielepas bör åtfölja.

STRATONICE[1] n. g.

Corpus antice cylindricum versus posteriora attenuatum depressiusculum. Pedes per totum corpus setis spinosis et falcatis, formam posteriora versus sensim mutantes: lingula suprema in segmentis c. 10 anticis fere eadem forma ceteris lingulis vix longior et paulo altior, cirro dorsuali filiformi elongato, postea gradatim major foliacea ceteris lingulis longior et altior cirro dorsuali sensim breviore, in posteriore parte corporis admodum magna foliacea cirro abbreviato in apice exciso inserto. Proboscis maxillis duabus validis crenulatis; (cetera armatura proboscidis mihi ignota). Lobus cephalicus e basi lata subrectangulare oculis 4 prædita conico-attenuatus apice obtuso.

Stratonice Marioni (Aud. & M. Edw.).

Nereis Marionii Audouin & M. Edwards, Hist. Natur. littor. de la France II p. 185 Tab. 4 A f. 1—6.

Hab. ad oras Galliæ (Vendée) sec. Aud. & M. Edw.

ALITTA (Knbg), Mgrn.

106. Alitta virens (Sars), Mgrn, l. c. p. 183.

Hab. ad oras occidentales Norvegiæ (Bergen), et ad Britanniam sec. specimen unicum in Brit. Mus. nomine Nereidis diversicoloris (Müller) e Gairlock (D. Robertson) asservatum.

---

[1] Στρατο-νίκη, ἡ, nom. propr.

Tab. III f. 19 Alitta virens e Bergen Norvegiæ: 19 Pars anterior supra visa aucta; (oculi antici indistincti). 19 E Pars postrema supra visa aucta. 19 C³ pes e antica parte, 19 C¹ pes 50 e medio corporis, 19 C² pes 100 e posteriore parte corporis, omnes aucti. 19 D Setæ c. 500:ies auctæ. Has figuras, a S. Lovén & Kinberg communicatas, olim delineavit præclarus pictor P. D. Holm.

EUNEREIS Mgrn.

107. Eunereis longissima (Johnst.), Mgrn, l. c. p. 183 (*excl.* syn. Örsted).

Hab. rarissima ad Bahusiam et ad Bergen Norvegiæ. Præterea ad Britanniam.

Tab. V f. 32 Eunereis longissima e Bahusia: 32 C Pes feminæ 15 auctus. 32 C² Pes 66 ejusdem feminæ auctus. 32 D Setæ c. 500:ies auctæ. Setæ falcatæ nullæ.

Hos en hona från Bohuslän visa sig på 42 segmentet de första spåren till dorsalcirrens crista; det 46:te segmentet har ännu inga setæ cultratæ, men en tydlig crista bakom rygg- och bukträden finnes redan, äfvensom en antydan till fotlamellen. På 48:de segmentet äro lamellerna redan större och spetsarne af setæ cultratæ skjuta redan fram; på 50:de segmentet äro dessa borst redan tydliga, men fullt utvecklade finnas de först på det 53:dje segmentet. Hos tvenne hannar från Plymouth Sound (Bowe Esq.) i British Mus. höra till främre kroppsdelen 41—42 segmenter. De hafva endast setæ cultratæ i bakre kroppsdelen, medan honan i Stockholms Mus. har några setæ spinosæ bland cultratæ. — Om tvänne stora hannar af en närstående sannolikt ny art i Bergens Museum har jag antecknat följande: De 12 första segmenternas ryggtrådar med mera uppsvälld mellandel än de följande, som äro jemntrinda. Med 45:te segmentet börjar öfvergången till bakre kroppsdelen, så att endast 44 kunna räknas till den främre. På nämnde segment är ryggcirren något förlängd, och en papill antyder början till cristan, hvilken på de följande segmenterna alltmer tilltager i storlek, så att den redan på

46—48 segmenterna är ganska stor. Det är först på dessa segmenter man märker att ryggtråden är undertill knölig.

108. Eunereis paradoxa Örsted, Grönl. Ann. dors. p. 25 f. 50, 63, 64, 66.

Hab. ad Grönlandiam rarissima.

HEDYLE[1] Mgrn.

Corpus lineare postice attenuatum, e duabus partibus difformibus constans: pars antica pedibus lamellis destitutis lingulis conicis, pars postica pedibus lamellis minutis. Setæ per totum corpus falcatæ et spinosæ, (nullæ cultratæ?). Mutatio pedum fit sensim (non abrupte ut in Heteronereide), in femina pone segmentum c. XXI. Proboscis maxillis duabus validis et paragnathis, annulatim et gregatim dispositis, fere eadem forma et dispositione ac in Lipephile n.

Hedyle lobulata Mgrn, l. c. p. 182.

Nereis lobulata Savigny, Aud. & M. Edw., Annelides II p. 191 Tab. 4 A f. 7, 8.
Heteronereis lobulata Johnston, Cat. Brit. Mus. p. 161.
Nereilepas lobulata Quatrefages, Annelés I p. 560.

Hab. ad Britanniam et Galliam.

IPHINEREIS Mgrn.

109. Iphinereis fucicola (Örst.), Mgrn, l. c. p. 182.

Hab. ad oras occidentales Sveciæ haud rara, nec non ad Bergen Norvegiæ Sars, Nyt Mag. VII p. 383.

Tab. V f. 29 Iphinereis fucicola e Bahusia: 29 B Maxilla aucta acie 10—11 dentata. 29 B[1] Paragnathi coadnati ex agmine inferiori laterali articuli maxillaris proboscidis exsertæ. 29 C ♂ Pes 4, 29 C[1] ♂ Pes 13, 29 C[2] ♂ Pes 27, omnes e mare, aucti. 29 C ♀ Pes 4, 29 C[1] ♀ Pes 13, 29 C[2] ♀ Pes 27, omnes feminæ ovulis infarctæ, aucti. 29 D Setæ 500:ies auctæ.

---

[1] Ἡδύλη, ἡ, nom. propr.

Tab. V f. 30 forma rediens hujus speciei, femina (verisimile = varietas Nereilep. variabilis ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 21 f. 60?, et f. 49). 30 C[2] Pes 27, 30 C[3] Pes 40, lamellis jam multo deminutis et setis cultratis maxima parte depulsis. 30 D Setæ 500:ies auctæ.

Afser man från de bladlika bihangen och de kniffor-miga borsten på bakkroppens fötter, samt från ryggcirrens uppsvällning, i de främsta segmenterna, och crenulation undertill i kroppens bakre del hos hannen, — hvilket allt karakteriserar detta djur såsom det tyckes *endast* under fortplantningstiden —, finner man vid jemförelse af de detaljafbildningar, jag gifvit af detta djur, med motsvarande detaljer af Leontis Dumerili n. en så påfallande öfverensstämmelse emellan dem, att man vore frestad antaga, att dessa djur representera endast olika generationsstadier af samma art. Länge trodde jag äfven detta, i hvilken förmodan jag styrktes deraf, att jag under en lång tid förgäfves hade sökt exemplar af Leontis Dumerili (= Nereilepas variabilis) med generationsorganer, hvaremot Iphinereis-formerna likasom de af Heteronereis alltid hade tydligen utvecklade ägg eller spermatozoër. Men då jag för en tid sedan genom A. LJUNGMAN erhöll stora exemplar af Leontis Dumerili med temligen stora ägg, innehållande en tydlig groddkärna, kunde jag ej mera anse denna art för det könlösa djuret af Iphinereis. Derföre har jag dock ännu icke uppgifvit min förmodan, att samtliga Iphinereis- och Heteronereis-arter endast äro köndjur i hittills obekanta generationsserier. Möjligen döljer sig under den polymorpha art, som jag beskrifvit under namn af Leontis Dumerili en mindre art, som under fortplantningstiden antager de för Iphinereis karakteristiska egenheterna, men derefter aflägger dessa och återgår till det ofruktsamma stadiet. Delar af en sådan enligt min åsigt i tillbakagående stadd hona af Iphinereis fucicola har jag afbildat tab. V f. 30, och en analog form af Heteronereis glaucopis är representerad af fig. 26 tab. IV.

HETERONEREIS (Örst.), Mgrn.

110. Heteronereis grandifolia (H. Rathke), Mgrn, l. c. p. 108 Tab. XI f. 15, 16 B, 16 B[1], 16 C.

? *Nereilepas fimbriatus* Quatrefages, Annelés 1866, I p. 559 *(excl.* syn.) e Grönlandia ♀!

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam et Scandinaviam occidentatem e Bahusia usque ad Finmarkiam.

Tab. V f. 31 Heteronereis grandifolia, femina e Bahusia: 31 C Pes 12 auctus. 31 C² Pes 27 auctus. 31 D Setæ c. 500:ies auctæ. 31 D¹ Seta falcata, acie articuli terminalis ciliato-serrata.

Hos honan finner man stundom några få setæ falcatæ et spinosæ bland setæ cultratæ i bakre kroppsdelens fötter, men icke hos hannen. Hos honan ses någongång några få setæ cultratæ redan i 19:de foten, der hufvudmassan af borst dock hör till setæ falcatæ et spinosæ, men hos hannen förekomma inga setæ cultratæ i 16:de segmentet, fastän redan det 17:de har endast sådana.

111. Heteronereis glaucopis Mgrn, l. c. p. 181.

? *Nereis fimbriata* Müller, Von Würmern p. 144 Tab. VIII; Prodr. Z. D.; verisimile Heteronereis; species indeterminanda.

Hab. rara ad oras Bahusiæ.

Tab. IV f. 27 Heteronereis glaucopis e Bahusia: 27 C Pes 13 auctus. 27 C¹ ♂ Pes 27 maris auctus. 27 C² ♀ Pes 27 feminæ auctus. 27 D et 27 D¹ Setæ 500:ies auctæ. Vide: Nord. Hafs-Ann. Tab. XI f. 16 et 16 A.

Tab. IV f. 26 partes formæ redientis ♂ hujus speciei: 26 C Pes 8 auctus. 26 C¹ Pes 27 auctus, setis paucis modo falcatis et spinosis. Setæ cultratæ in hocce specimine jam omnino depulsæ sunt, et partes laminosæ multo deminutæ. 26 D Setæ 500:ies auctæ.

Heteronereis viridis Örsted, Ann. Dan. consp. p. 20.

Hab. in Issefjord (Örsted).

CERATOCEPHALE[1] n. g.

Corpus elongatum subdepressum postice sensim at-

[1] *Κέρας* et *κεφαλή*, ῥ.

tenuatum. Lobus cephalicus subrectangularis basi transversa, antice in prominentias 4 conicas antrorsum porrectas productus, utrinque binas ad basin coalitas, interiores tentaculis exteriores palpis Nereidum respondentes. Oculi nulli visibiles (in sola specie cognita!). Cirri tentaculares utrinque 4 filiformes inæquales, ut in Nereidibus dispositi. Proboscis exsertilis apice maxillis duabus validis denticulatis ut in Nereide armata, paragnathis nullis, papillis vero membranaceis mollibus in articulo basale. Pedes per totum corpus fere eadem forma. Rami pedis separati: ramus superior minor conico-acuminatus simplex, ramus inferior major lingulis binis. Setæ modo spinosæ articulo terminale valde attenuato-acuminato, in aliis (rami inferioris) ad basin paullum geniculatim arcuato acie ciliato-serrulata, in aliis (rami superioris) recto acie integra. Cirri dorsuales versus basin compressi. Cirri ventrales in singulo segmento bini gemini ad insertionem conjuncti. Cirri anales?

112. Ceratocephale Lovéni n.

Incisura media antica lobi cephalici sat profunda, postice impressione, usque ad medium lobi cephalici vel ultra extensa, continuata. Tentacula conica acuminata. Palpi articulo terminale conico acuminato præditi, longitudine tentaculorum, his crassiores. Oculi nulli conspicui. Maxillæ toto margine c. 11 dentato. Papillæ membranaceæ modo in articulo basali proboscidis obviæ, inferiores annutatim dispositæ biseriales: series antica e c. 7 papillis constans, postica modo e 3 l. 4; superiores raræ c. 3—4. Ramus superior conico-attenuatus acuminatus, ramo inferiore duplo altiore perpaullum longior. Ramus inferior lingulis binis: altera conica vel apice attenuata, altera multo tenuiora et paullum breviora in anteriore parte attenuata, in posteriore conica. Cirri dorsuales complanati apice tenui attenuati, in anticis segmentis ramo superiore paullum longiores, dein sensim multo elongati, dorso reflexi, dimidiam latitudinem corporis superantes. Cirri ventrales subulati,

gemini in singulo segmento, ad basin conjuncti, exterior interiore paullum longior ramo inferiore fere dimidio brevior. Acicula nigerrima in utroque ramo. Setæ fuscescentes, in segmentis anticis numerosæ, præsertim in ramo inferiore. Longit. ? m.m., lat. antice 3—4 m.m. cum pedibus sine setis.

Hab. rarior ad Bahusiam, fundo argillaceo prof. 50—100 org.: Lindö et aliis locis (S. LOVÉN), Koster (LJUNGMAN & IPSE).

Tab. V f. 33 Ceratocephale Lovéni e Bahusia: 33 Pars antica proboscide exserta, aucta supra visa. 33 A Pars antica alii speciminis subtus visa. 33 A[1] Proboscis exserta subtus visa; papillæ membranaceæ inferiores conspiciuntur. 33 B Maxilla aucta. 33 C Pes 10 auctus. 33 C[1] Pes 37 auctus. 33 D Setæ 500:eis auctæ: altera acie integra e ramo superiore, altera acie ciliato-serrulata e ramo inferiore.

XII. Fam. STAUROCEPHALIDÆ.

Huc pertinent: *Anisoceras* GR., *Staurocephalus* GR. et *Prionognathus* KEF.

STAUROCEPHALUS GR.

113. Staurocephalus erucæformis MGRN, Nord. Hafs-Ann. p. 184.

Hab. sat rara ad oras Finmarkiæ: prof. magna in sinu Öxfjorden et ad Hammerfest (S. LOVÉN).

Tab. VIII f. 50 Staurocephalus erucæformis e Finmarkia: Antica pars animalis supra visa, aucta. 50 A Eadem pars subtus visa. 50 B "Maxillæ majores" duæ et "maxillæ minores", in ordinibus 4 longitudinalibus dispositæ, auctæ. 50 B[1] "Maxillæ minores" e latere dextro pharyngis magis auctæ. 50 C Pes auctus. 50 D Setæ c. 500:ies auctæ: a fasciculi superioris, b fasciculi inferioris.

PRIONOGNATHUS KEF.[1]

114. Prionognathus Boecki n.

Hab. ad Norvegiam meridionalem vel occidentalem. —

---

[1] Zeitschr. für Wissensch. Zool. XII p. 99.

Figuras ruditer delineatas hujus manifeste, ut videtur, novæ speciei mihi amicissime communicavit AXEL BOECK, cui hanc speciem mente grata dedicavi. Specimina nondum vidi.

XIII. Fam. LUMBRINEREIDÆ.

= *Lumbrinereida* (SCHM.).

LUMBRINEREIS (BLAINV.), M. EDW.

115. Lumbrinereis fragilis (MÜLL.).

Lumbricus fragilis MÜLLER, Prodr. Z. D. p. 216 n. 2611; Zool. Dan. I p. 22 Tab. 22 f. 1—3.
Scoletoma fragilis BLAINVILLE, l. c. p. 492.
Lumbrineris fragilis AUD. & M. EDW., l. c. p. 170.
" " SARS, Beskr. og Iaktt. p. 48; Nyt Mag. VI p. 209, VII p. 386, 391.
" " QUATREFAGES, Annelés I p. 365.
Lumbriconereis fragilis ÖRSTED, Consp. Ann. Dan. p. 15 f. 1—2; Reg. mar. p. 78; Dröbak p. 11.
" " DANIELSSEN, Reise 1857 p. 50; Reise 1858 p. 116.
" *borealis* KINBERG, Vet. Akad. Öfvers. 1864 p. 568, sec. spec. typicum a me ipso examinatum!

Hab. fundo argill. vel argill-aren. prof. 3—200 orgyiar. sat frequens ad oras Spetsbergiæ, ad Islandiam: Reikiavik (TORELL), Grönlandiam: Julianehaab et Godthaab (AMONDSEN), nec non ad Scandinaviam occidentalem e freto Öresund usque ad Vadsö Finmarkiæ; in Crossbay et Kingsbay Spetsbergiæ prof. 200 orgyiar. (GOËS & SMITT), ad Koster prof. 100 orgyiar. (LJUNGMAN).

Tab. XIV f. 83 Lumbrinereis fragilis: 83 A Pars antica supra visa aucta. 83 B Pes auctus. 83 D Setæ 500:ies auctæ.

XIV. Fam. EUNICIDÆ.

= *Eunicea* Gr. s. str.

LEODICE (Sav. s. str.).
= *Leodice simplices* Sav. *excl.* Leod. gigantea!
= *Eunice* Knbg, (*non* Cuv.).

116. Leodice norvegica (L). Sav.

Nereis norvegica L. S. N. XII, I: 2 p. 186.
" madreporæ pertusæ... Gunnerus, Act. Nidr. 1768 p. 45—51, Tab. 2 f. 6—12 (N. norvegica).
" *pennata* Müller, Prodr. p. 217 n. 2629; Zool. Dan. I p. 31 Tab. 29 f. 4—7.
" *pinnata* Müller, Prodr. p. 217 n. 2630; Zool. Dan. I p. 30 Tab. 29 f. 1—3.
Leodice norvegica et *L. pinnata* Savigny, l. c. p. 381.
" " " Lamarck, An. s. vert., 2 édit. par M. Edw. V p. 562, 563.
Nereidonta norvegica et *N. pinnata* Blainville, l. c. p. 476.
Eunice norvegica Aud. & M. Edw., l. c. p. 145.
" " Sars, Beskr. p. 48; Nyt Mag. VI p. 209, VII p. 391.
" " Örsted, Dröbak p. 9 Tab. II f. 13—15 (sep.).
" " Grube, Fam. Ann. p. 44.
" " Danielssen, Reise 1857 p. 50, 1858 p. 116.
" " Johnston, Cat. Brit. Mus. p. 131.
" " et *E. pinnata* Quatref., Annelés I p. 324—325.

Hab. ad oras occidentales et boreales Scandinaviæ sat frequens, prof. 40—125 orgyiar., vel ultra; in Bahusia: multis locis S. Lovén, ad Väderöarne (Goës), ad Koster (Ipse et Ljungman); in Finmarkia: Grötsund, Karlsö et Ulfsfjord (Goës et Ipse), Hammerfest et aliis locis S. Lovén. Ad Spetsbergiam rarissima, modo semel ad Smeerenberg inventa.

Fasthållande såsom princip, att låta ett genusnamn alltid åtfölja den art, hvilken genusnamnets uppställare haft tillfälle att sjelf undersöka eller företrädesvis afsett, anser jag de gamla genusnamnen inom fam. Eunicidæ böra rättast användas på följande sätt. Namnet Eunice gafs af Cuvier åt *Eunice gigantea* Cuv. Règn. Anim. Tom. II p. 525,

nouv. edit. Tom. III p. 199, hvarföre detta namn omöjligen kan användas för någon annan grupp inom familjen än dit *Eunice gigantea* Cuv. hör. När Kinberg nyligen uppställt ett nytt genusnamn Eriphyle för en grupp, dit han sjelf äfven räknar *Eunice gigantea* Cuv., och begagnat namnet Eunice Cuv. i en betydelse, för hvilken Savigny's gamla namn *Leodice* (sens. str.) hade varit det lämpligaste och rättaste uttryck, måste namnet Eriphyle Knbg, åtminstone i dess närvarande betydelse såsom fullkomligt öfverflödigt och synonymt med Cuvier's Eunice heltochhållet försvinna, och namnet *Leodice* Sav. s. str. bör begagnas för den grupp, som Kinberg benämnt Eunice, ty *Leodice antennata* Sav., Descr. d. l'Egypte Tom. XXI p. 380, som bör anses för typ för *Leodice* Sav., hör äfven till Kinbergs genus Eunice. — Redan Savigny åtskiljde från de egentliga Leodicæ simplices såsom en särskild tribus, Leodicæ marphysæ, de arter, som sakna cirri tentaculares, och beskref efter autopsi den hithörande Leodice opalina Sav. (= Nereis sanguinea Mont.). Denna art är således typ för genus *Marphysa* (Sav.) Qfg., med hvilket Kinbergs nya genus Nauphanta enligt beskrifningen heltochhållet sammanfaller. — Audouin & M. Edwards uppställde genusnamnet *Onuphis* för *Onuphis eremita* Aud. & M. Edw., och *Diopatra* för *Diopatra amboinensis* Aud. & M. Edw. Dessa genusnamn hade, tycker man, såmycket mindre bordt kunna ändra betydelse, som M. Edwards ännu i sin upplaga af Lamarck's Anim. s. vert. T. V 1836 p. 564 ytterligare vidhåller, att typen för Onuphis är Onuphis eremita och för Diopatra Diopatra amboinensis. Men Quatrefages har det oaktadt användt namnet Onuphis för Nereis tubicola Müll., fastän detta djur enligt Quatrefages' eget begifvande är generiskt skildt från Onuphis eremita Aud. & M. Edw., och sammanfört under Diopatra icke allenast Diopatra amboinensis utan äfven Onuphis eremita Aud. & M. Edw., Onuphis conchylega Sars och andra i generiskt afseende tydligen skilda djur. Med god systematisk takt har redan Johnston af-

skiljt Onuphis conchylega SARS från genus Onuphis AUD. & M. EDW., och fört detta djur till ett eget genus *Nothria*, till hvilket han också räknade Nereis tubicola MÜLL. Men det sistnämnda djuret bör rättast föras till ett eget genus, hvilket måste få ett nytt namn, alldenstund *Onuphis Eschrichti* (= O. conchylega SARS!) enligt JOHNSTONS egen uppgift varit typ för hans genus Nothria, och namnet Nereidonta BLAINVILLE, såsom omfattande alla SAVIGNY'S Leodice-arter och således synonymt med Leodice, torde komma att försvinna ur systemet. Här kan namnet Nereidonta icke ifrågakomma, emedan det bör få åtfölja BLAINVILLE'S egen art Nereidonta paretti BLV., Dict. Sc. Nat. 57 p. 476, som synes vara en Leodice.

XV. Fam. ONUPHIDIDÆ.

Huc pertinent: *Onuphis* AUD. & M. EDW., *Diopatra* AUD. & M. EDW., *Nothria* et *Hyalinœcia*.

NOTHRIA [1] (JOHNST.).

= *Onuphis* ÖRSTED (p. p.).

Typus hujus generis sit:

117. Nothria conchylega (SARS).

Onuphis conchylega SARS, Beskr. og Iaktt. p. 61 Tab. X f. 28 (a—e); Nyt Mag. VI p. 209, VII p. 386, 391; Reise 1859 p. 14 (sep.).
" " DANIELSSEN, Reise 1857 p. 50, 1858 p. 116.
" " GRUBE, Fam. Ann. p. 44.
Onuphis Eschrichti ÖRSTED, Grönl. Ann. p. 20 Tab. III f. 33—41, 45!
Diopatra " GRUBE, Fam. Ann. p. 43.
" " QUATREFAGES, Annelés I p. 349.
Northia conchylega JOHNSTON, Catal. Brit. Mus. p. 138.

Hab. sat frequens, fundo argill.-arenos. prof. 30—250

---

[1] *Νωθρός*, trög, långsam. — JOHNSTON skrifver Northia troligen af misstag, ty jag kan ej föreställa mig att namnet vore deriveradt från det engelska ordet North på samma sätt som Fromia GREY från den engelska partikeln From.

orgyiar., ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ et Finmarkiæ; nec non ad Norvegiam occidentalem meridiem versus usque ad Bergen, et ad Islandiam: Berufjord (TORELL). In Grönlandia: Omenak prof. 250 org. (TORELL & AMONDSEN), Arsukfjord, Godthaab, Smallesund et Godhavn, 100 org. (AMONDSEN). Ad Spetsbergiam: Crossbay 40 org., Kingsbay 230 orgyiar. et Rödebay (GOËS & SMITT), Safehavn, Waygatsöarne, Augustibay et Treurenbergbay (IPSE). Finmarkiæ: S. LOVÉN, Karlsö et Ramfjord (IPSE). — Ad Bahusiam vix reperta.

HYALINŒCIA[1] n. g.

Corpus lineare depressum. Palpi brevi crassi subglobosi, sub lobo cephalico siti. Antennæ ovatæ breves in apice lobi cephalici antice rotundati. Tentacula 5 filiformia longa ad basin annulata, anteriora lateralia unum utrinque multo breviora quam tria posteriora in ordine transversali vertice posita. Oculi 2. Cirri tentaculares nulli. Pedes antici lingula et cirro inferiore discrepantes a ceteris simplicibus subconicis obtusis cirro modo dorsuali branchiali præditis. Setæ in segmento antico aciculæformes parum prominentes apice vix curvato obtuse bidentatæ, in ceteris segmentis triformes: aliæ validæ rectæ apice bidentato, aliæ tenuiores versus apicem attenuato-acuminatum limbatæ, aliæ minutissimæ apice infundibuliforme dilatato striato. Cirri duo anales sat longi, segmento ultimo ovato magno setis destituto affixi. Anus in dorso segmenti ultimi. Tubus, quem animal inhabitat, teres cylindricus posteriora versus paullum attenuatus, utrinque apertus, vitreus pellucidus fulvus.

118. Hyalinœcia tubicola (MÜLLER).

Nereis tubicola MÜLLER, Prodr. Zool. Dan. p. 217 n. 2625.
» » » Zool. Dan. I p. 18 Tab. 18 f. 1—6.

---

[1] *ὑάλινος* et *οἶκος*.

Nereis tubicola (Onuphis) AUD. & M. EDW., Hist. nat. litt. France II p. 154.
Leodice „ SAVIGNY, l. c. p. 383.
Nereidonta tubicola BLAINVILLE, Dict. Sc. Natur. t. 57 p. 477.
Onuphis tubicola SARS, Beskr. og Iaktt. p. 48; Nyt Mag. VII p. 386 & 391; Reise 1859 p. 14 (separ.).
„ „ OERSTED, Dröbak p. 8 (sep.).
„ „ DANIELSSEN, Reise 1858 p. 115.
„ „ QUATREFAGES, Annelés I p. 351 (*Excl.* syn. GRUBE, Anat. Kiemenw., = Onuphis sicula QUATRF. l. c. p. 352, e Sicilia: Palermo!!).
Northia tubicola JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. 1865 p. 136.

Hab. passim haud infrequens, fundo argillaceo-arenos. prof. 30—80 orgyiar., ad oras Bahusiæ et Norvegiæ meridionalis et occidentalis, septentrionem versus usque ad Molde et Christianssund (DANIELSSEN); in Bahusia ad Koster (IPSE) et Väderöarne (GOËS) sat frequens. — Præterea ad Britanniam: Plymouth etc, Brit. Mus.!

Tab. VIII f. 49 Hyalinœcia tubicola (MÜLL.) e Koster: 49 Pars antica animalis suo tubulo inclusi, aucta supra visa. 49 A Pars antica aucta subtus visa. 49 C Pes 2 auctus. 49 C¹ Pes 7 auctus. 49 C² Pes e media vel posteriore parte corporis. 49 D Seta limbata, 49 D¹ seta apice infundibuliforme dilatata, 49 D² seta bidentata, omnes 500:ies auctæ. 49 B Pars postrema segmento anale magno, cum ano et cirris analibus, supra visa aucta.

XVI. Fam. GONIADIDÆ.

= *Goniadea* KNBG.

GONIADA AUD. & M. EDW.

119. Goniada maculata ÖRST.

ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 33 f. 16, 23, 91, 95, 97, 98; Reg. mar. p. 78.
SARS, Nyt Mag. VI p. 381.
JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 189.

Hab. ad oras occidentales Scandinaviæ, fret. Öresund — Finmarken, frequens prof. 10—130 orgyiar.: Stavanger (KROK & v. FRIESEN), Dröbak (S. LOVÉN), Dyngö (GOËS), Koster (LOVÉN, LJUNGMAN & IPSE), Lindö, Gullmaren et

aliis locis Bahusiæ (S. LOVÉN), ad Karlsö Finmarkiæ (IPSE). Præterea ad Britanniam sec. specim. e Scotia (JOHNSTON) in Brit. Mus.

120. Goniada norvegica ÖRSTED.

Goniada norvegica ÖRSTED, Dyr ved Dröbak p. 14 f. 7—9.
" " SARS, Nyt Mag. VII p. 391.
" " J. KOREN, Ibid. IX p. 95.
" " DANIELSSEN, Reise 1858 p. 118.

Hab. haud frequens ad oras meridionales et occidentales Norvegiæ, prof. 20—60 orgyiar.; septentrionem versus usque ad Bergen et Christianssund distributa.

EONE MGRN.

121. Eone Nordmanni MGRN, l. c. p. 409.

Hab. ad Bahusiam haud rara.

Tab. XI f. 64 Eone Nordmanni e Koster Bahusiæ: 64 Animal auctum. 64 A Lobus cephalicus a latere visus. 64 B Maxilla major aucta. 64 B[1] Maxilla minor aucta. 64 C Pes 14 ex anteriore parte corporis auctus. 64 C[1] Pes auctus e media parte corporis. 64 D Seta rami inferioris, 64 D[1] seta rami superioris, c. 500:ies auctæ.

XVII. Fam. GLYCERIDÆ.

= *Glycerea* GR. s. str.
= genus *Glycera* Auctorum.

GLYCERA SAV.

122. Glycera alba RATHKE (*vix* MÜLLER, *non* JOHNST., *nec* SARS).

Glycera alba RATHKE, Nov. act. Acad. nat. cur. Tom. XX: 1 p. 173 Tab. IX f. 9.
" " ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 33 f. 24, 103, 105, 110; Dröbak p. 14; Reg. mar. p. 78.
" " et *Glycera Danica* QUATREFAGES, Annelés II p. 186—187.

Glycera alba Baird, Johnston's Cat. Brit. Mus. p. 342, sec. spec. e Cornwall (Laughrin) et Mus. Leach in Brit. Mus.!
" " Danielssen, Reise 1857 p. 51; Reise 1858 p. 117.

Hab. ad oras meridionales et occidentales Scandinaviæ usque ad Finmarkiam sat frequens, prof. 15—120 orgyiar.: Stavanger (Krok & v. Friesen), Dröbak (Lovén), Koster (Lovén, Ljungman & Ipse), Väderöarne (Lovén & Goës), Dyngö (Goës); in freto Öresund ad Hellebæk (Örsted), Molde (H. Rathke). Finmarkia: Danielssen & Ipse. — Præterea ad Britanniam, sec. specim. in Brit. Mus. a me visa.

Tab. XIV f. 82 Glycera alba e Bahusia: 82 A Proboscis exserta aucta. 82 B Pars postrema aucta. 82 C Setæ 500:ies auctæ. 82 D Diversi pedes aucti: a et b e medio corporis antice et postice visi, c e postica parte corporis. 82 E Villi proboscidis valde aucti, sec. S. Lovén.

123. Glycera capitata Örsted, *non* Fabr.

?*Nereis alba* Müller, Prodr. Zool. Dan. p. 217 n. 2634; Zool. Dan. II p. 29 Tab. 62 f. 6, 7.
Glycera capitata Örsted, Grönl. Ann. dorsibr. p. 44 Tab. VII f. 87, 88, 90—94, 96, 99.
" *alba* Sars, Nyt Mag. VI p. 208; VII p. 386.
" *capitata*, olim *alba* Johnston, Cat. Brit. Mus. p. 186, sec. spec. typic. Johnstoni e Holy Isl. in Brit. Mus.!
" " Baird, ibid p. 342, spec. e Firth of Clyde D. Robertson!
" " Stimpson, Mar. invert. Grand Manan p. 33.
" " ?Keferstein, Zeitschr. Wiss. Zool. XII p. 105 Tab. IX f. 17—27.
" " Danielssen, Reise 1857 p. 51; Reise 1858 p. 117.
" " et *Gl. Mülleri* Quatrefages, Annelés II p. 172, 187.

Hab. ad Grönlandiam, Islandiam, Scandinaviam occid. et ad Spetsbergiam. Grönlandiæ sat frequens prof. 20—250 orgyiar.: Pröven et Omenak, 250 orgyiar. (O. Torell), Julianehaab, Godhavn, Godthaab 100 orgyiar., Sukkertoppen 150 orgyiar. (Amondsen). Islandiæ: Raufarhavn 35 org. (O. Torell). Spetsbergiæ: Bellsund, 35 orgyiar., et Treurenbergbay 25 orgyiar. Finmarkiæ: Hammerfest et aliis locis (S. Lovén), Karlsö, Kalfjord et Grötsund 30—70

orgyiar. (Goës & Ipse), Ramfjord 80 org. (Ipse), Tromsö, litore recessu maris relicto (Ipse). Stavanger (Krok & v. Friesen). Bahusia (S. Lovén). — Præterea ad Britanniam, sec. specim. in Brit. Mus.!, Americam borealem et ? Galliam.

124. Glycera setosa Örsted, Gr. Ann. Dors. p. 46 f. 89, 95, 97.

? *Glycera setosa* Sars, Nyt Mag. VI p. 208.

Hab. rarior ut videtur ad Grönlandiam; nec non ad Finmarkiam (?!) sec. M. Sars.

125. Glycera Goësi n.

Glycera Rouxii Örsted (*non* Aud. & M. Edw.), Dyr ved Dröbak p. 14 f. 1.

Hab. ad Bahusiam haud frequens (S. Lovén et, ad Väderöarne, Goës).

Tab. XIV f. 81 Glycera Goësi e Väderöarna Bahusiæ: 81 A Proboscis exserta aucta. 81 C et 81 D Pedes aucti e medio corporis, antice et postice visi. 81 F Pes auctus e postica parte.

XVIII. Fam. ARICIIDÆ.

= *Ariciæ veræ* Örst. (*excl.* Aonis).

ARICIA (Sav.).

126. Aricia Cuvieri Aud. & M. Edw.

Aricia Cuvieri Aud. & M. Edw., Hist. nat. litt. France II p. 258 Tab. VII f. 5—13.
" " Quatrefages, II Annelés p. 283.

Hab. ad oras Bahusiæ, fundo argill. prof. 30—130 orgyiar., minus frequens: in sinu Gullmaren (S. Lovén) et ad insulas Koster, prof. 130 org. (Lovén, Ljungman & Ipse). — Præterea ad Galliam, la Rochelle, Isle de Ré (G. v. Yhlen), et Britanniam.

Genus Aricia uppställdes af SAVIGNY (p. 362) för en vid la ROCHELLE funnen art A. sertulata SAV., som enligt SAVIGNY'S *beskrifning* ej gerna kan föras till samma genus med Aricia Cuvieri AUD. & M. EDW. Den sistnämnde borde alltså erhålla ett nytt genusnamn, — det går nemligen ej an att, såsom QUATREFAGES gjort, för Aricia sertulata SAV. uppställa ett nytt genusnamn och begagna SAVIGNY'S namn Aricia i en helt annan betydelse än SAVIGNY sjelf, — men emedan SAVIGNY'S Aricia sertulata icke någonsin blifvit återfunnen, och detta namn derföre kan komma att från systemet försvinna, bibehåller jag här Aricia såsom genusnamn för Aricia Cuvieri AUD. & EDW., så mycket hellre som denna art förekommer vid la ROCHELLE (G. v. YHLEN), och det således är möjligt att SAVIGNY afsett just denna art, ehuru hans beskrifning af något oförklarligt misstag kommit att innehålla uppgifter, som alls icke träffa in på den. I alla fall måste Orbinia QFG. 1866 såsom genusnamn för Aricia serrulata SAV., lemnas åt glömskan.

SCOLOPLOS (BLV.), ÖRST.

127. Scoloplos armiger (MÜLL.), BLV., ÖRST.

Lumbricus armiger MÜLLER, Zool. Dan. I p. 22 Tab. XXII.
Aricia Muelleri RATHKE, Nov. act. nat. cur. XX: 1 p. 176 Tab. 8 f. 9—15.
Scoloplos armiger BLAINVILLE, Dict. Sc. Nat. Tom. 57.
» » ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 37 f. 8, 106, 107, 109: Grönl. Ann. dors. p. 49 f. 113, 117, 118; Arch. Naturg. X: I p. 104; Reg. Mar. p. 78; Dröbak p. 15.
» » SARS, Nyt Mag. VII p. 381.
» » QUATREFAGES, Annelés II p. 286.
Aricia armiger J. KOREN, Nyt Mag. IX p. 95.
» » DANIELSSEN, Reise 1857 p. 53; Reise 1858 p. 119.

Hab. fundo argilloso, limoso vel arenos.-argill. prof. 1—250 orgyiar., sat frequens ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam (O. TORELL) et ad oras Scandinaviæ e freto Öresund usque ad Waranger; Spetsbergiæ frequens: Shoalpoint, Treurenbergbay, Hinlopen str., Kobbebay, Kingsbay prof.

200 orgyiar., Isfjord, Bellsund, Hornsund, Whalerspoint, etc. Grönlandiæ: Godhavn in litore, recessu maris reticto, et Julianehaab (AMONDSEN), Aukpadlartok et Omenak prof. 250 org. (O. TORELL). Finmarkiæ: Balsfjord, litore recessu maris relicto (IPSE), Kalfjord (GOËS & IPSE), S. LOVÉN. In Bahusia: multis locis S. LOVÉN, Koster (LJUNGMAN & IPSE) etc. — Præterea ad Daniam, in sinu Kiel (MEYER u. MÖBIUS) et ad Galliam borealem (QFG.).

NAIDONEREIS (BLV.).

128. Naidonereis quadricuspida (ÖRST.).

Nais quadricuspida FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 315 n. 296.
Naineris „ BLAINVILLE, Dict. Sc. nat. Tom. 57 p. 490.
Scoloplos „ ÖRSTED, Grönl. Ann. dors. p. 48 f. 108—110.
Aricia „ LEUCKART, Archiv. Naturg. X: 1 p. 198 Tab. 3 f. 11.

Hab. litore sabuloso, recessu maris relicto, in Grönlandia satis frequens: Godhavn, Skinderhvalen (AMONDSEN); nec non ad oras Islandiæ (LEUCKART), unde specimina retulit (O. TORELL).

XIX. Fam. OPHELIIDÆ.

= *Opheliacea* GR.,

AMMOTRYPANE (H. R. s. str.), *non* GR., *nec* QFGS.
= *Ophelina* ÖRSTED.

129. Ammotrypane aulogaster H. R.

Ammotrypane aulogaster RATHKE, Nov. act. nat. cur. XX: 1 p. 188 Tab. X f. 1—3.
„ „ SARS, Nyt Mag. VII p. 391.
Ophelina acuminata ÖRSTED, Consp. Ann. Dan. p. 45; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 111 Tab. 3 f. 24—26; Reg. mar. p. 78.
Ophelia „ GRUBE, Fam. Ann. p. 70.
„ „ JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 215, sec. spec. typ. (ALDER) in Brit. Mus.!

Ophelina aulogaster ÖRSTED, Dröbak p. 17.
Ophelia „ GRUBE, Fam. Ann. p. 70.
„ „ KOREN, Nyt Mag. IX p. 94.
„ „ DANIELSSEN, Reise 1857 p. 53; Reise 1858 p. 119.

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam et Scandinaviam occid., fundo argillos. prof. 5—250 orgyiar., passim copiose. Spetsbergiæ vulgaris fundo argill. prof. 5—250 orgyiar.: Magdalenabay, Kingsbay, 250 orgyiar., Safehavn, Sassenbay, Bellsund, Hornsund, Whalerspoint, Walter-Thymens str., Edlundsberg, Augustibay, Treurenbergbay, Shoalpoint, Wydebay, Danesgat etc. Grönlandiæ: Omenak 250 org. (O. TORELL). Islandiæ: Arnanäs et Ranfarhavn (O. TORELL). Scandinaviæ: e Landscrona usque ad Vadsö sat frequens. Præterea ad Scotiam, sec. specim. e Firth of Clyde (D. ROBERTSON) in Brit. Mus.

H. RATHKE beskref under genusnamnet Ammotrypane, förutom denna art, Ammotrypane limacina och A. œstroides. Emedan den sistnämnde var tidigare beskrifven under namn af Travisia Forbesi JOHNST., och Ammotr. limacina uppenbarligen hör till ett äldre genus Ophelia (SAV.), måste namnet Ammotrypane få åtfölja den tredje af RATHKES arter, och det sammanfaller sålunda med ÖRSTEDS Ophelina.

OPHELIA (SAV.), M. EDW.

130. Ophelia limacina H. R.

Ammotrypane limacina H. RATHKE, Nov. act. nat. cur. XX: 1 p. 190 Tab. X f. 4—8.
„ „ GRUBE, Fam. Ann. p. 70.
„ „ KOREN, Nyt Mag. IX p. 94.
„ „ DANIELSSEN, Reise 1857 p. 53; Reise 1858 p. 119.
„ „ JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 217, sec. spec. typica in Brit. Mus.!
„ „ QUATREFAGES, Ann. II p. 279.
Ophelia bicornis ÖRSTED, Grönl. Ann. dors. p. 52 f. 104—5, 115, 116, 121.
„ „ SARS, Nyt Mag. VI p. 207.
„ *limacina* SARS, Nyt Mag. VII p. 381.
„ *borealis* QUATREFAGES, Annelés II p. 273.

Hab. fundo argill. — arenoso, prof. ½—250 orgyiar., ad Grönlandiam, Spetsbergiam, Islandiam, Norvegiam occid. et borealem; præterea ad Scotiam. Grönlandiæ: Julianehaab, Godthaab. prof. 100 orgyiar., Sukkertoppen 80 org., Norsorak 5—20 org. (AMONDSEN), Pröven 40 org. et Omenak 40—250 orgyiar. (O. TORELL). Spetsbergiæ: Cloven Cliff (O. TORELL), Treurenbergbay, (GOËS, SMITT & IPSE). Islandiæ: Raufarhavn 34 org. (O. TORELL). Finmarkiæ: S. LOVÉN, Tromsö ½ org. (IPSE), Karlsö, Kalfjorden (GOËS & IPSE). Norvegia: Bergen (SARS, KOREN, DANIELSSEN).

TRAVISIA JOHNST. (1840).

131. Travisia Forbesi JOHNST.

Travisia Forbesi JOHNSTON, Ann. Nat. Hist. IV p. 373 Tab. XI f. 11—18.!
„ „ „ Cat. Brit. Mus. p. 220.!
Ammotrypane oestroides RATHKE, Nov. act. nat. cur. XX: 1 p. 192 Tab. X f. 9—12.
Ophelia mamillata ÖRSTED, Grönl. Ann. dors. p. 53 Tab. 8 f. 103, 112, 114, 119—120; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 110 Tab. 3 f. 21—23; Reg. mar. p. 78.
„ „ QUATREFAGES, Annelés II p. 274.
„ *oestroides* Idem, Ibid. p. 274.
Travisia Forbesi Idem, Ibid. p. 276.
„ „ J. KOREN, Nyt Mag. IX p. 94.
Ophelia mamillata SARS, Nyt Mag. VI p. 207; VII p. 381.
Travisia oestroides DANIELSSEN, Reise 1857 p. 53; Reise 1858 p. 120.

Hab. fundo arenoso, prof. 5—30 orgyiar., ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam et Scandin. occid.; Spetsbergiæ: passim sat frequens: Kobbebay, Treurenbergbay (GOËS, SMITT & IPSE), Cloven Cliff (O. TORELL): Islandiæ: Raufarhavn (O. TORELL); Grönlandiæ: Pröven (O. TORELL); Scandinaviæ: Kullen (ÖRSTED), Farsund (KINBERG), Bergen (SARS & KOREN), Sörvär (LOVÉN), Öxfjord (Sars, DANIELSSEN). — Præterea ad Scotiam sec. specimina, a me ipso in Brit. Mus. examinata, e Firth of Clyde (D. ROBERTSON).

XX. Fam. SCALIBREGMIDÆ.

Huc pertinent: *Eumenia* et *Scalibregma*.

EUMENIA OERSTED.

132. Eumenia crassa OERSTED.

Eumenia crassa OERSTED, Ann. Dan. consp. p. 47; Archiv f. Nåturg. 1844, X: 1 p. 111 Tab. 3 f. 17—20; Reg. mar. p. 78.
" " SARS, Nyt Mag. VII p. 391; XII p. 303 (descrpt.).
" " DANIELSSEN, Reise 1858 p. 120.
" " JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 221.
Polyphysia crassa QUATREFAGES, Annelés, (public. autumno 1866), II p. 268.

Hab. in fundo argillos., prof. 15—75 orgyiar., passim sat frequens ad oras Bahusiæ, ex. gr. ad insulas Koster (IPSE), Dyngö (GOËS) et Wäderöarne (LOVÉN & GOËS); ad Norvegiam occidentalem rara: prope Manger (SARS) et Molde (DANIELSSEN); in freto Öresund ad Hveen (ÖRSTED); ad oras meridionales Spetsbergiæ haud frequens: in Bellsund (O. TORELL) et in Storfjorden ad Whalerspoint, prof. 25 orgyiar. specimina pauca ipse legi.

ÖRSTED har alldeles förbisett, likasom äfven SARS, de korta gaffelformade borsten, som förekomma i hvardera foten hos de fullvuxna djuren, såväl hos de Spetsbergska som Bohusländska. Dessa borst äro tjockare än de öfriga och i spetsen djupt gaffelformigt klufva i två långa afsmalnande parallelt löpande mot ändarne utåtböjda spetsar, den ena något längre än den andra. På den inre sidan äro dessa spetsar lätt strierade likasom af fina tunna tänder. Det är endast hos de fullvuxna djuren af 2—3 tums längd jag funnit dessa märkvärdiga borst, som gifvit mig anledning tro, att detta djurs plats i systemet bör sökas i närheten af Amphinomidæ, men tillsvidare har jag ansett lämpligast, att låta det stå i samma familj med Scalibregma.

Gälarne saknas hos yngre individer heltochhållet, och hos de fullvuxna har jag funnit dem icke vara flere än 3 par, ehuru ÖRSTED uppger sex, de förekomma på det tredje, fjerde och femte borstförande segmentet, och begynna

utvecklas först när djuret uppnått 1—1½ tums längd. Den första begynnelsen till gälbusken visar sig som en liten kort trådlik papill på bakre delen af den öfre fotspetsen, på det tredje, fjerde och femte segmentet, till hvilken papill genom tudelning småningom sälla sig allt flere och flere till dess en af talrika trådar sammansatt gälbuske är bildad.

Quatrefages har, med anledning deraf att Risso begagnat namnet *Eunomia* för två icke ens till genus bestämbara annulater, förkastat Örsteds allaredan burskap vunna genusnamn *Eumenia*, och uppställt ett nytt: Polyphysia för detta samma slägte. Då *Eunomia* aldrig kan komma att begagnas i Rissos mening — namnen Eunomia och Eumenia äro dessutom mycket olika — och det inom andra brancher af zoologin är praxis att så mycket som möjligt respektera gammal häfd i genusnamns begagnande, synes detta vara oss tillräcklig anledning, att ej antaga Quatrefages' namnförändring.

SCALIBREGMA H. R.

131. Scalibregma inflatum H. R.

Scalibregma inflatum H. Rathke, N. acta acad. C. L. C. nat. cur. XX: 1 p. 184 Tab. IX f. 15—21.
» » Danielssen, Reise 1857 p. 54; Reise 1858 p. 121.
» » » Anat. Phys. Undersögelse, Throndhjem Vid. Selsk. Skr. i 19:de Aarh. 4: 2 p. 165 (cum tab.).
Oligobranchus roseus Sars, Fauna litt. Norv. I p. 91 Tab. 10 f. 20—27.
» *grönlandicus* Sars, Ibid. p. 92.
Scalibregma roseum Sars, Nyt Mag. VII p. 381.

Hab. ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ et Scandinaviæ occidentalis, fundo argillos.-arenos., prof. 5—280 orgyiar.; In Spetsbergia: ad Shoalpoint et in Storfjorden, prof. 5—30 org. (Ipse), in Treurenbergbay, Isfjorden (Ipse), Kingsbay, prof. 120 org. (Goës & Smitt); Grönlandiæ: Omenak et Aukpadlartok prof. 250—280 org. (O. Torell), Julianehaab (Amondsen); in Bahusia: multis locis (S. Lovén), ad insulas Koster prof. 30—120 org. (Ljungman & Ipse),

juxta Dyngö (A. v. Goës); Finmarkiæ: Öxfjord (S. Lovén), Grötsund (Goës & Ipse); ad Norvegiam occid.: Molde (Danielssen & Rathke) et Floröe (Sars). — Præterea ad Scotiam occid., Millport (A. Kölliker, Würzb. Naturw. Zeitschrift V: 3 & 4 p. 243).

XXI. Fam. TELETHUSÆ.

ARENICOLA Lmk.

134. Arenicola marina L.

Lumbricus marinus Linné, S. N. XII, 1: 2 p. 1077.
„ „ Müller, Prodr. Zool. Dan. p. 215 n. 2609.
„ „ J. Rathke, Skr. af Naturh. Selsk. Kiöbenhavn 1799, V p. 76 Tab. 2 f. 6 A—B.
„ „ J. Rathke, Zool. Dan. IV p. 39 Tab. 155 f. B 1—5.
„ „ J. C. Fabricius, Reise nach Norwegen 1779 p. 257.
„ *papillosus* O. Fabricius, Fn. Grönl. p. 283 n. 267!
„ „ Müller, Prodr. Z. D. p. 216 n. 2615.
Arenicola piscatorum Lamarck 1802, Syst. d. Anim. s. vert. p. 324; Hist. nat. An. s. vert., 2 edit., V p. 580.
„ „ Savigny, Descr. de l'Egypte, 2 edit., Tom. XXI p. 434.
„ „ Aud. & M. Edwards, Fn. litt. de la France II p. 285 Tab. 8 f. 8—12.
„ „ Cuvier, Règn. Anim. éd. accomp. de Planches, Annel. Tab. 8 f. 1.
„ „ Johnston, Catal. Brit. Mus. p. 229.
„ „ Örsted, Consp. Ann. Dan. p. 47; Grönl. Ann. dors. p. 55; Reg. mar. p. 68; Dröbak p. 17.
„ „ Sars, Nyt Mag. VI p. 206; VII p. 381.
„ „ Danielssen, Reise 1857 p. 54; Reise 1858 p. 121.
„ „ et *A. papillosa* Quatrefages, Annelés II p. 262 & 266.

Hab. in litore argillos.-arenoso, recessu maris relicto, cuniculos profundos habens, vulgaris ad oras Scandinaviæ occidentales, e freto Öresund usque ad Vadsö; ad Spetsbergiam rara, modo in Kobbebay prof. 5—7 orgyiar. capta (Goës & Smitt); ad Grönlandiam frequens ex. gr. ad Pröven (O. Torell) et Godhavn (Amondsen). — Præterea

ad Islandiam, Britanniam, Galliam, in Mari mediterraneo, sec. GRUBE, Anat. Kiemenw. p. 1, et ad Americam borealem, sec. STIMPSON, Grand Manan Mar. invert. p. 31. — Specimina magna e Grönlandia exacte congruunt cum speciminibus magnis e Finmarken et Bohuslän, ut recte monuit cel. ÖRSTED, quamobrem Lumbricus papillosus FABR. certissime huc pertinet.

135. Arenicola ecaudata JOHNSTON.

Arenicola ecaudata JOHNSTON, LOUDON's Mag. VIII p. 566 f. 54.
„ „ „ Cat. Brit. Mus. p. 231.
„ *Boecki* RATHKE, Nov. act. nat. cur. XX: 1 p. 181 Tab. 8 f. 19—22.
„ „ et *A. ecaudata* QUATREF., Ann. II p. 265, 266.
„ „ SARS, Nyt Mag. VII p. 381.

Segmenta 15 antica setigera abranchiata, sequentia autem (17—40) omnia branchiata; cauda fere nulla. — Numerus segmentorum branchiatorum valde variat: 17 (IPSE in Mus. Holm.), 22—25 (JOHNSTON), 30 (IPSE in Brit. Mus.), 27 (QUATRAFAGES Annelés II p. 266), 38 (DALYELL), 40 (RATHKE).

Hab. rarissima ad oras occidentales Scandinaviæ meridionalis: Bahusia—Bergen (SARS), Throndhjem (RATHKE); in Bahusia specimen unicum, a S. LOVÉN olim lectum, repertum est. — Præterea ad Britanniam et Galliam.

XXII. Fam. SPÆRODORIDÆ.

EPHESIA H. R.
= *Sphærodorum* ÖRSTED.
= *Pollicita* JOHNSTON.

136. Ephesia gracilis H. R.

Ephesia gracilis RATHKE, Nov. act. nat. cur. XX: 1 p. 176 Tab. VII f. 5—8.
„ „ JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 206.
Sphærodorum flavum ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 43 f. 7, 92, 101.
Pollicita peripatus JOHNSTON, Ann. Nat.-Hist. XVI p. 5 Tab. II f. 1—6.

Sphærodorum peripatus Idem, Cat. Brit. Mus. p. 208.
" " CLAPARÈDE, Beob. Anat. Entwick. Wirbell. Thiere p. 50 Tab. XI f. 8—18.

Hab. haud rara ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ, Scandinaviæ occidentalis fundo argillos., prof. 6—40 orgyiar. Spetsbergiæ: prof. 15—30 org. in Bellsund (O. TORELL), Treurenbergbay (GOËS & SMITT), Isfjorden, Storfjorden, ad Shoalpoint (IPSE). Grönlandiæ: Pröven (O. TORELL) Julianehaab (AMONDSEN). Bahusiæ: Gullmaren (S. LOVÉN), Väderöarne (A. GOËS), Koster (IPSE). — Præterea ad Molde Norvegiæ (RATHKE) Helgoland (MECZNIKOW [1]), ad Scotiam (A. KÖLLIKER, Würzb. Naturw. Zeitschrift 5: 3 u. 4 p. 240), ad St. Vaast Galliæ (CLAPARÈDE) et ad Hebridarum insulas (CLAPARÈDE).

Efter att hafva jemfört exemplar af detta djur från Bohuslän, Finmarken och Spetsbergen kan jag förklara, att genus *Ephesia* H. RATHKE icke allenast sammanfaller med *Sphærodorum*, utan att Ephesia gracilis H. RATHKE är samma djur som Sphærodorum flavum ÖRSTED. RATHKES beskrifning är eljest god, men han misstager sig, när han säger att huden är "alldeles glatt", d. v. s. utan små upphöjningar eller papiller. För blotta ögat och tillochmed under en svagare förstoring tycks huden vara glatt, men under en starkare förstoring ser man talrika små papiller öfverallt på kroppen, isynnerhet i dess främre del, och på fötterna. På ryggen äro de små, likformiga, vårtlika och ställda i regelbundna rader tvärs öfver kroppen, samt likna till det yttre papillen på det karakteristiska klotformiga organ, som hvarje segment bär ofvanom foten. I kanten af hufvudet ser man flere papiller af olika storlek, hvilka ÖRSTED alldeles orätt kallat tentakler, och på fötterna uppträda de ofta till ett antal af 5—10 samt så stora, att man lätt kan anse den lilla foten delad i lika många flikar, hvilket också ÖRSTED gjort, men hvarken på hufvudet eller fötterna kunna de anses annorlunda än såsom hudpapillen, fullkomligt identiska med dem på kroppen. Deras

[1] Zeitschr. wiss. Zool. XV p. 338 Tab. XXV f. 19—20.

antal, form eller fördelning på hufvudet eller foten är alldeles icke konstant, hvilket bevisar att de icke äro väsendtliga delar af dessa kroppsdelar; på foten kunna de variera från några ända till 10. ÖRSTED säger att Sphærodorum ej har ”os exsertile”, hvilket dock RAHTKE uppgifvit hos Ephesia. Hos ett exemplar från Bohuslän, som är en otvifvelaktig Sphærodorum flavum ÖRST., har jag likväl sett en lång proboscis utskjuta ur munnen, men det hör i allmänhet icke till regeln hos detta djur att skjuta ut sin proboscis, när det kommer i sprit. Hvad ögonen beträffar, så är det visserligen sannt, såsom ÖRSTED också angifver, att man hos de ljusare och genomskinligare exemplaren med tillhjelp af starkare förstoring kan på hufvudsegmentet upptäcka tvänne mörka njurformiga pigmentfläckar, som torde kunna anses för ögon, men hos mörkare exemplar kan man icke finna dem, och det är derföre alls icke öfverraskande, att RATHKE uppgifvit att Ephesia har inga ögon. Kroppsfärgen varierar nemligen från blekt grå eller gulaktigt brun till mörkt grå eller nästan skiffersvart hos exemplar i sprit; hos de lefvande Spetsbergska var den rödaktig. De njurlika pigmentfläckarne, om hvilkas egenskap af ögon jag icke varit i tillfälle att öfvertyga mig, syntes hvardera bestå af två med kanterna hopsmälta fläckar, som bildade hörnpunkterna i en smal rektangel tvärs öfver hufvudet, således ej i en qvadrat (ÖRSTED). Borsten äro *enkla*, sådana som RATHKE och MECZNIKOW afbildat dem. ÖRSTEDS afbildning af borstet är mycket vilseledande och falsk.

XXIII. Fam. CHLORÆMIDÆ.

= *Pherusea* GR.
= *Siphonostomata* JOHNSTON.
= *Chloræmea* QFGS.

TROPHONIA M. EDW. 1829 sec. AGASSIZ.

Nomen genericum Pherusa, jam 1815 a LEACH in Crustaceis adhibitum et in hoc sensu ab zoologis nostræ

ætatis sæpe usitatum, huc rejiciendum. Præterea hoc nomen in Polypis usitatum est a LAMOUROUX jam 1816.

137. Trophonia plumosa (MÜLL.).

Amphitrite plumosa MÜLLER, Prodr. Z. D. n. 2621 p. 216.
„ „ FABRICIUS, Fauna Grönl. p. 288 n. 271.
„ „ ABILDGAARD, Zool. Dan. III p. 16 Tab. 90 f. 1—2.
Pherusa Mülleri OKEN, Lehrb. Zool. III p. 377; BLAINVILLE, Dict. Sc. nat. Tom. 57 p. 440.
Flabelligera plumosa SARS, Söedyr. naturh. 1829 p. 32; Beskr. og Iaktt. p. 47.
Flemingia muricata JOHNSTON 1832, Trans. Berw. Club I p. 15.
Trophonia Goodsiri Id., Ann. Nat.-Hist. IV p. 371 pl. 11 f. 1—10.
Siphonostoma plumosa H. RATHKE, Nov. act. acad. nat. cur. XX: 1 p. 208 Tab. 11 f. 1—2.
Siphonostomum plumosum GRUBE, Fam. p. 73.
„ „ SARS, Nyt Mag. VI p. 206; VII p. 381.
„ „ DANIELSSEN, Reise 1857 p. 53; 1858 p. 120.
Pherusa plumosa ÖRSTED, Reg. Mar. p. 79.
Trophonia plumosa JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 224.
Pherusa Mülleri, Ph. Goodsiri et *Ph. obscura* QUATREFAGES, Annelés I p. 479, 481, 482.

Hab. in fundo argill.-arenoso, prof. 5—150 orgyiar., haud infrequens ad oras occident. Scandinaviæ e freto Öresund usque ad Vadsö; ad Spetsbergiam minus frequens: Treurenbergbay, Crossbay (GOËS & SMITT) et Fosters öar (IPSE); in Grönlandia ad Pröven (O. TORELL). — Præterea ad Britanniam et Galliam.

138. Trophonia glauca n.

Corpus teres clavatum, versus posteriora attenuatum, in postica parte inter segmenta constrictum, segmentis 35—40, posticis fere æque longis ac latis. Cutis arenulis minutis albicantibus et papillis mollibus globosis vel subcylindricis, circum fasciculos setarum confertioribus et longioribus, plus minusve dense obsita. Setæ superiores elongatæ segmenti primi antrorsum porrectæ paucæ, modo c. 3. Cirri sex ex ore exserti, duo inferiores (tentacula) filifor-

mes elongati paullum longiores et multo tenuiores quam 4 superiores (branchiæ) æquales lati lineares crassi compressi. Color in spiritu glaucus, virescens vel pallescens, intestinum partis anticæ incrassatæ coeruleo-nigrescens. Longit. 20—24 m.m., crassit. partis anticæ 2 m.m., partis posticæ vix 1 m.m.

Hab. ad Bahusiam passim sat frequens, fundo argill. prof. 8—70 orgyiar. (S. LOVÉN, GOËS, LJUNGMAN & IPSE).

Tab. XIII f. 78 Trophonia glauca e Koster Bahusiæ: 78 Animal a latere visum ter quaterve ampliatum; tentacula errore delineatoris 4 adparentes, sed revera modo duo adsunt. 78 D Seta 500:ies auctæ.

FLABELLIGERA SARS 1829.

Nomen veterius hujus generis Siphostoma OTTO (1820), jam antea ab ichthyologis adhibitum, rejiciendum.

139. Flabelligera affinis SARS.

Flabelligera affinis SARS 1829, Bidrag till Söedyrenes Naturalh. I p. 31 Tab. 3 f. 16 (mala); Beskr. og Iaktt. p. 47.
Siphonostoma vaginiferum RATHKE, Nov. Act. nat. cur. XX: 1 p. 211 Tab. XI f. 3—10.
Siphonostomum vaginiferum R. LEUCKART, Arch. Naturg. XV: 1 p. 164.
" " SARS, Nyt Mag. VI p. 206; VII p. 281.
" " KOREN, Ibid. IX p. 94.
" " DANIELSSEN, Reise 1857 p. 54; Reise 1858 p. 120.
Chloræma Edwardsi (DUJARD.) ÖRSTED, Reg. mar. p. 79.
Tecturella flaccida STIMPSON, Mar. invert. Grand Manan p. 32 Tab. III f. 21.
Pherusa vaginifera QUATREFAGES, Annelés I p. 483.
Siphonostoma uncinata JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 223 (sec. specim. e Firth of Forth in Brit. Mus.!)
" " ? M. EDWARDS, Règn. Anim. illust. Annel. Tab. 6 f. 4.
?*Chloræma Dujardini* QUATREFAGES, Annelés I p. 472. Annon pullus hujus vel alii valde affinis speciei?.

Hab. ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ, Islandiæ et Scandinaviæ occidentalis, prof. 5—40 usque ad 200 orgyiar., fundo aren.-argillac. Spetsbergiæ: sat frequens ad Shoalpoint et Low Island (IPSE), frequens in Bellsund, Whalerspoint, Isfjorden, Kingsbay prof. 120 org. (GOËS & SMITT),

Hornsund &c. Grönlandiæ frequens: Smallesund, Julianehaab, Norsorak, Upernavik (AMONDSEN), Godhavn, Omenak, Pröven et Aukpadlartok, 200 orgyiar.!, (O. TORELL). Islandiæ: Arnanäs prof. 25 org. (TORELL). Scandinaviæ: e freto Öresund usque ad Vadsö haud frequens, ex. gr. ad Hellebæk (ÖRSTED), Väderöarne (LOVÉN & GOËS), Koster (IPSE), Bergen (SARS & KOREN), Finmarken (S. LOVÉN), Ulfsfjorden (IPSE), Waranger (LOVÉN). — Præterea ad Britanniam, Americam borealem et ?Galliam.

BRADA STIMPSON 1855.

140. Brada villosa (H. R.).

Siphonostoma villosum H. RATHKE, Nov. act. Ac. nat. cur. XX: 1 p. 215 Tab. 11 f. 11, 12.
" " DANIELSSEN, Reise 1857 p. 54; Reise 1858 p. 120.
Pherusa villosa QUATREFAGES, Annelés I p. 483.

Hab. iisdem locis ac sequens Brada inhabilis, prof. 3—30 orgyiar., sat frequens ad Spetsbergiam: Storfjorden, Whalerspoint, Safehavn, Crossbay, Lommebay, Treurenbergbay, Shoalpoint, Low Island. Ad Norvegiam occid., Finmarkiam et in mari Bahusiensi haud frequens: S. LOVÉN, Dyngö (GOËS), Koster (IPSE).

141. Brada inhabilis (H. R.).

Siphonostoma inhabile H. RATHKE, Nov. act. Ac. nat. cur. Tom. XX: 1 p. 218 Tab. XI f. 13.
" " DANIELSSEN, Reise 1857 p. 54; Reise 1858 p. 120.
Pherusa inhabilis QUATREFAGES, Annelés I p. 484.

Hab. frequens fundo argill.-arenoso, prof. 5—30 orgyiar., ad oras Spetsbergiæ: Low Island, Shoalpoint, Lommebay, Storfjorden (IPSE), Danesgat (GOËS & SMITT), Bellsund (TORELL), Isfjorden, Hornsund (IPSE) &c.; in Bahusia rara, ad oras Norvegiæ septentrionalis haud rara: S. LOVÉN, Ulfsfjord (GOËS & IPSE). — Præterea ad Molde Norvegiæ (RATHKE, DANIELSSEN).

142. Brada granulata n.

Corpus crassum subfusiforme, papillis minutis verrucæformibus subæqualibus undique sparsis fere obtectum, segmentis setigeris in maximis 21—22. Fasciculi setarum superiores fere omnino evanidi, modo sola seta tenui interdum indicati; fasciculi inferiores e setis brevibus paucis (2—6) crassiusculis apice attenuato sæpe paullum curvato compositi, ad insertionem corona oblonga transversa paullum elevata papillarum verrucæformium subæqualium uniserialium circumscripti. Color cinereus. Longit. 35—45 m.m., crassit. 10—12 m.m., in maximis.

Hab. fundo argilloso, prof. 5—30 (100) orgyiar., haud frequens ad Spetsbergiam et Grönlandiam, rarior ad Finmarkiam. Spetsbergiæ: Shoalpoint, Hornsund, Storfjorden (Ipse). et Adventbay (Goës & Smitt). Grönlandiæ: Sukkertoppen, 80 orgyiar., et Godthaab, 100 orgyiar., (Amondsen). Finmarkiæ: ad Karlsö (Ipse 1864).

Tab. XII f. 71 Brada granulata e Storfjorden Spetsbergiæ: 71 Animal a latere sinistro visum paullum auctum. 71 A Pars antica subtus visa. 71 B Pars postica subtus visa. 71 C Fasciculus setarum inferior, cum cute circumjecta, a facie visus, auctus. 71 D Seta ejusdem fasciculi valde aucta.

XXIV. Fam. STERNASPIDIDÆ.

= *Sternaspidea* V. Carus.

STERNASPIS Otto.

Sternaspis scutata (Ranzani).

Thalassema scutata Ranzani 1817, Isis XI p. 1457—1461 Tab. 11 f. 10—18 (mala).
Sternaspis thalassemoides Otto 1821, Nov. act. Acad. C. L. C. nat. cur. X: 2 p. 619 Tab. 50.
„ „ Guérin-Méneville, Iconogr. du Règne anim. Tom. II Zoophytes Tab. 6 f. 4, 4 a.

Sternaspis thalassemoides S. delle Chiaje, Descrizione e notom. degli anim. invertebr. della Sicilia 1841, Tom. III p. 76 Tab. 43, 94, 106.

" " A. Krohn, Müller's Archiv Anat. Physiol. 1842, p. 426.

" " Max. Müller, Observ. anat. de verm. marit. Berlin 1852, p. 1 Tab. 1.

Hab. in Mari mediterraneo.

Hvilkendera ändan af detta djur skall anses för framdel, har varit föremål för tvist, och ännu äro åsigterna derom delade. Ranzani ansåg den med taggar bekransade delen för framdel, men emot denna uppfattning uppträdde Oken i Isis l. c. p. 1461 och framhöll att om denna del tvärtemot Ranzanis uppfattning betraktades såsom djurets bakdel, detta då skulle komma att likna Amphictene auricoma och dess plats i systemet vore sålunda gifven, men att den på intet sätt kunde förenas med Thalassema såsom Ranzani trott. Detta Okens uppfattningssätt upptogs af Otto, som anatomiskt undersökte djuret, och fick af honom för alla tider ett uttryck i det af honom proponerade genusnamnet Sternaspis. Långt sednare underkastade D:r Krohn detta märkvärdiga djur en förnyad anatomisk undersökning, specielt med afseende på dess nervsystem, och fann att den vårtlika upphöjningen ofvanom den af Otto för anus tydda öppning innehöll ett mäktigt nervganglion, hvarifrån tvänne nervsträngar utgingo, som ringformigt omslöto tarmkanalen och under densamma förenade sig till ett ventralt nervsystem. Genom denna upptäckt blef det således afgjordt, att denna vårtlika upphöjning bör anses för djurets hufvud, äfvensom öppningen derunder för djurets mun, och med skäl kunde Oken — Otto's föreställningssätt för alltid anses hafva förlorat sin giltighet. Emellertid har Quatrefages i ett nyligen publiceradt arbete, Annelés II p. 590, i strid mot det gällande föreställningssättet återupptagit denna Oken—Ottos numera föråldrade åsigt, utan att med ett enda ord vederlägga riktigheten af Krohns undersökningar. Ranzani ställde detta djur i systemet bland

bland OKENS och CUVIERS Sipunculida, som då vanligen räknades till Echinodermata, men redan OKEN ansåg det vara en Annulat. C. v. SIEBOLD och MAX. MÜLLER (p. 17) föra det till Annulata Chætopoda, men V. CARUS ställer den främst bland Gephyrea och QUATREFAGES följer hans exempel. Det är likväl tydligt att Sternaspis uppfyller alla de vilkor, man uppställer på en sanskyldig chætopod-annulat: kroppen är ganska tydligt afdelad i segmenter, ett tydligt kärl- och nervsystem är förhanden, munnen är alldeles såsom hos de mest typiska annulata chætopoda belägen något på buksidan och anus något på ryggsidan, ett tydligt hufvud med hjernganglion finnes, organerna äro bilateralt anordnade, och de flesta segmenterna försedda med borstknippen. Men meningarne kunna vara delade om denna familjs plats bland Annulata Chætopoda. Vore OKEN—OTTOS åsigt om hvilkendera ändan bör anses för djurets framdel riktig, skulle den måsta ställas i närheten af AMPHICTENIDÆ, men då denna åsigt är ohållbar, anser jag den tillsvidare lämpligast placeras vid Chloræmidæ.

Sternaspis assimilis n.

Cutis posterioris partis corporis longitudinaliter crebre rugosa. Pars postica in prominentiam subconicam analem haud producta, ut in præcedente. Color in spiritu helvo-albicans. Longit. 21 m.m., latit. 8,5 m.m. (ex Isle de Ré). Præcedenti simillima.

Hab. ad oras occidentales Galliæ, secundum specimina ex Isle de Ré prope la Rochelle a G. v. YHLEN lecta in Mus. Holm.

143. Sternaspis islandica n.

Cutis partis posterioris levis, haud rugosa, papillis tamen minutissimis subgranulosa; color griseo-albicans. Corpus postice in prominentiam analem haud productum, sæpe crusta arenoso-argillosa nigrescente obtectum. Longit. 11 m.m., latit. antice 4,5—5,5 m.m. Cet. ut in Stern. scutata.

Hab. in sinu Berufjorden Islandiæ, prof. 15 orgyiar., ab O. TORELL detecta.

Tab. XIV f. 85 Sternaspis islandica ex Islandia: 85 Animal auctum a ventre visum: a lobus cephalicus, b apertura oris, f. scutum. 85 A Animal a latere dextro visum auctum: c appendix genitalis cirriformis. 85 B Pars postica supra visa aucta. 85 B[1] Eadem pars, cirris branchialibus destituta: *d* verrucæ branchiales, *e* apertura ani, *f* scutum. 85 C Filum branciale valde auctum. 85 D Setæ 500:ies auctæ e posteriore parte corporis. 85 D[1] et 85 D[2] Setæ ex antica parte valde auctæ.

XXV. Fam. CHÆTOPTERIDÆ.

= *Chætopterida* (AUD. & M. EDW.), CARUS.

CHÆTOPTERUS CUV.

144. Chætopterus norvegicus SARS.

SARS, Beskr. og Iakttag. p. 54 Tab. 11 f. 29 a—h.
» Christiania Vid. Selsk. Forh. 1860 p. 2 (separ.).
» Nyt Mag. VI p. 207; VII p. 390; XI: 3 p. 15.
DANIELSSEN, Reise 1857 p. 52; Reise 1858 p. 118.
ÖRSTED, Dröbak p. 17; Reg. mar. p. 78.

Hab. in tubo pergamentaceo, lævi, alienis corporibus affixo, fundo aren.-lapidoso vel petroso, prof. 20—300 orgyiar., ad oras occident. Scandinaviæ sat frequens, e freto Öresund usque ad sin. Waranger. Tubos hujus speciei ad Lopheliam proliferam, abysso magno sinus codani et maris germanici vitam degentem, affixos et inter polypos mire penetrantes sæpe inveni. Bahusiæ multis locis a S LOVÉN, GOËS, LJUNGMAN & IPSE reperta: ex. gr. in Gullmaren, ad Koster et Väderöarna; in Finmarkia: LOVÉN, ad Karlsö (IPSE).

145. Chætopterus Sarsi BOECK.

C. BOECK, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1859 p. 252.
SARS, Nyt Mag. VI 1851 p. 207; XI: 3 p. 15; XII p. 302; Christ. Vid. Selsk. Forh. 1860 p. 2 (separ.).

Hab. in tubo cutaceo arena aut quisquiliis obtecto, libero, ad Christianssund fundo conch.-arenoso, prof. 20—30 org., (DÜBEN, SARS), Beian (C. BOECK), Rauö in sinu Christianiafjord (ASBJÖRNSEN), ubique sat rara.

SPIOCHÆTOPTERUS SARS.

146. Spiochætopterus typicus SARS.

SARS, Fauna littor. Norvegiæ II p. 1 Tab. 1 f. 8—21; Reise 1859 p. 16 (sep.).
DANIELSSEN, Reise 1858 p. 118.

Hab. sat frequens ad oras occident. et boreales Norvegiæ, Spetsbergiæ et Grönlandiæ, fundo argill. prof. 30—280 orgyiar.

XXVI. Fam. SPIONIDÆ SARS 1861.

NERINE (JOHNSTON 1838 p. p.).
= *Aonis* (AUD. & M. EDW.), GRUBE, *non* SAVIGNY.
Typus Aonidis SAV. est *Nephthys cæca* (FABR.)!!

Typus hujus generis sit:

147. Nerine foliosa SARS.

? *Aonis foliosa* (AUD. & M. EDW.), Hist. Nat. litt. France, Annélides p. 263 Tab. VI A f. 9—13.
Nerine foliosa SARS, Reise 1849 p. 207; Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 61.
? *Nerine coniocephala* JOHNSTON 1838, Mag. Zool. and Bot. II p. 70 Tab. 2 f. 9—13.
" " JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 201 Tab. XVII f. 9—13.
" " QUATREFAGES, Annelés I p. 438.
Aonis vittata GRUBE, Archiv f. Naturg. 21: 1 p. 110!
? *Aonis foliacea* QUATREFAGES, Annelés I p. 441.

Hab. in litore arenoso recessu maris relicto ad oras occidentales et boreales Norvegiæ: Bergen, Manger et Floröe — usque ad Finmarkiam: Tromsö (IPSE). Præterea

ad Britanniam sec. specimina in Brit. Mus. a me visa, nomine Aonidis vittatæ asservata!

Tab. IX f. 53 Nerine foliosa e Finmarkia: 53 C Pes cum branchia e segmento 18 setigero auctus. 53 C[1] Pes 50 auctus. 53 C[2] Pes 75 auctus. 53 D Setæ 500:ies auctæ.

Emedan Nephthys cæca (FABR.) är typ för SAVIGNY'S genus Aonis, kan detta genusnamn omöjligen användas i den betydelse AUD. & M. EDW. och GRUBE efteråt gifvit detsamma, hvarföre jag ser mig föranlåten att här i stället begagna Nerine i alldeles samma betydelse som Aonis användts af M. EDWARDS och GRUBE. Namnet Nerine gafs nemligen 1838 af JOHNSTON samtidigt åt denna och följande art. För den sistnämnde har jag åter upptagit Scolecolepis BLV., såsom varande det äldsta hithörande och af BLAINVILLE föreslaget för Lumbricus squamatus MÜLL. (= Nerine vulgaris Sars?).

SCOLECOLEPIS (BLV. 1828).

Typus hujus generis sit:

148. Scolecolepis vulgaris (JOHNST., SARS).

? *Lumbricus squamatus* J. RATHKE, Zool. Dan. IV p. 39 Tab. 155 f. B 1—5.
? *Spio crenaticornis* MONTAGU, Linn. Trans. XI p. 199 Tab. 14 f. 6 (juvenis?).
Spio vulgaris JOHNSTON, Zool. Journ. III 335 & 487.
Nerine vulgaris JOHNSTON, Mag. Zool. & Bot. II 70 Tab. 2 f. 1—8.
„ „ „ Cat. Brit. Mus. p. 200 Tab. XVII f. 1—8.
„ „ SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 65!
Aonis Wagneri LEUCKART, Beitr. Kentn. Wirbell. Thiere p. 156 Tab. 2 f. 4—6.
? *Colobranchus tetracerus* SCHMARDA, Wirbellos. Thiere 1: 2 p. 66 Tafl. XXVI f. 210, 210 a.
„ *ciliatus* KEFERSTEIN, Zeitschr. Wiss. Zool. XII p. 118 Tafl. X f. 12—18 (juvenis?).
Spio crenaticornis MECZNIKOW, Ibid. XV p. 337.
Malacoceros vulgaris QUATREFAGES, Annelés I p. 445 (spec. minora).
„ *Girardi* Idem, Ibid. I p. 443 Tab. X f. 12 & Tab. 18 f. 4, 5, 8; = specimen majus, tentaculis ad basin fragmento muci coagulati circumdatis?!.
? *Uncinia ciliata* QUATREFAGES, Annelés I p. 440.

Hab. ad oras Bahusiæ (S. Lovén, Goës & Ipse) et Norvegiæ, usque ad Floröen (Sars), haud rara. — Præterea ad Britanniam, Helgolandiam et Galliam.

149. Scolecolepis cirrata (Sars).

Nerine cirrata Sars, Nyt Mag. VI p. 207.
" " " Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 64 (descr. bona).
" " Danielssen, Reise 1858 p. 118.

Hab. sat frequens ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ et Finmarkiæ, prof. 20—250 orgyiar. fundo argilloso, nec non ad Norvegiam occident. et in sinu Christianiafjord (Sars). Ad Grönlandiam: Aukpadlartok 250 orgyiar. (O. Torell), Omenak prof. 200—250 orgyiar. (Amondsen & Torell) et Julianehaab (Amondsen). Spetsbergiæ: Treurenbergbay, Augustibay, Wydebay, Smeerenberg, Crossbay, Kingsbay, prof. 250 orgyiar., Safehavn, Bellsund, Walter Thymens strait etc. (Goës, Smitt & Ipse.). In Finmarkia: Tromsö, Karlsö, Kalfjorden, Grötsund et Ramfjorden prof. 80—100 orgyiar. (Goës & Ipse).

Tab. IX f. 54 Scolecolepis cirrata (Nerine) Sars e Spetsbergia: 54 A Pars antica supra visa, 54 A[1] eadem pars a latere dextro visa, dextro cirro tentaculare privata, aucta; lobus cephalicus, tentaculum impar erectum vel retrorsum inclinatum, maculæ oculares et cirrus tentacularis (cornu) sinister conspiciuntur. 54 B Pars postrema aucta. Numerus cirrorum analium variabilis. 54 C Pes 20, 54 C[1] Pes 43, 54 C[2] Pes 44, 54 C[3] Pes 55, omnes aucti. 54 D Setæ 500:ies auctæ.

Ad proprium genus novum: Laonice n. pertinens.

150. Scolecolepis oxycephala (Sars).

Nerine oxycephala Sars, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 64.

Hab. rara ad Norvegiam occidentalem, modo ad Floröe litore arenoso, recessu maris relicto, a M. Sars inventa. Hæc species ad proprium genus novum rectius referenda.

SPIO (Fabr. 1787), Örsted.

151. Spio filicornis Fabr.

Nereis filicornis Fabricius, Fn. Grönl. p. 307.

Spio filicornis FABRICIUS, Schr. Naturf. Freunde Berlin VI p. 264 Tab. V f. 8—12.
" " ? ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 40; Archiv. f. Naturg. X: 1 p. 106; Reg. mar. p. 68.

Corpus breve postice sensim attenuatum, teretiusculum dorso subplano, segmentis 35—45, postremo cirris brevissimis 4 ornato. Lobus cephalicus inclinatus rotundatus carina media longitudinale paullum elevata, antice extra marginem lobi cephalici prominente, apicem lobi cephalici transversum leviter emarginatum subbilobum, lobulis minutis rotundatis, formante, postice in tentaculum brevissimum conicum fere evanidum desinente. Oculi minutissimi, paria 2—3, utrinque in ordine longitudinale disposita. Cirri tentaculares attenuati medio longitudinaliter sulcati, spiraliter sæpe contorti. Branchiæ liberæ in omnibus segmentis setigeris obviæ, ligulatæ in dorsum inclinatæ, sulco medio longitudinale instructæ. Labium pinnæ dorsalis lineari-ovale pinnæ inferioris lineare, utrumque postice sensim deminutum. Setæ pinnæ dorsalis per totum corpus modo capillares versus apicem attenuatum curvatum anguste limbatæ, setæ pinnæ ventralis uncinatæ setis paucis brevioribus capillaribus interpositis. Uncini, apice limbato, rostrati vertice unidentati. Color in spriritu fulvus. Longit. 12—14 m.m., latit. antice vix 2 m.m. In spec. Grönlandicis long. 15—30 m.m., lat. 2—3 m.m.; segmenta 50—60.

Hab. ad Spetsbergiam fundo arenoso prof. 3—10 orgyiar. haud rara Safehavn, Kobbebay; nec non ad Grönlandiam et Scandinaviam occidentalem e freto Öresund (ÖRSTED) usque ad Finmarken, litore recessu maris relicto.

Tab. I f. 1 Spio filicornis e Safehavn Spetsbergiæ: 1 Animal auctum a latere dextro. 1 A Pars antica supra visa aucta: cirri tentaculares depulsi. 1 A[1] Eadem pars infra visa aucta. 1 C Pes 4 auctus, 1 C[1] Pes 18 auctus. 1 D Setæ capillares pinnæ superioris c. 500:ies auctæ. 1 D[1] Seta capillaris, 1 D[2] seta uncinata (= uncinus) 500:ies auctæ.

152. Spio seticornis FABR.

Nereis seticornis FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 306.

Spio seticornis FABRICIUS, Schr. Naturf. Freunde Berlin VI p. 260 Tab. V f. 1—7.
„ „ ? ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 40 f. 108; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 106; Reg. mar. p. 68.

Hab. "in iis littorum locis, quæ reflexu maris denudantur" (ÖRSTED) in freto Öresund et ad Grönlandiam. Mihi ignota species.

PRIONOSPIO [1] n.

Corpus elongatum sublineare postice sensim paullum attenuatam. Lobus cephalicus brevis parte frontale parum elevata subrectangulare apice transversa. Antennæ nullæ. Tentaculum haud conspicuum. Oculi nulli. Tubercula setigera similia pinnis compressis parum discretis, labiis minutis, magnis foliaceis modo in segmentis 4 anticis obviis. Branchiæ, paria 4, liberæ in segmentis 4 anticis obviæ, dorso adnatæ, paris primi et quarti æquales ceteris longiores pinnatæ, paris secundi et tertii multo breviores æquales filiformes. Setæ in segmentis anticis modo capillares in utraque pinna, in posticis segmentis capillares et uncinatæ in pinna ventrali, modo capillares in dorsali. Setæ capillares versus apicem attenuatum curvatum anguste limbatæ in segmentis anticis, in posticis rectæ tenuissime attenuatæ haud limbatæ. Uncini rostrati apice limbati, vertice unidentati. Seta infima rami inferioris in segmentis mediis linearis falcis instar curvata.

153. Prionospio Steenstrupi n.

Corpus teretiusculum paullum depressum, segmentis c. 100 vel ultra. Branchiæ pinnatæ compressæ attenuatæ multo longiores quam branchiæ paris secundi et tertii. Hæ longitudinem labii superioris ovato-lanceolati in dorsum inclinati acuminati paullum superantes. Labium inferius in segmentis 4 anticis subrotundatum. Setæ in segmentis 14—15 anticis in utraque pinna modo capillares. Setæ rami superioris

---

[1] *Πρίων*, et *Σπειώ*, ἡ.

versus posteriora sensim longiores et tenuiores. Color in spiritu fulvo-pallescens. Longit. 30—40 m.m., latit. antice 2 m.m.

Hab. ad Islandiam prope Hofsås, 40 orgyiar. fundo argill. (O. TORELL).

Tab. IX f. 55 Prionospio Steenstrupi ex Islandia: 55 Animal supra visum auctum; pars postrema deest. 55 A Pars antica magis aucta supra visa; caput, branchiæ et labia superiora conspiciuntur. 55 A¹ Eadem pars a latere dextro visa. 55 A² Pars antica infra visa. 55 B Apex branchiæ pinnatæ auctus. 55 C Pes 3 auctus cum branchia filiformi. 55 C¹ Pes 7 auctus. 55 C² Pes e medio corporis auctus. 55 D Setæ 500:ies auctæ: *a* et *c* setæ capillares ex antica parte, *b* e postica parte, *e* infima rami inferioris e medio corporis, *d* uncinus. — Fragmenta animalis huic proximi e Bahusia habeo.

SPIOPHANES GRUBE.

154. Spiophanes Kröyeri GRUBE, Arch. Naturg. 1860, 1 p. 88 Tab. V f. 1.

Hab. ad Grönlandiam: Julianehaab (AMONDSEN).

Tab. IX f. 56 Spiophanes Kröyeri e Julianehaab Grönlandiæ: 56 A Pars antica supra visa aucta. 56 A¹ Eadem pars a latere dextro visa, aucta. 56 A² Pars antica infra visa. 56 C Pes 3 auctus. 56 C¹ Pes 8 auctus. 56 D et 56 D¹ Setæ 500:ies auctæ: 56 D¹ Seta capillaris rami superioris ex antica parte, *b* et *c* setæ capillares e postica parte, *e* infima rami inferioris e pede 8, *d* uncinus rami inferioris.

Specimen valde affine e Bahusia vidi.

SPIONE ÖRSTED.

155. Spione trioculata ÖRSTED, Dyr ved Dröbak p. 16 Tab. II f. 10.

Hab. Ad Dröbak reperit ÖRSTED unicum specimen mancum.

DISOMA ÖRSTED.

156. Disoma multisetosum ÖRSTED.

ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 41; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 107 Tab. II f. 1—12; Reg. mar. p. 78.

Hab. in freto Öresund prope insulam Hveen fundo argilloso (ÖRSTED).

LEUCODORE Johnst.

157. Leucodore ciliatus Johnst.

Leucodore ciliatus Johnston, Mag. Zool. and Bot. II p. 57 Tab. 3 f. 1—6.
» » » Cat. Brit. Mus. p. 205 Tab. XVIII f. 1—6.
Leucodorum ciliatum Örsted, Ann. Dan. consp. p. 39; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 105; Reg. mar. p. 68.
Leucodore ciliata Keferstein, Zeit. W. Zool. XII p. 116 Tab. X f. 1—10.
» » Claparède, Beob. Anat. Entw. Wirbell. Thiere p. 36 & 69 Tab. 7 & 8.
» » Mecznikow, Zeitsch. Wiss. Zool. p. 338.
? *Leucodore muticum* Leuckart, Archiv f. Naturg. XV: 1 p. 200 Tab. 3 f. 12 A—12 D.

Hab. in freto Öresund fundo arenos., nec non ad Bahusiam (S. Lovén), Islandiam, Britanniam et Galliam.

158. Leucodore cæcus Örst.

Leucodorum cæcum Örsted, Ann. Dan. Consp. p. 39; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 103 Tab. II f. 13—16; Reg. mar. p. 78.

Hab. in freto Öresund prope insulam Hveen fundo argill. (Örsted).

XXVII. Fam. CIRRATULIDÆ V. Carus.

CIRRATULUS Lmk.

159. Cirratulus cirratus (Müll.).

Lumbricus cirratus Müller, Zool. Dan. Prodr. n. 2608 p. 214.
» » Fabricius, Fn. Grönl. p. 281 n. 266.
Cirratulus borealis Lamarck, Hist. nat. An. s. vert. V p. 302; 2 edit. V p. 536.
» » Örsted, Ann. Dan. consp. p. 43; Grönl. Ann. Dors. p. 54 f. 98, 102; Reg. mar. p. 78; Archiv Naturg. X: 1 p. 109.
» » Rathke, Nov. act. Ac. nat. cur. XX: 1 p. 180 Tab. 8 f. 16 & 17.
» » Sars, Nyt Mag. VI p. 207.
» » Danielssen, Reise 1857 p. 52; 1858 p. 119.
» » Koren, Nyt Mag. IX p. 94.
» » ? Johnston, Catal. Brit. Mus. p. 210 (incl. Cirrutulus fuscescens, C. flavescens et C. Medusa Johnst. olim.).

Hab. "in sabulo marino sub et inter lapides littoreos, et quidem talibus locis, qui non nisi æstu maris maximo aqua deficere solent", ad oras Grönlandiæ et Scandinaviæ occidentalis e freto Öresund usque ad Finmarken. — Præterea ad? Britanniam.

DODECACERIA ÖRST.

160. Dodecaceria concharum ÖRST.

ÖRSTED, Ann. Dan. consp. p. 44 f. 99; Archiv f. Naturg. X: 1 p. 109; Reg. mar. p. 78.
JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 212.
SARS, Nyt Mag. VI p. 207.

Hab. e freto Öresund usque ad Finmarkiam.

CHÆTOZONE[1] n. g.

161. Chætozone setosa n.

Corpus minutum elongato-fusiforme teretiusculum paullum depressum, utrinque attenuatum præsertim posteriora versus, segmentis 70—90. Caput conicum subacuminatum oculis destitutum. Branchiæ filiformes, utrinque 8—16, anticæ longissimæ confertæ, posticæ sensim breviores magis discretæ; par anticum ceteris sæpe crassius. Fasciculi setarum discreti versus posteriora fere confluentes, in segmentis ultimis latera corporis utrinque annulatim cingentes. Setæ anterioris et mediæ partis capillares, superiores tenuissimæ in medio corporis longissimæ, inferiores breviores acuminatæ, setæ partis posticæ aciculæformes breves validæ apice recto acuminato integro, setis longioribus capillaribus tenuissimis interpositis. Color in spiritu rufus, pallescens vel fuscescens. Longit. c. 20 m.m., latit. maxima c. 2 m.m. sine setis.

Hab. fundo argill. prof. 20—40 orgyiar. ad Spetsbergiam sat frequens; rarior ad Finmarkiam (IPSE) et Bahusiam (S. LOVÉN).

---

[1] *Χαίτη, ἡ* et *ζώνη, ἡ*.

Tab. XIV f. 84 Chætozone setosa e Spetsbergia: 84 Animal valde auctum supra visum. 84 B¹ Pars transversa verticalis e medio corporis resecta, 84 B e postica parte corporis, auctæ.

XXVIII. Fam. HALELMINTHIDÆ.

= *Halelminthea* V. CARUS.

NOTOMASTUS SARS.

162. Notomastus latericius SARS.

SARS, Nyt Mag. VI p. 199; Fn. littor. Norvegiæ II p. 12 Tab. 2 f. 8—17; Nyt Mag. VII p. 381.
DANIELSSEN, Reise 1857 p. 54; Reise 1858 p. 121.

Hab. fundo argillos.-arenoso prof. 15—130 orgyiar., ad Scandinaviam occident., Bahusia — Finmarkia, passim haud infrequens: Bahusiæ: Koster, prof. 30—130 orgyiar., (LOVÉN, LJUNGMAN & IPSE), Väderöarne prof. 50 orgyiar., (GOËS, LOVÉN), Dyngö prof. 15 org. (GOËS). Finmarkiæ: S. LOVÉN, Grötsund (GOËS & IPSE). — Praeterea ad Grönlandiam?: antica pars speciminis magni, ut videtur, hujus speciei, in Mus. Holm. adest ex Omenak Grönlandiæ, e prof. 250 orgyiar. ab AMONDSEN erepta.

Ad hoc genus verisimile pertinent: Capitella fimbriata D'UDEKEM, Mém. de l. Acad. de Belgique XXXI p. 26, et, ut recte monuit CLAPARÈDE, Capitella rubicunda KEFERSTEIN, Zeitschr. Wiss. Zool. XII p. 123 Tab. XI f. 7—18. De tentaculis Notomasti rubicundi (KEF.) a KEFERSTEIN l. c. delineatis conferas CLAPARÈDE Beob. Anat. u. Entwickel. Wirbell. Thiere p. 28 Tab. XV f. 7.

CAPITELLA (BLV.).

163. Capitella capitata (FABR.).

Lumbricus capitatus FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 279 n. 262.
Capitella Fabricii BLAINVILLE, Dict. Sc. nat. 1828 t. 57 p. 443.
Lumbriconais marina ÖRSTED 1842, Naturh. Tidskr. IV p. 128 Tab. 3 f. 6, 11—12; Dröbak p. 17.

Lumbriconais capitata LEUCKART (und FREY), Beitr. Wirbell. Thiere 1847 p. 151; Arch. f. Naturg. XV: 1 p. 163.
? *Lumbricus capitatus* JOHNSTON, Loudon's Mag. Nat. Hist vol. VIII p. 258.
? *Valla ciliata* Id. Catal. Brit. Mus. p. 68.
? *Capitella capitata* van BENEDEN, Bullet. Acad. Roy. de Belgique, 2 sér. III, 1857, p. 137 (c. tab.).
" " ? CLAPARÈDE, Mém. Soc. Phys. Hist. Nat. de Genève 1861 p. 110 Tab. I f. 9—15.
" " GRUBE, Arch. Naturg. 1862, I p. 366.
" " ? D'UDEKEM, Mém. Acad. Roy. de Belgique 1859 XXXI p. 25.
" " KEFERSTEIN, Zeitschr. f. Wiss. Zool. XII p. 126 *(noten)*.

Hab. ad oras Grönlandiæ, Spetsbergiæ, Islandiæ et Scandin. occidentalis e freto Öresund usque ad Finmarkiam, prof. 3—30 orgyiar. fundo argill.-arenoso. vel argillos. Grönlandiæ sat frequens litore sabuloso recessu maris relicto (FABRICIUS) et prof. 5—15 org. fundo limoso: Julianehaab, Norsorak et, prof. 100 orgyiar., Godthaab (AMONDSEN), Godhavn (O. TORELL). Spetsbergiæ: Shoalpoint 25 orgyiar., Treurenbergbay, Depotön (IPSE) et Kobbebay prof. 3 org. (GOËS & SMITT). Bahusia: S. LOVÉN, Väderöarne (GOËS) etc. Finmarkiæ: Ulfsfjorden, Kjosen 25 orgyiar. (GOËS & IPSE). — Præterea ad Kiel (KEFERSTEIN) Helgoland, Belgiam?, ad? insulas Hebridarum et? Britanniam.

XXIX. Fam. MALDANIDÆ.

= *Maldaniea* SAV., MGRN.

MALDANE (GR.), MGRN.

164. Maldane biceps (SARS), MGRN, l. c. p. 188.

Hab. in fundo argill. prof. 25—200 orgyiar., ad oras Islandiæ et Scandinaviæ occidentalis, e Bahusia usque ad Finmarkiam.

Tab. X f. 58 Maldane biceps e Koster Bahusiæ: 58 Animal auctum, a latere sinistro visum. 58 A Pars antica (caput) animalis supra visa, aucta. 58 B Pars postica cum segmento anale subtus visa, aucta. 58 D Seta capillaris recta c. 500:ies aucta. 58 D[1] Seta capillaris brevior subgeniculata aucta. 58 D[2] Uncinus c. 500:ies auctus.

165. Maldane Sarsi MGRN, l. c. p. 188.

Hab. in fundo argilloso sinuum Spetsbergiæ, Islandiæ et Scandinaviæ occidentalis, prof. 25—200 orgyiar. Præterea ad Galliam occidentalem: specim. magna, ad Isle de Ré prope la Rochelle capta, reportavit G. v. YHLEN (Mus. Holm.).

Tab. X f. 57 Maldane Sarsi e Bahusia: 57 Animal auctum, a latere sinistro. 57 A Lobus cephalicus cum segm. primo setigero, supra visus, auctus. 57 B Segm. anale cum segmento ultimo setigero subtus visum. 57 D Seta capillaris recta, 57 D¹ seta capillaris brevior subgeniculata, c. 500:ies auctæ. 57 D² Uncinus c. 500:ies auctus.

RHODINE MGRN.

166. Rhodine Lovéni MGRN, l. c. p. 189.

Hab. ad oras Bahusiæ sat rara; hucusque modo ad insulas Väderöarne et Koster parcissime lecta.

Tab. X f. 61 Rhodine Lovéni e Bahusia: 61 Pars anterior et media animalis a latere dextro visa, aucta. 61 A Pars antica supra, 61 A¹ eadem pars speciminis alii ore aperto, subtus visa, aucta; pharynx papillosa aliquantulum exserta conspicitur utrinque in apertura oris. 61 C Fragmentum partis posterioris animalis auctum. 61 D Setæ capillares, c. 500:ies auctæ. 61 D¹ Uncinus c. 500:ies auctus.

NICOMACHE MGRN.

167. Nicomache lumbricalis (FABR.), MGRN, l. c. p. 190.

Hab. ad Spetsbergiam, Grönlandiam et Finmarkiam frequens, fundo argill.-lapidoso, prof. 25—250 orgyiar.; in Bahusia rarior.

Tab. X f. 60 Nicomache lumbricalis: 60 Animal auctum a latere sinistro. 60 A Lobus cephalicus a facie visus. 60 D Setæ capillares c. 500:ies auctæ: *a* seta crassior (apice omisso), *b* seta tenuior. 60 D¹ Seta inferior conica e segm. primo setigero, aucta. 60 D² Uncinus, 500:ies auctus.

AXIOTHEA MGRN.

168. Axiothea catenata MGRN, l. c. p. 190.

Hab. rara ad Spetsbergiam et Grönlandiam.

Tab. X f. 59 Axiothea catenata e Spetsbergia: 59 Animal a latere sinistro, auctum. 59 D Seta capillaris longior, 59 D[1] seta capillaris brevior, apice pennato, 500:ies auctæ. 59 D[2] Uncinus 500:ies auctus.

PRAXILLA MGRN.

169. Praxilla prætermissa MGRN, l. c. p. 191.

Hab. in fundo argillos., prof. 20—100 orgyiar., ad oras Bahusiæ et Finmarkiæ sat frequens.

Tab. XI f. 62 Praxilla prætermissa e Bahusia: 62 Animal a latere sinistro auctum, pharynge partim exserta. 62 B Segm. anale subinfundibuliforme postice visum. 62 A Lobus cephalicus cum segm. primo setigero, supra visus. 62 D Setæ capillares c. 500:ies auctæ. 62 D[1] Uncinus c. 500:ies auctus.

170. Praxilla gracilis (SARS), MGRN, l. c. p. 192.

Hab. ad Finmarkiam et Norvegiam occidentalem.

Tab. XI f. 63 Praxilla gracilis e Finmarkia: 63 Pars anterior animalis a latere sinistro, aucta, pharynge protrusa. 63 A Lobus cephalicus supra visus. 63 D Uncinus 500:ies auctus.

171. Praxilla Muelleri (SARS).

Clymene Mülleri SARS, Fn. littor. Norvegiæ II p. 13 Tab. 1 f. 1—7.
" " Id., Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 90.

Hab. ad oras Bergenenses Norvegiæ, prof. 12—50 orgyiar. (SARS).

172. Praxilla arctica n.

Praxillæ prætermissæ simillima, differt tamen uncinis vertice plerumque 6-dentatis.

Hab. ad oras Spetsbergiæ haud frequens (GOËS, SMITT & IPSE).

XXX. Fam. AMMOCHARIDÆ.

= *Ammocharidea* MGRN.

AMMOCHARES GR.

173. Ammochares assimilis SARS, Nyt Mag. VI p. 201.

Hab. ad Grönlandiam, Spetsbergiam, Norvegiam occid., Islandiam et Finmarkiam, prof. 10—250 orgyiar. Grönlandiæ in Arsukfjord (AMONDSEN). Ad Islandiam: Thistelfjord 10—16 orgyiar. (O. TORELL). Spetsbergiæ: Kingsbay, 250 orgyiar. (GOËS & SMITT), Safehavn 30—50 orgyiar. frequens (IPSE) et aliis locis. In Finmarkia ad Karlsö et in Kalfjorden (GOËS & IPSE), aliis locis (S. LOVÉN).

Tab. XI f. 65 Ammochares assimilis e Finmarkia: 65 Animal auctum, a latere et partim subtus visum. 65 A Pars antica supra visa aucta. 65 A[1] Eadem pars subtus visa aucta. 65 B Pars postica a ventre visa. 65 D Seta capillaris 500:ies aucta. 65 D[1] Uncini 500:ies aucti.

MYRIOCHELE[1] n. g.

Animal tubicolum. Corpus cylindricum teres. Pars cephalica oculis, branchiis et ceteris appendicibus omnino destituta. Os anticum oblique terminale subventrale. Setæ in tribus anticis segmentis modo capillares, in ceteris sequentibus capillares et uncinatæ. Setæ capillares superiores attenuato-acuminatæ inferne leves, superne spinulis minimis adpressis biseriatis obsitæ; uncinatæ (uncini) inferiores minutissimæ manubrio lineare elongato, apice bidentatæ, dentibus binis hamuli instar curvatis, *multiseriales* sat numerosæ cingulum ventre interruptum formantes.

174. Myriochele Heeri n.

Corpus postice paullum angustius. Pars cephalica cylindrico-rotundata apice oblique truncata, segmenta 4 antica setigera subæquans. Segmenta setigera c. 27, antica

---

[1] *Μῦριος* et χηλή, ἡ.

tria sat brevia uncinis destituta, VI et VII longissima æqualia, dein posteriora versus longitudine sensim decrescentia, in postrema parte conferta. Tubus, quem animal inhabitat, cylindricus utrinque apertus, postice et antice paullum angustior, coriaceus sat tenax, arenulis obtectus, fulvo-griseus. Longit. animalis c. 21 m.m. crassit. vix 1,5 m.m.; longit. tubi 65—75 m.m. crass. 2 m.m.

Hab. haud frequens ad Spetsbergiam et Grönlandiam. Spetsbergiæ: in Safehavn (IPSE) et aliis locis; ad Grönlandiam: Omenak prof. 250 orgyiar. (AMONDSEN).

Tab. VII f. 37 Myriochele Heeri e Safehavn: 37 Animal e latere sinistro visum auctum. 37 B Pars postrema a ventre visum auctum. 37 D Setæ 500:ies auctæ: *a* uncinus, *b* seta capillaris. 37 A Pars antica aucta a ventre visa.

XXXI. Fam. HERMELLIDÆ.

= *Hermellacea* GR.

SABELLARIA LMK.

175. Sabellaria spinulosa R. LEUCKART.

Hermella ostrearia FREY & LEUCKART, Beitr. Wirbell. Thiere p. 152.
Sabellaria spinulosa R. LEUCKART, Archiv f. Naturg. 15: 1 p. 178 not. 3.
? *Hermella alveolata* QUATREFAGES, Annelés, explic. des planches p. 18 f. 11 & 14 Tab. 13 f. 11 & 14. — Hæ figuræ ad Sab. alveolatam L. non pertinent, ut vult QUATREFAGES!

Hab. ad Bahusiam (S. LOVÉN) et ad Helgolandiam (LEUCKART).

Tab. XI f. 66 Sabellaria spinulosa e Bahusia: 66 Animal auctum a latere visum. 66 A Pars antica supra visa aucta. 66 A¹ Eadem pars infra visa. 66 B Paleola operculi e corona externa, 66 B Paleola e corona intermedia, 66 B² paleola e corona interna, omnes auctæ. 66 D Seta capillaris 500:ies aucta. 66 D¹ Uncinus pectiniformis 500:ies auctus.

Sabellaria alveolata L.

Sabellaria anglica JOHNSTON, Cat. Brit. Mus. p. 248.

Hermella alveolata QUATREFAGES, Annelés II p. 314 (p. p.) Tab. 13 f. 8 —10, 12. *Excl.* fig. 11 & 14, quæ ad aliam speciem (S. spinulosam vel S. crassissimam?) certe pertinent!

Hab. ad Britanniam et Galliam.

Tab. XII f. 70 Sabellaria alveolata L. e Britannia (nomine Sabellariæ anglicæ e Brit. Mus. missa): 70 Animal auctum a latere visum. 70 A Operculum a facie visum. 70 B Paleola operculi e corona externa, 70 B[1] paleola e corona intermedia, 70 B[2] paleola e corona interna. 70 C Setæ rami superioris. 70 D Seta rami inferioris 500:ies aucta. 70 D[1] Uncinus pectiniformis 500:ies auctus.

XXXII. Fam. AMPHICTENIDÆ.

= *Amphictenea* (SAV.), MGRN.

PECTINARIA (LMK.), MGRN.

176. Pectinaria belgica (PALL.) MGRN, l. c. p. 356 Tab. XVIII f. 42.

Hab. ad insulas Väderöarne et Koster Bahusiæ haud frequens; præterea ad Belgiam et Britanniam.

AMPHICTENE (SAV.), MGRN.

177. Amphictene auricoma (MÜLL.), MGRN, l. c. p. 357 Tab. XVIII f. 41.

Hab. ad oras occidentales et boreales Scandinaviæ et ad Britanniam.

CISTENIDES MGRN.

178. Cistenides granulata (L), MGRN, l. c. p. 359.

Hab. ad Islandiam et Grönlandiam.

179. Cistenides hyperborea MGRN, l. c. p. 360 Tab. XVIII f. 40.

Hab. in mari arctico ad Spetsbergiam, Grönlandiam et Finmarkiam sat frequens, prof. 10—250 org.

LAGIS Mgrn.

180. Lagis Koreni Mgrn, l. c. p. 360.

Hab. ad litora Norvegiæ occidentalis; cet. Galliæ et verisimile Britanniæ.

Tab. XIII f. 74 Lagis Koreni e Norvegia (Stavanger): 74 Animal auctum a latere sinistro visum. 74 A Pars cephalica aucta, supra visa. 74 B Scapha aucta, a dorso. 74 C Apex paleolæ, auctus. 74 D Setæ valde auctæ: *a* seta apice subrecto integro, *b* seta apice geniculato striato-serrulato. 74 D[1] Uncinus pectiniformis, c. 500:ies auctus. 74 E Spinula scaphæ aucta.

PETTA Mgrn.

181. Petta pusilla Mgrn, l. c. p. 361 Tab. XVIII f. 43.

Hab. rarissima ad Bahusiam; hucusque specimen unicum repertum est.

XXXIII. Fam. AMPHARETIDÆ.

= *Ampharetea* Mgrn, l. c. p. 361.

AMPHARETE Mgrn.

182. Ampharete Grubei Mgrn, l. c. p. 363 Tab. XIX f. 44.

Hab. ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ, Islandiæ et rarior ad Bahusiam.

183. Ampharete Goësi Mgrn, l. c. p. 364 Tab. XIX f. 45.

Hab. ad Spetsbergiam sat frequens, fundo argill., prof. 20—50 org.

184. Ampharete arctica Mgrn, l. c. p. 364 Tab. XXVI f. 77.

Hab. ad Spetsbergiam minus frequens, fundo argill., prof. 20—50 org.

185. Ampharete finmarchica (SARS)

Amphicteis finmarchica SARS, Fortsatte Bidrag till Norges Annelider, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1864, (publ. 1866) p. 10.

Hab. ad Finmarkiam: Karlsö (IPSE). Specimina Ampharetes arcticæ MGRN. l. c. p. 364 e Karlsö Finmarkiæ huc pertinent.

186. Ampharete Lindströmi n.

Hab. ad Bahusiam rarior (S. LOVÉN & IPSE).

187. Ampharete gracilis MGRN, l. c. p. 365 Tab. XXVI f. 75.

Hab. rarior ad Bahusiam, fundo argill. prof. 130 org.

AMPHICTEIS (GR.), MGRN.

188. Amphicteis Gunneri (SARS), MGRN, l. c. p. 365 Tab. XIX f. 46.

Amphitrite Gunneri ÖRSTED, Dyr ved Dröbak p. 18.
Amphicteis » SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1864, publ. 1866, p. 6, 13.
» » DANIELSSEN, Reise 1857 p. 55; Reise 1858 p. 124.

Hab. in mari codano, germanico, atlantico boreali, et grönlandico, fundo argill. prof. 15—100 org.; ad Spetsbergiam sat rara, ad Grönlandiam frequentior, ad Bahusiam et Norvegiam sat frequens; præterea ad Britanniam.

189. Amphicteis Sundevalli MGRN, l. c. p. 366 Tab. XXV f. 73.

Hab. ad Spetsbergiam orientalem, fundo argill. prof. 15—30 org.

LYSIPPE MGRN.

190. Lysippe labiata MGRN, l. c. p. 367 Tab. XXVI f. 78.

Hab. ad Spetsbergiam haud frequens, fundo arg. prof. 30—50 org.

SOSANE MGRN.

191. Sosane sulcata MGRN, l. c. p. 368 Tab. XXVI f. 79.

Hab. rara ad oras Bahusiæ.

SABELLIDES (M. EDW.), MGRN.

192. Sabellides borealis SARS, MGRN, l. c. p. 368 Tab. XX f. 47.

Hab. in mari arctico ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam et Finmarkiam sat frequens, fundo argill. prof. 10—80 org.; a TORELL in prof. 240 orgyiar. semel inventa.

193. Sabellides octocirrata SARS, MGRN, l. c. p. 369 Tab. XXV f. 74.

DANIELSSEN, Reise 1857 p. 55; Reise 1858 p. 123.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam occident. usque ad Finmarkiam, fundo argill. prof. 20—130 orgyiar.

SAMYTHA MGRN.

194. Samytha sexcirrata (SARS), MGRN, l. c. p. 370 Tab. XX f. 49.

Hab. ad Bahusiam (Koster) et Norvegiam meridion. (Bergen) sat rara.

AMAGE MGRN.

195. Amage auricula MGRN, l. c. p. 371 Tab. XXV f. 72.

Hab. fundo argill. prof. 100—130 orgyiar., ad insulas Koster Bahusiæ.

MELINNA MGRN.

196. Melinna cristata (SARS), MGRN, l. c. p. 371 Tab. XX f. 50.

Sabellides cristata DANIELSSEN, Reise 1857 p. 55; Reise 1858 p. 123.

Hab. ad Scandinaviam occident. sat frequens, fundo argill. prof. 40—200 org.; rara ad Spetsbergiam et ad Grönlandiam: Julianehaab (AMONDSEN).

XXXIV. Fam. TERELLIDÆ.

= *Terebellacea* Mgrn.

Subfam. I *Amphitritea* Mgrn.

AMPHITRITE (Müller), Mgrn.

197. Amphitrite cirrata Müll., Mgrn, l. c. p. 375 Tab. XXI f. 53.

Hab. sat frequ. ad Islandiam et Grönlandiam, ad Spetsbergiam minus frequens, ut etiam in Bahusia et Finmarkia.

198. Amphitrite affinis Mgrn, l. c. p. 375 Tab. XXII f. 55.

Hab. ad Spetsbergiam sat rara.

199. Amphitrite intermedia Mgrn, l. c. p. 376.

Hab. ad Bahusiam rara.

200. Amphitrite palmata Mgrn, l. c. p. 376.

Hab. ad insulas Väderöarne in Bahusia rara.

201. Amphitrite groenlandica Mgrn, l. c. p. 376 Tab. XXI f. 52.

Hab. in mari Grönlandico, profunditate magna.

202. Amphitrite Grayi Mgrn, l. c. p. 377 Tab. XXII f. 56.

Hab. in mari Bahusiense haud frequens.

203. Amphitrite Johnstoni Mgrn, l. c. p. 377 Tab. XXI f. 51.

Hab. ad Bahusiam, Norvegiam meridionalem et ad Britanniam haud frequens.

204. Amphitrite? artifex (SARS).

Terebella artifex SARS, Geol. Zool. Reise 1862 p. 58; Nyt Mag. Naturvid. XII p. 310.
? „ *cirrata* H. RATHKE, (*non* MÜLL.) Nov. Act. Acad. C. L. C. Nat. cur. XX: 1 p. 220.

Hab. rara ad Norvegiam occidentalem, prof. 80—100 orgyiar.; modo specimina duo reperit M. SARS ad Österaat.

TEREBELLA (L), MGRN.

205. Terebella debilis MGRN, l. c. p. 378 Tab. XXII f. 57.

Hab. in mari Bahusiense rara, ad Britanniam ut videtur haud rara.

POLYMNIA MGRN.

206. Polymnia Danielsseni n.

Terebella Danielsseni MGRN, l. c. p. 379 Tab. XXI f. 54.

Hab. non frequens ad oras Scandinaviæ e Bahusia usque ad Finmarkiam, prof. 3—30 orgyiar.

LANICE MGRN.

Lanice conchilega (PALL.) MGRN, l. c. p. 380.

Hab. ad Belgiam et Britanniam; intra limites faunæ Scandinavicæ nondum detecta. Nescio quid Tereb. conchilega SARS, Beskr. og iakttag. p. 47?!

Tab. XIII f. 73 Lanice conchilega e Brit. Mus. missa: 73 C Branchia aucta. 73 D Seta capillaris, c. 500:ies aucta. 73 D¹ Uncinus 500:ies auctus, e parte thoracica corporis.

LOIMIA MGRN.

Loimia medusa (SAV.) MGRN. l. c. p. 380 Tab. XXV f. 80 C.

Hab. in mari rubro.

Tab. XIII f. 72 Loimia medusa e Mari rubro: 72 C Branchia aucta. 72 D Seta capillaris aucta.

NICOLEA MGRN.

207. Nicolea arctica MGRN, l. c. p. 381 Tab. XXIV f. 66 & 67.

Hab. in mari arctico, sat frequ. ad Spetsbergiam et Grönlandiam.

208. Nicolea zostericola (ÖRST. & GR.), MGRN, l. c. p. 381 Tab. XXVI f. 76.

Hab. in regione litorale maris germanici, ad Daniam, Bahusiam et Norvegiam.

209. Nicolea parvula (R. LEUCKART).

Terebella parvula LEUCKART 1849, Archiv f. Naturg. XV: 1 p. 175 Tab. 3 f. 6.

Hab. ad Islandiam (LEUCKART).

PISTA MGRN.

210. Pista cristata (MÜLL.), MGRN, l. c. p. 382 Tab. XXII f. 59.

Terebella cristata DANIELSSEN, Reise 1858 p. 122.

Hab. haud rara prof. 30—100 org., e Bahusia usque ad Finmarkiam.

SCIONE MGRN.

211. Scione lobata MGRN, l. c. p. 383 Tab. XXIII f. 62.

Hab. in mari arctico ad Spetsbergiam et Grönlandiam sat frequ., prof. 15—60 orgyiar. Ad Omenak Grönlandiæ e profunditate 250 orgyiar. ab O. TORELL capta.

AXIONICE MGRN.

212. Axionice flexuosa (GR.), MGRN, l. c. p. 384 Tab. XXIV f. 68.

Hab. passim sat frequ. ad oras Spetsbergiæ, fundo argill.-arenos. prof. 15—50 orgyiar., et ad Grönlandiam.

LEÆNA MGRN.

213. Leæna abranchiata MGRN, l. c. p. 385 Tab. XXIV f. 64.

Terebella ebranchiata SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1864, public. 1866, p. 16.

Hab. ad oras Spetsbergiæ, Grönlandiæ, Islandiæ et Finmarkiæ, fundo argill. prof. 20—230 orgyiar., sat frequens.

LANASSA MGRN.

214. Lanassa Nordenskiöldi MGRN, l. c. p. 386.

Hab. in sinu Safehavn Spetsbergiæ, fundo argill. prof. 30—40 orgyiar. haud frequens.

Tab. XII f. 67 Lanassa Nordenskiöldi e Spetsbergia: 67 Anterior et media pars animalis aucta, a latere sinistro visa. 67 B Setæ capillares 500:ies auctæ. 67 D Uncinus 500:ies auctus.

LAPHANIA MGRN.

215. Laphania Boecki MGRN, l. c. p. 386.

Hab. ad Finmarkiam sat rara.

Tab. XII f. 68 Laphania Boecki e Finmarkia: 68 Animal auctum a latere sinistro visum; pars postrema deest. 68 B Setæ 500:ies auctæ. 68 D Uncinus 500:ies auctus.

THELEPUS (LEUCK.), MGRN.

216. Thelepus circinnatus (FABR.), MGRN, l. c. p. 387 Tab. XXII f. 58.

Hab. vulgaris ad oras Spetsbergiæ, Islandiæ, Grönlandiæ et Scandinaviæ occidentalis, fundo lapidoso, argill.-arenoso, vel corallino frustulis concharum tecto, prof. 3—250 orgyiar.

GRYMÆA MGRN.

217. Grymaea Bairdi MGRN, l. c. p. 388 Tab. XIX f. 69.

Hab. rarissima ad Bahusiam.

LEPREA Mgrn.

Leprea textrix Mgrn, l. c. p. 389.

Hab. ad Britanniam.

Tab. XII f. 69 Leprea textrix e Brit. Mus. missa: 69 Animal auctum a latere sinistro visum. 69 B Seta capillaris 500:ies aucta. 69 D Uncinus 500:ies auctus. 69 C Branchia 500:ies aucta.

Subfam. II *Polycirridea* Mgrn, l. c. p. 390.

LEUCARISTE Mgrn.

218. Leucariste albicans Mgrn, l. c. p. 390 Tab. XXIII f. 61.

Polycirrus arcticus Sars, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1864, public. 1866, p. 14. Uncini in segmentis setigeris posticis cel. auctorem omnino præteriverunt.

Hab. fundo argillos., prof. 20—120 orgyiar., ad Spetsbergiam sat frequens, ad Grönlandiam et Finmarkiam minus frequens.

EREUTHO Mgrn.

219. Ereutho Smitti Mgrn, l. c. p. 391 Tab. XXIII f. 63.

Hab. ad Spetsbergiam et Grönlandiam.

AMÆA Mgrn.

220. Amæa trilobata (Sars), Mgrn, l. c. p. 392 Tab. XXV f. 70.

Hab. rara ad insulas Väderöarne Bahusiæ, et ad Norvegiam: Lofoten, Christianssund, prof. 40—90 org.

LYSILLA Mgrn.

221. Lysilla Lovéni Mgrn, l. c. p. 393 Tab. XXV f. 71.

Hab. rara ad insulas Koster.

Subfam. III *Artacamacea* Mgrn.

ARTACAMA Mgrn.

222. Artacama proboscidea Mgrn, l. c. p. 394 Tab. XXIII f. 60.

Hab. ad Spetsbergiam sat frequens, fundo argill. prof.

30—50 orgyiar.; in Bahusia autem rara, ut etiam in Grönlandia: ad Julianehaab (AMONDSEN).

Subfam. IV *Trichobranchidea* MGRN.

TRICHOBRANCHUS MGRN.

223. Trichobranchus glacialis MGRN, l. c. p. 395 Tab. XXIV f. 65.

Hab. haud infrequens ad oras boreales Spetsbergiæ, in Bahusia rarior; nec non in mari Grönlandico, ad Godthaab, profund. 100 orgyiar. (AMONDSEN).

Subfam. V *Canephoridea* MGRN.

TEREBELLIDES SARS, MGRN.

224. Terebellides Stroemi SARS, MGRN, l. c. p. 396 Tab. XX f. 48.

DANIELSSEN, Reise 1857 p. 55; Reise 1858 p. 123.

Hab. fundo argilloso prof. 10—250 orgyiar., sat frequens ad Spetsbergiam, Grönlandiam, Islandiam, Scandinaviam, Britanniam et in mari baltico, e freto usque ad oras Ostrogothiæ (WIDEGREN).

XXXV. Fam. SABELLIDÆ.

= *Sabellacea* MGRN.

SABELLA (L.), MGRN.

225. Sabella pavonia (SAV.), MGRN, l. c. p. 398 Tab. XXVII f. 82.

Sabella penicillus SARS, Beskr. og Iaktt. p. 47.
" " H. RATHKE, Nova Acta Acad. C. L. C. nat. cur. XX: 1 p. 225 Tab. XII f. 5—7.
" *Sarsi* DANIELSSEN, Reise 1847 p. 56; Reise 1848 p. 124.

Hab. in sinu codano et in mari germanico sat fre-

quens, fundo argill. prof. 20—100 org., septentrionem versus usque ad Finmarkiam (Tromsö) distributa. Præterea ad Britanniam sat frequens.

226. Sabella crassicornis SARS, MGRN, l. c. p. 399 Tab. XXVII f. 83.

DANIELSSEN, Reise 1857 p. 56; Reise 1858 p. 124.

Hab. ad Finmarkiam prof. 10—30 orgyiar. sat frequens fundo Nulliporis et frustulis concharum obtecto; meridiem versus usque ad Molde (DANIELSSEN).

227. Sabella spetsbergensis MGRN, l. c. p. 399 Tab. XXIX f. 93.

Hab. ad Spetsbergiam sat frequens, prof. 20—40 org.

LAONOME MGRN.

228. Laonome Kröyeri MGRN, l. c. p. 400 Tab. XXVII f. 85.

Hab. ad oras maxime boreales et orientales Spetsbergiæ, fundo argill. prof. 20—30 orgyiar.

229. Laonome? Fabricii (KR.).

Sabella Fabricii KRÖYER, Danske Vid. Selsk. Forh. 1856, Bidrag till Sabellerne n. 5 p. 20 (sep.).

Hab. in mari Grönlandico. Hæc non satis cognita species ad proprium genus verisimile pertinet.

POTAMILLA MGRN.

Hucusque cognita animalia hujus generis tubum arenulis, numquam limo, obtectum inhabitant.

230. Potamilla neglecta MGRN, l. c. p. 401 Tab. XXVII f. 84.

Sabella neglecta DANIELSSEN, Reise 1857 p. 56.

Hab. passim ad oras Finmarkiæ, prof. 20—40 orgyiar. fundo argill.-arenoso.

231. Potamilla Torelli Mgrn, l. c. p. 402.

Hab. in sinu Berufjord Islandiæ, prof. 12 orgyiar.

Tab. XIII f. 76 Potamilla Torelli ex Islandia: 76 Animal auctum, a latere sinistro. 76 B Apex branchiæ auctus. 76 C Uncinus avicularis, 76 C[1] uncinus cuspidatus, 500:ies aucti, ex toris uncinigeris in anteriore parte (thoracica) corporis. 76 D Setæ capillares e parte thoracica corporis: *a* seta apice attenuato, *b* et *c* setæ subspathulatæ.

232. Potamilla reniformis (Müll., Leuckart).

Die nierenförmige Amphitrite Müller, von Würmern p. 194 Tab. XVI.
Sabella reniformis Leuckart, Archiv f. Naturg. 15: 1 p. 183 Tab. 3 f. 8.
? „ *oculifera* Leidy, Mar. invert. of Rhode Island & New Jersey, Journ. of Acad. af Nat. Sc. of Philadelphia p. 145 Tab. 11 f. 55—61.
„ *aspersa* Kröyer, Bidrag til Sabellerne p. 19 (sep.).
„ *oculata* Id., Ibid. p. 22.
„ *reniformis* Sars, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 123.

Hab. ad Islandiam, Grönlandiam, Finmarkiam et ad? Americam borealem.

Tab. XIII f. 77 Potamilla reniformis e Grönlandia: 77 Pars antica a latere sinistro visa aucta. 77 A Eadem pars a dorso visa. 77 A[1] Collare a ventre visum. 77 B Apex branchiæ auctus. 77 C Uncinus avicularis, 77 C[1] Uncinus cuspidatus, e parte thoracica 500:ies aucti. 77 D Setæ: 500:ies auctæ: a capillaris, b et 77 D[1] spathulatæ, e parte thorarica s. anteriore corporis.

EUCHONE Mgrn.

233. Euchone analis (Kr.), Mgrn, l. c. p. 406 Tab. XXVIII f. 88.

Hab. ad Spetsbergiam et Grönlandiam sat frequens.

Tab. XIII f. 80 C[1] Uncinus avicularis e posteriore parte Euchones analis e Spetsbergia (nostr. spec. typic.).

234. Euchone rubrocincta (Sars) Mgrn, l. c. p. 406 Tab. XXIX f. 91.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam occidentalem haud frequens.

235. Euchone papillosa (SARS), MGRN, l. c. p. 407 Tab. XXIX f. 94.

Sabella tenuissima KRÖYER, Sabellerne p. 23 (sep.); (spec. juniora).

Hab. ad oras Bahusiæ et Finmarkiæ, fundo argill. prof. 50—130 orgyiar., frequens.

236. Euchone tuberculosa (KR.), MGRN, l. c. p. 407 Tab. XXIX f. 92.

Hab. ad Spetsbergiam et Grönlandiam.

DASYCHONE (SARS), MGRN.
Clymeneis H. RATHKE.

237. Dasychone infarcta (KR.), MGRN, l. c. p. 403 Tab. XXVIII f. 86.

Hab. ad Spetsbergiam et Grönlandiam sat frequens, fundo argill.-lapid. prof. 20—60 orgyiar.

238. Dasychone decora SARS, Christ. Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 124.

Hab. hæc præcedenti simillima et vix distincta species vivit ad oras Finmarkiæ, prof. 10—80 orgyiar. (SARS).

239. Dasychone Dalyelli (KÖLLIKER).

Dasychone argus (SARS), MGRN, l. c. p. 403 Tab. XXVIII f. 89.
Branchiomma Dalyelli A. KÖLLIKER 1858, Zeitschr. Wiss. Zool. IX p. 536.
? *Clymeneis stigmosa* H. RATHKE, Nov. acta acad. C. L. C. XX: 1 p. 226 —230 Tab. IX f. 10—14.
? *Sabella pumilio* KRÖYER, Sabellerna p. 25 n. 12.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam occident.; præterea ad Britanniam et Galliam borealem; septentrionem versus usque ad Scotiam, Christianssund et Molde occurrens.

Att den af H. RATHKE med ryggsidan nedåt beskrifna Clymeneis stigmosa är en Dasychone, som förlorat sina gälar, är obestridligt, men utan examinering af typexem-

plaren kan det icke med visshet afgöras om med detta namn afses just denna art, ehuru det är det troligaste, eller någon annan. De redan af H. RATHKE iakttagna mörka pigmentfläckarne, som hos arterna af detta genus löpa i en rad längs hvardera kroppssidan sålunda, att ett par af dem förekomma på hvarje segment, ansågos af MECZNIKOW (Zeits. Wiss. Zool. XV p. 340) för ögon, men A. KÖLLIKER, som redan tidigare undersökte dem, säger uttryckligen (l. c.) att de icke äro ögon utan endast pigmentfläckar, bestående af starkt pigmenterade epidermisceller af cylindrisk form.

CHONE KR.

240. Chone infundibuliformis KR., MGRN, l. c. p. 404 Tab. XXVIII f. 87.

? *Sabella volutacornis* H. RATHKE, Nov. act. acad. C. L. C. nat. cur. XX: 1 p. 223 Tab. XII f. 1—4.

Hab. fundo argill.-lapidoso, prof. 15—40 orgyiar., sat frequens ad Spetsbergiam, Grönlandiam et Finmarkiam. Meridiem versus usque ad Molde (RATHKE). — Quid *Sabella rubripunctata* (GRUBE), SARS, Christiania Vid. Selsk. Forh. 1861 p. 132?

Tab. XIII f. 79[1] Uncinus avicularis e posteriore parte Chones infundibuliformis KR. (nostr. specim. typic.).

241. Chone Dunéri n.

Præcedenti sat similis. Collare haud æque altum, margine integro antico in æquo inclinato decurrente, in ventre antrorsum longius producto quam in dorso. Branchiæ apice nudo longissimo tertiam partem totæ longitudinis branchiæ superante. Longit. 20—25 m.m. latit. 2 m.m.; longit. branchiarum 13 m.m., apice nudo c. 5 m.m.

Hab. ad Spetsbergiam: S. LOVÉN et ad Whalerspoint (IPSE).

Tab. XIII f. 75 Chone Dunéri e Whalerspoint Spetsbergiæ: 75 Animal auctum a latere sinistro visum. 75 A Pars antica supra visa.

75 B Apex branchiæ auctus. 75 C Uncinus rostratus e parte thoracica 500:ies auctus. 75 C[1] Uncinus avicularis e posteriore parte corporis 500:ies auctus. 75 D Setæ capillares 500:ies auctæ: *a* subspathulata, *b* attenuata, utraque ex anteriore parte corporis, *c* e posteriore parte.

AMPHICORA [1] EHRENBERG (1836).
Fabricia BLAINVILLE (1828), LEUCKART, CLAPARÈDE.
Othonia JOHNSTON 1834, GOSSE.

242. Amphicora Fabricia (MÜLL.).

Tubularia Fabricia MÜLLER, Prodr. Z. D. n. 3066 p. 254.
" " FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 440 Tab. f. 12 A—B.
Fabricia stellaris BLAINVILLE, Dict. Sc. Natur. t. 57 p. 439.
Othonia Fabricii JOHNSTON, Loudons Mag. VIII p. 181.
" " " Catal. Brit. Mus. p. 274.
" " GOSSE, Ann. Mag. Nat. Hist. 2 ser. V p. 33 Tab. 4 f. 22.
Amphicora sabella EHRENBERG, Mitth. Ges. Nat. Freunde in Berlin 1836 p. 2, 4 (Helgoland).
" " O. SCHMIDT, Neue Beitr. p. 21 Tab. II (Færö).
" " ÖRSTED, De reg. marinis p. 68 (Öresund).
Fabricia quadripunctata LEUCKART (u. FREY), Beitr. Wirbell. Thiere 1847 p. 151 Tab. II f. 3 (Helgoland).
" " MECZNIKOW, Zeitschr. Wiss. Zool. 15 p. 328 (Helgol.).
" " CLAPARÈDE, Études anat. Annél., Turbell. &c. in Mém. Soc. Phys. et Hist. Nat. de Genève XVI: 1 p. 118 Tab. IV f. 11—15 (Hebriderna och vestra Skottland).
" *affinis?* LEUCKART, Archiv Naturg. 15: 1 p. 193 (Island).

Hab. in litoribus marinis Grönlandiæ, Finmarkiæ (IPSE), Islandiæ, Scandinaviæ occidentalis, Insularum Färö, Helgolandiæ et Britanniæ. In Finmarkia ad Tromsö hanc speciem detexi 1864 in fissuris rupium et supra lapides confervis fucisque obtectos. Tubulus, quem inhabitat erectus, vermiculo triplo longior, ex particulis arenaceis argillaceisve

---

[1] Namnet Fabricia är redan flere gångor tidigare användt såsom slägtnamn i botaniken, och har dessutom nyttjats inom entomologin, hvarföre det måste förkastas här; likaså bör namnet Othonia, som är härledt från christningsnamnet Otho (Otto), både för sin härlednings skull och derföre att det ännu ej vunnit allmännare burskap, vika för EHRENBERGS Amphicora.

confervisque marinis obductus, griseus vel virescens, eisdem locis ac Spio filicornis Fabr. occurrens.

Sedan frågan om hvilkendera ändan hos detta djur, som har tydliga ögon både i den främre och bakre kroppsdelen, genom LEUCKARTS, CLAPARÈDE'S och MECZNIKOWS undersökningar kan anses afgjord till den äldre åsigtens förmån, enligt hvilken den med gälar försedda delen är framdel, synes en ny tvist vara på väg att utbryta om hvilkendera sidan af djuret bör anses för ryggsida. MECZNIKOW, som sednast skrifvit om detta djur, riktar mot CLAPARÈDE den förebråelsen, att han helt och hållet tagit misste, när han sagt att hårborsten i kroppens främre del befinna sig på ryggsidan om hakborsten. MECZNIKOW anser tvärtom att det är hakborsten som sitta på ryggsidan, och hemtar stöd för denna sin åsigt från hjernganglionernas och hufvudsegmentflikarnes inbördes läge. Mig synes intet tvifvel kunna uppstå derom, att CLAPARÈDE'S betraktelsesätt är det riktiga, och att MECZNIKOW sjelf misstagit sig. Man känner nemligen ännu icke någon polychæt-annulat, hos hvilken hakborsten skulle befinna sig på ryggsidan om hårborsten i kroppens främre del, och hos alla till familjen *Sabellidæ* hörande slägten, bland hvilka jag också räknar Amphicora, äro hårborsten alltid på ryggsidan om hakborsten i kroppens främre del.

XXXVI. Fam. ERIOGRAPHIDIDÆ.

= *Eriographidea* MGRN.

MYXICOLA (KOCH), MGRN.

243. Myxicola Steenstrupi KRÖYER, MGRN, l. c. p. 408 Tab. XXIX f. 90.

Hab. ad Grönlandiam, Finmarkiam et Bahusiam rara.

XXXVII. Fam. SERPULIDÆ.

= *Serpulacea* (Burm.), Gr. *(excl. Sabella, Eriographis* et *Fabricia!)*.
Huc pertinent genera: *Protula* Risso, *Serpula* L. et *Filigrana* Berk.

PROTULA (Risso), Sars.

244. Protula borealis Sars, Christ. Vid. Selsk. Forh. 1864 p. 57 (sine descr.).

Hab. ad Norvegiam, prof. 300 orgyiar. (M. Sars).

FILIGRANA Oken (1815), Mörch.[1]
Filograna Oken, Berk. &c.

245. Filigrana implexa Berk.

Serpula filograna Berkeley, Zool. Journ. III p. 230.
Filograna implexa Id., Zool. Journ. V p. 427.
„ „ Sars, Fauna litt. Norv. I p. 86 Tab. X f. 12—22.
„ „ var. Sarsi an n. sp.? Mörch, Nat. Tidsk. 3 Ræk. 3 h. 364.
„ „ Sars, Reise 1849.
„ „ Danielssen, Reise 1857 p. 56; Reise 1858 p. 124.

Hab. passim frequens fundo lapidoso l. corallino, prof. 20—300 orgyiar., in sinu Codano, ex gr. ad insulas Koster (Lovén, Ljungman & Ipse), et ad Norvegiam occidentalem et borealem (M. Sars, Lovén, Danielssen, Ipse). Præterea ad Britanniam. Specimina in Lopheliam proliferam Pall., e prof. 200—300 orgyiar. a nobil. E. Uggla captam, serpentia vidi in Mus. Holm.

245[b]. Filigrana Schleideni O. Schmidt, Mörch, l. c. p. 365.

Filograna Schleideni O. Schmidt, Neue Beiträge zur Naturg. der Würmern p. 33 Tab. III f. 7. 7a.
? „ *ramosa* (Gm.) Mörch, l. c. p. 366.

Hab. ad insulas Færöenses in Modiola affixa, et ad Britanniam (Brit. Mus.) In mari albo? (Koehlreuter). — An re vera species distincta?

---

[1] Revisio critica Serpulidarum, Naturh. Tidskr., 3 R. 1 B. 1863.

HYDROIDES GUNNERUS 1768.
Eupomatus PHILIPPI 1844.

246. Hydroides norvegica GUNN., MÖRCH, l. c. p. 373.

Hydroides norvegica ... GUNNERUS, Act. Nidros. IV p. 51 Tab. 2 f. 11—13.
Serpula contortuplicata L. F. Sv., *non* S. N., *nec* Mus. Ulr.
„ *vermicularis* MÜLLER, Zool. Dan. Tab. 86 f. 9.
„ „ ABILDGAARD, ibid. Tom. III p. 9 (p. p.).
„ „ SARS, (p. p.) Reise 1849.
„ „ DANIELSSEN, (p. p.) Reise 1857 p. 56; Reise 1858 p. 124.

Hab. ad Bahusiam et Norvegiam usque ad Waranger, fundo conch.-lapid., prof. 20—50 org., minus frequens; Bahusiæ, ad Koster (LOVÉN & IPSE) et Väderöarne (GOËS), rarior; in Finmarkia frequentior (LOVÉN, GOËS & IPSE).

246b. ? Hydroides grönlandica MÖRCH, l. c. p. 375.

Serpula triquetra FABRICIUS, Fauna Grönl. p. 379 (sec. cl. MÖRCH, l. c.!).

Hab. in mari Grönlandico. Species incerta, nondum descripta.

SERPULA L., PHIL.

247. Serpula vermicularis L., S. N. XII p. 1266.

Tubus vermicularis ELLIS, Corall. Tab. 38 f. 2.
Serpula vermicularis MÖRCH, Nat. Tidskr., 3 R. 3 h. p. 381.
„ *contortuplicata* ÖRSTED, Dyr ved Dröbak p. 17, sec. cit. ELLIS Corallin. Pl. 38 f. 2!

Hab. in sinu codano, mari germanico et britannico sat frequens., fundo lapillis et frustulis concharum obtecto, prof. 15—80 org. Bahusiæ frequens, ex gr. in sinu Gullmaren, ad Väderöarne et Koster (LOVÉN, GOËS, LJUNGMAN, SMITT, IPSE). Præterea ad Britanniam et Galliam: la Rochelle (G. v. YHLEN).

VERMILIA (LAM. 1818), PHIL.

248. Vermilia porrecta MÜLL., MÖRCH, l. c. p. 390.

Serpula porrecta MÜLLER, Prodr. Zool. Dan. p. 236 n. 2860.

Serpula porrecta Müller, Zool. Dan. t. 86 f. 7, 8 (*non* fig. 9, quæ Hydroidem norvegicam refert, ut cl. Mörch recte monuit!)
„ *vermicularis* Abildgaard, Ibid. Tom. III p. 9 (p. p.)
? *Spirorbis porrecta* Danielssen, Reise 1857 p. 57; Reise 1858 p. 125.
Serpula vermicularis Örsted, Dyr ved Dröb. p. 17, sec. cit. Zool. Dan. Tab. 86 f. 7, 8.

Hab. passim in fucis, præsertim intra rupes Theistholmenses, Christiansandenses (Müll. mss. posthum.); Abildgaard Z. D. III p. 9.

248b. Vermilia conica (Fl.) Mörch, l. c. p. 46.

Hab. in sinu codano ad ins. Hirsholm (H. Kröyer Mus. Havn.); etiam ad Britanniam. A præcedente vix satis differt (Mörch).

POMATOCERUS Phil.

249. Pomatocerus triqueter L. Mörch, l. c. p. 403.

Serpula triquetra Sars, Reise 1849.
„ „ Danielssen, Reise 1857 p. 56; Reise 1858 p. 124.
„ „ Örsted, Dyr ved Dröbak p. 17.

Branchiæ speciminum in spiritu asservatorum viridi-coeruleo fasciatæ.

Hab. vulgaris in lapides et conchas, prof. 1—100 orgyiar., ad oras Scandinaviæ occidentales et boreales, e freto Öresund usque ad Waranger Finmarkiæ (S. Lovén, Goës, Danielssen, Örsted, Smitt, Ipse). Cet. ad Britanniam et Galliam.

PLACOSTEGUS Phil.

250. Placostegus tridentatus J. C. Fabr., Mörch, l. c. p. 414.

Serpula triquetra Gunnerus 1768, Norske Vid. Selsk. Skr. IV p. 53 Tab. 2 f. 14.
„ *tridentata* J. C. Fabricius, Reise nach Norvegen 1779 p. 385.
„ *polita* Sars, Reise 1849 p. 84.
„ „ Danielssen, Reise 1857 p. 56; Reise 1858 p. 124.

Hab. in lapides, conchas, Lopheliam proliferam &c.

affixa, prof. 30—250—300 orgyiar., e Bahusia usque ad Spetsbergiam distributa. Bahusiæ: ad Skår, Väderöarne et Koster (S. LOVÉN, GOËS, LJUNGMAN & IPSE); Finmarkiæ haud rara (S. LOVÉN, GOËS, SARS, DANIELSSEN & IPSE); ad Spetsbergiam occidentalem hanc spec. semel reperi, prof. 100 orgyiar., procul a terra.

DITRYPA BERK.

251. Ditrypa arietina MÜLL.

Dentalium arietinum MÜLLER, Prodr. Zool. Dan. p. 236 n. 2853.
Ditrypa arcuata MÖRCH, l. c. p. 425.

Hab. ad Bahusiam passim sat frequ., ex. gr. ad insulas Koster et Väderöarne, fundo arenoso vel conch.-lapid. prof. 10—50 org. (S. LOVÉN, GOËS, LJUNGMAN & IPSE).

251b. Ditrypa libera SARS.

Serpula libera SARS, Beskr. og Iakttag. p. 52 Tab. 15 f. 33.
Ditrypa arietina DANIELSSEN, Reise 1857 p. 56; Reise 1858 p. 124.
„ „ MÖRCH (p. p.), l. c. p. 424.

A præcedente differt testa majore, longe minus arcuata.

Hab. ad litora Norvegiæ occidentalis, fundo sabuloso prof. 20—70 orgyiar., sat frequens (SARS, DANIELSSEN, S. LOVÉN, GOËS & IPSE).

SPIRORBIS DAUD.

252. Spirorbis borealis DAUD., MÖRCH, l. c. p. 429.

Serpula spirorbis L. S. N. XII p. 1265.
„ „ MÜLLER, Prodr. Z. D. p. 236; Zool. Dan. Tab. 86 f. 1—3.
Spirorbis nautiloides LMK., SARS, DANIELSSEN.

Hab. vulgaris in fucos, laminarias, lapides &c. in zona litorali maris germanici, glacialis et baltici.

253. Spirorbis verruca FABR., MÖRCH, l. c. p. 431.

Hab. in mari Grönlandico super testacea, præsertim in Pectine islandico (MÖRCH), et ad Spetsbergiam (IPSE).

254. Spirorbis granulatus L. MÖRCH, l. c. p. 434.

? *Spirorbis granulata* SARS, DANIELSSEN.

Hab. in oceano Germanico et Britannico (MÖRCH); Bahusia (MÖRCH).

255. Spirorbis Fabricii MÖRCH, l. c. p. 435.

Serpula contortuplicata FABRICIUS, Fn. Grönl. p. 381 (excl. syn.).

Hab. Grönlandiæ eisdem locis ac Spirill. cancellatum, cum qua et Spirorb. verruca sæpe mire contortuplicata est (FABR.).

256[a]. Spirorbis spirillum (L.) MÖRCH, l. c. p. 438.

Hab. in oceano super Sertularias et Zoophyta alia ad Grönlandiam, Spetsbergiam et Scandinaviam.

256[b]. Spirorbis lucidus (MONT), MÖRCH, l. c. p. 439.

Serpula porrecta FABR., F. Gr. p. 378 (*non* MÜLL.).
„ *spirillum* FABR., Ib. p. 376 (jun.).
„ „ MÜLLER, Prodr. Z. D. p. 236.

Hab. in sertulariis, Flustris, Fistulanis, Tubiporis, cancris marimis, fucis minoribus rarius in lapidibus et testaceis (O. FABR.).

257. Spirorbis vitreus (O. FABR.), MÖRCH, l. c. p. 440.

Serpula vitrea FABR., Fn. Grönl. p. 382.

Hab. in oceano Grönlandico eisdem locis ac præcedens.

258. Spirorbis cancellatus FABR., MÖRCH, l. c. p. 440.

Serpula cancellata FABR., Fn. Grönl. p. 383 (excl. syn.).
„ *granulata* FABR., Ibid. p. 380 (*n.* L.).

Hab. in mari Grönlandico super lapides marinos, Balanos, Mytilos et alia testacea, quibus arctissime adhæret (FABR.).

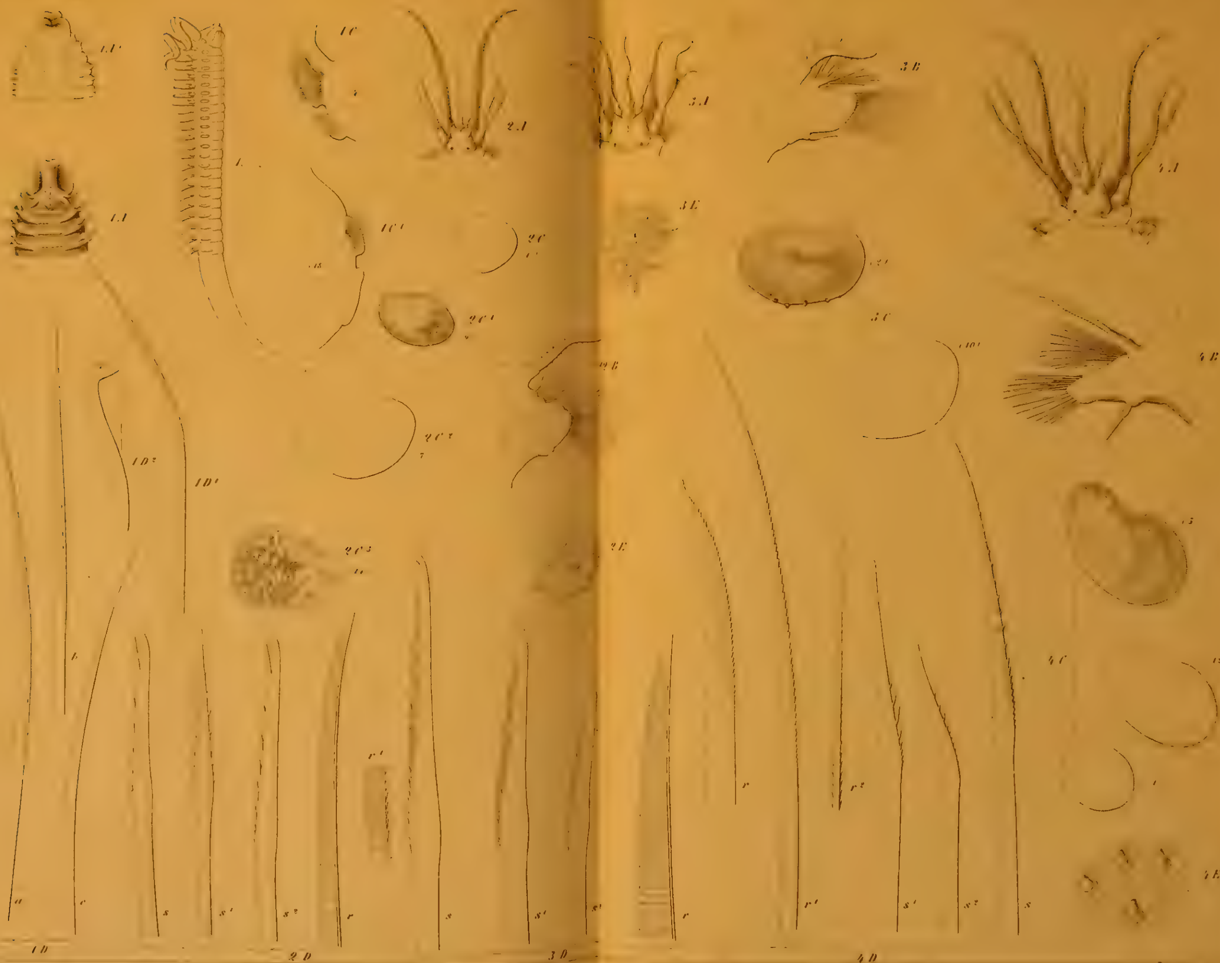

De annulater, som framlidne Magister CARL CHYDENIUS upphemtade med en M'CLINTOCK'S bottenhuggare bland andra hafsdjur från ett djup af 1,400 famnar vid Spetsbergens vestra kust, äfvensom några andra högnordiska, af hvilka Riksmuseum eger blott ofullständiga exemplar, äro icke omnämnda i denna afhandling. Bland de förra är en trådfin Spiochætopterus den märkligaste.

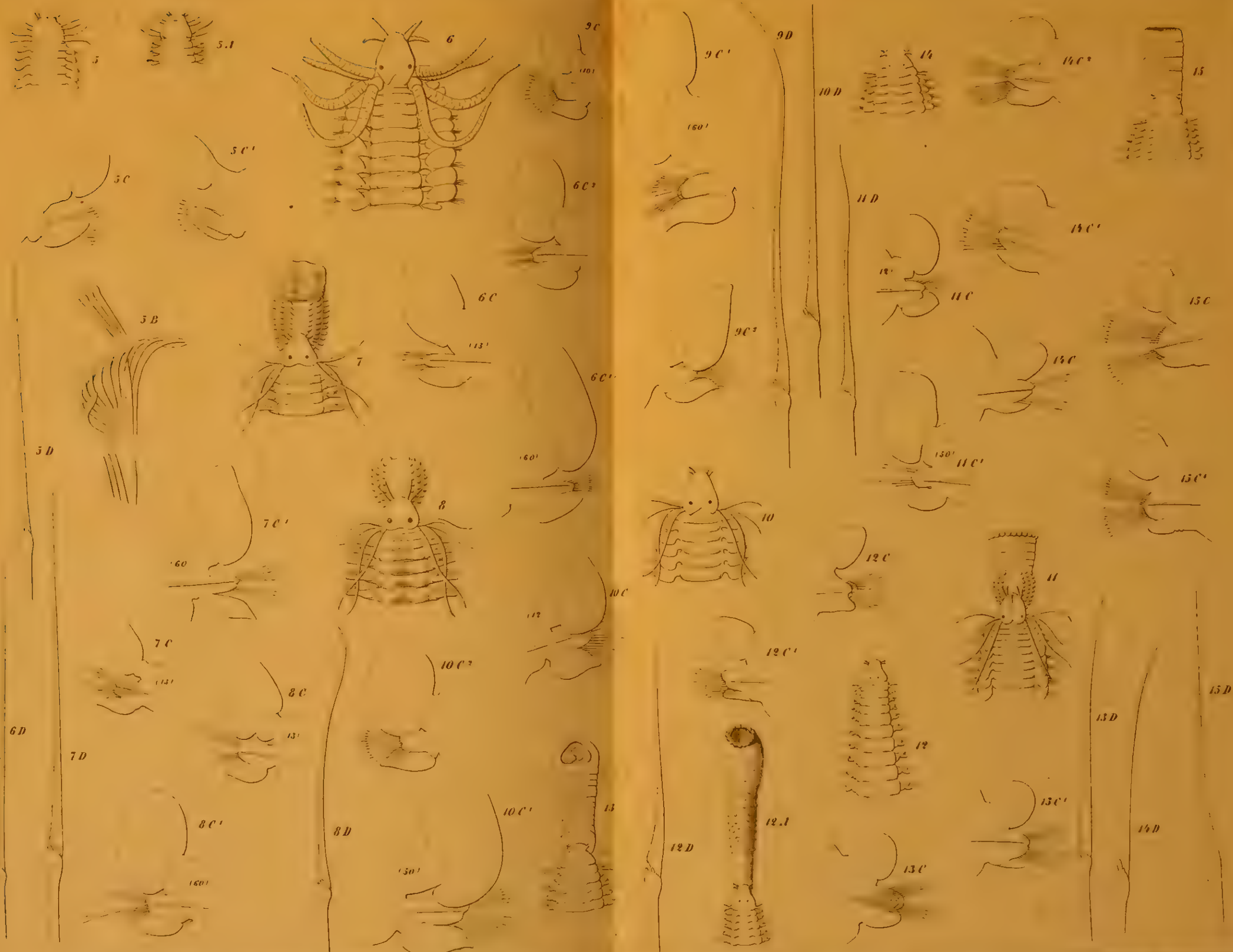
I en sednare afhandling, ämnad att införas i K. Vet. Akad. Förh., har jag för afsigt, att utförligare utlägga de nordiska Hafs-annulaternas utbredningsförhållanden, att närmare angifva och motivera mina åsigter angående Annulaternas systematiska ordnande öfverhufvud, äfvensom att lemna bidrag till kännedomen om fortplantningen hos dem, specielt med afseende på generationsvexeln (propagatio surcularis) hos Syllidæ n.

Explicatio tabularum.

A. J. Malmgren's Annulata Polychaeta
Tabulae.

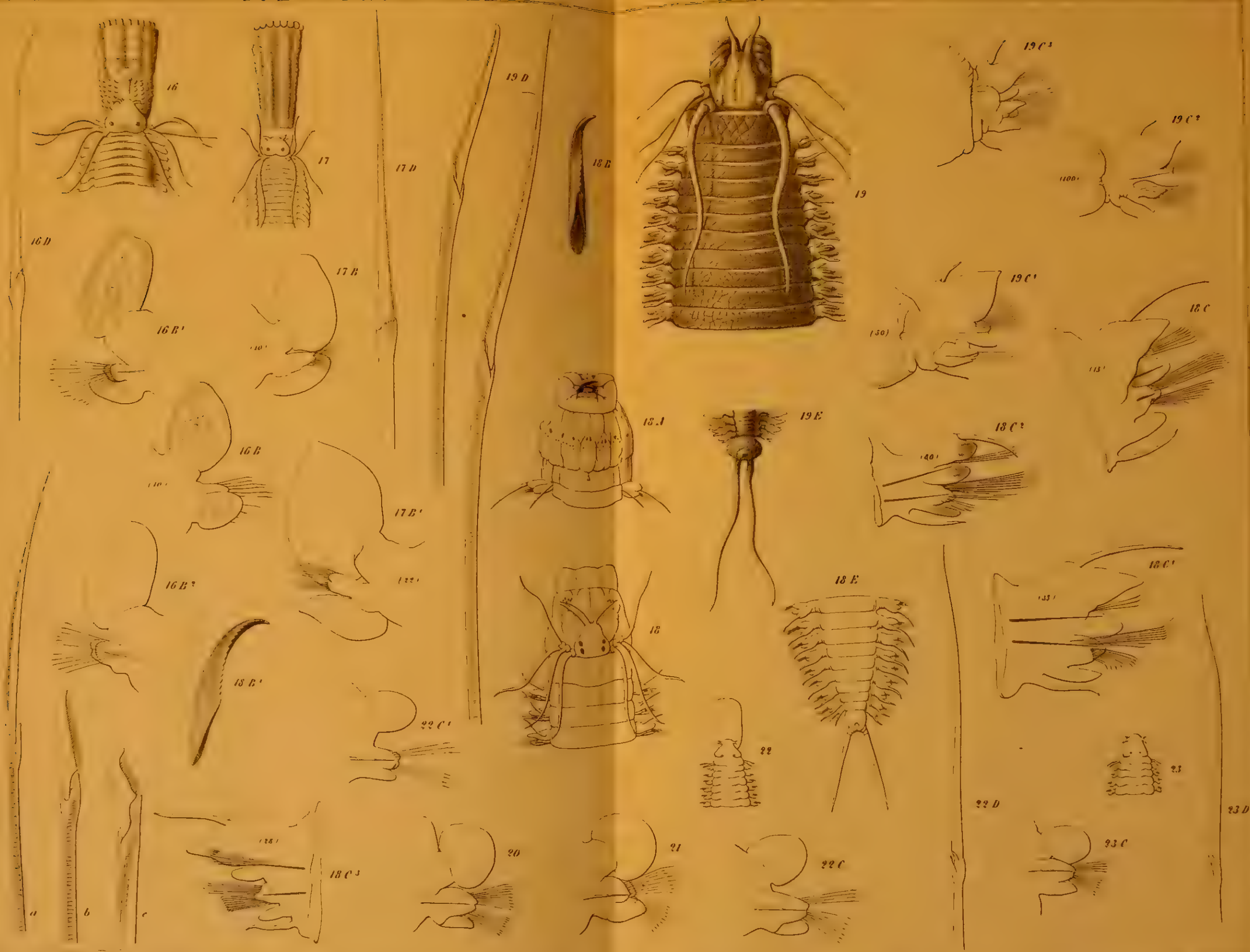
3 Leprea textrix Mal. 1 Scio filicornis Fab.
4 Nicolea Zostericola 3 Tarmenis Gunnerii Mal.

A. M. Westergren del

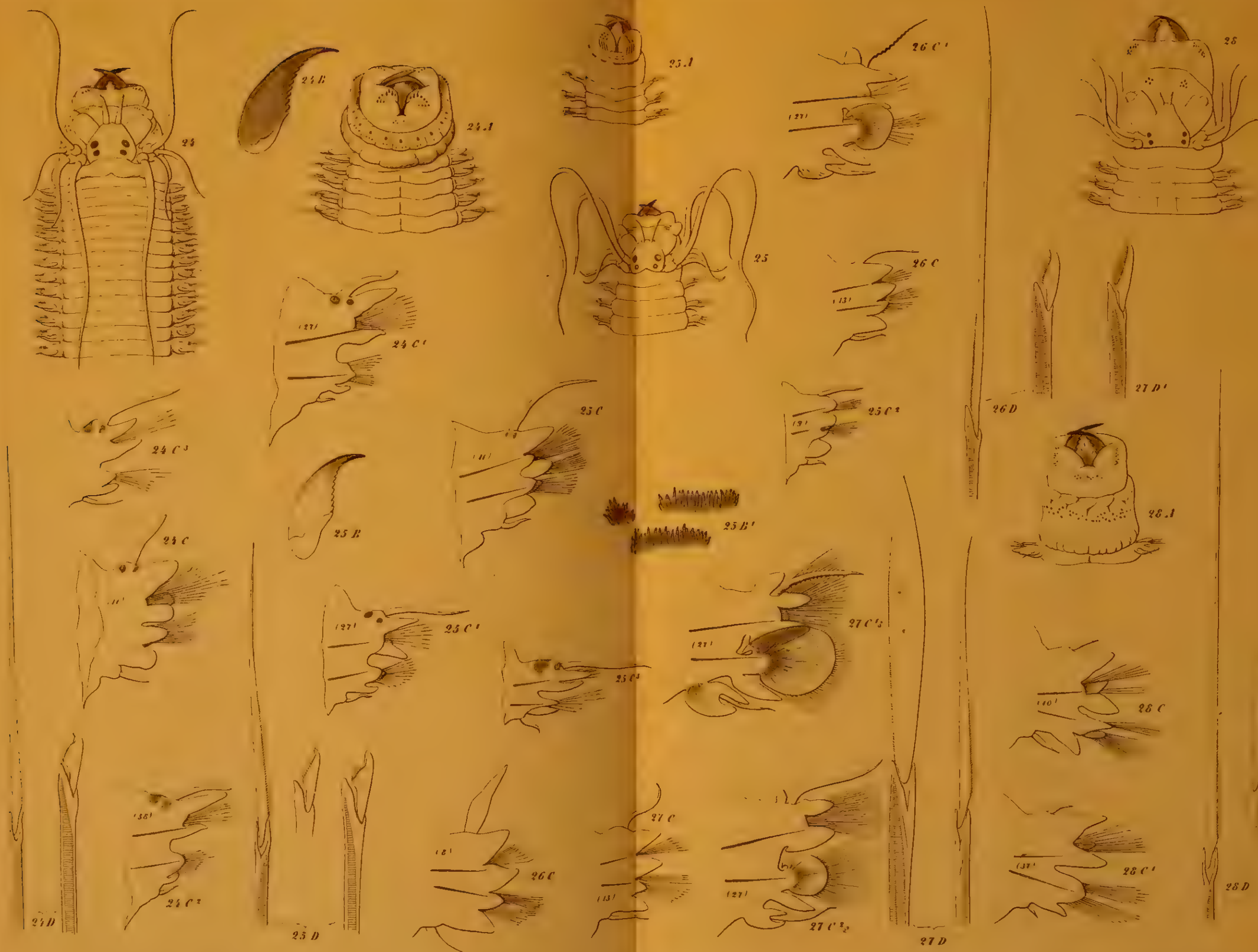
5 [illegible] M.
6 [illegible] „
7 „ [illegible] Oerst.
8 P. pulchella M.
9 „ groenlandica Oerst.
10 „ [illegible] M.
11 Phyll. Rinki M.
12 Eteone arctica M.
13 „ [illegible] „
14 Ev. [illegible]
15 „ [illegible] M.

Taf. III

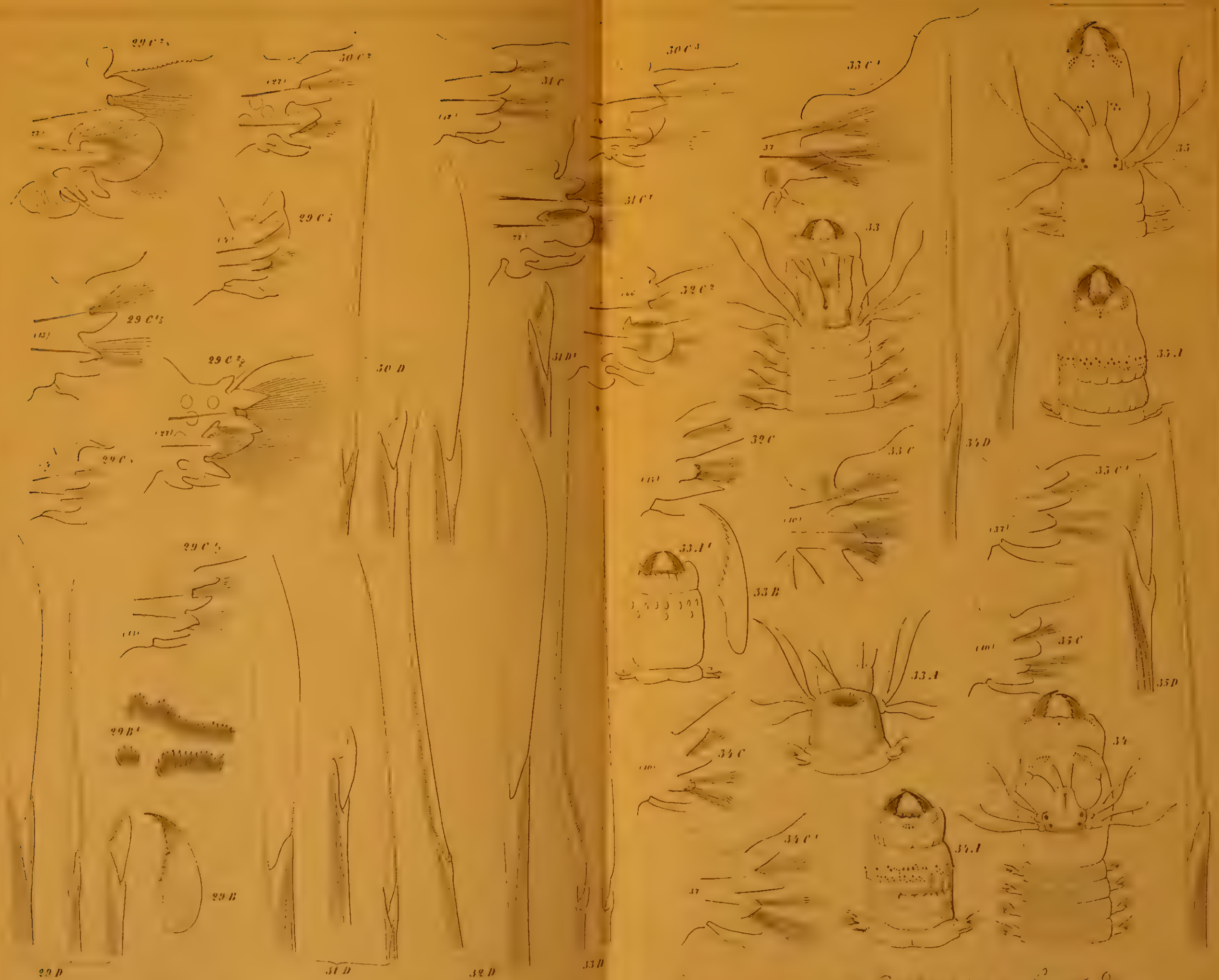
A M Westergren del

16 Phyll. maculata Mu
17 " laminosa Sav
18 Nereiphas furcata Sav.
19 ...litta virens ...
20 ... barbata ...
21 ...
22 ...
23 " ...

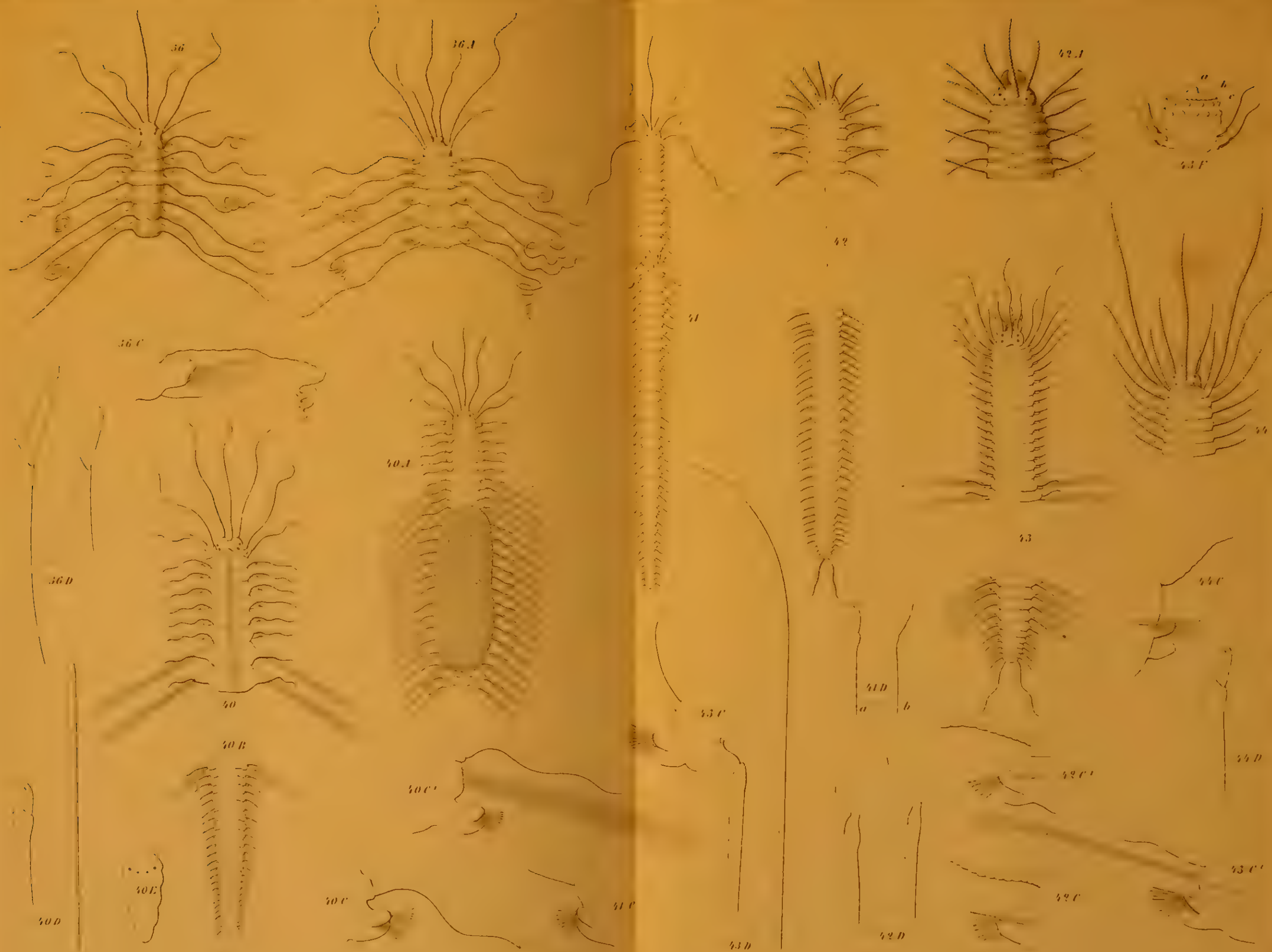

Lith o tr. h C.G Höglind

24 Praxithea irrorata [illegible]
25 [illegible]
26 [illegible] nereis [illegible]
27 [illegible]
28 Hediste diversicolor Müll

33 Ceratocephala loveni Mgn
34 Nereis zonata
35 „ pelagica Lin.

A M Westergren del

36 Gattiola finmarchica ...
40 Autolyt. ...
41 Aut. ...
42

38 39 45 46 47 37

37 B

46 C 46 B 48 F

38 B

45 C

39 C'

46 F

39 C 48

38 A

37 A

38 D 46 C'

48 C

46 D 47 G

38 C

38 C'

39 48 C' 37 D

48 D 39 D 45 D

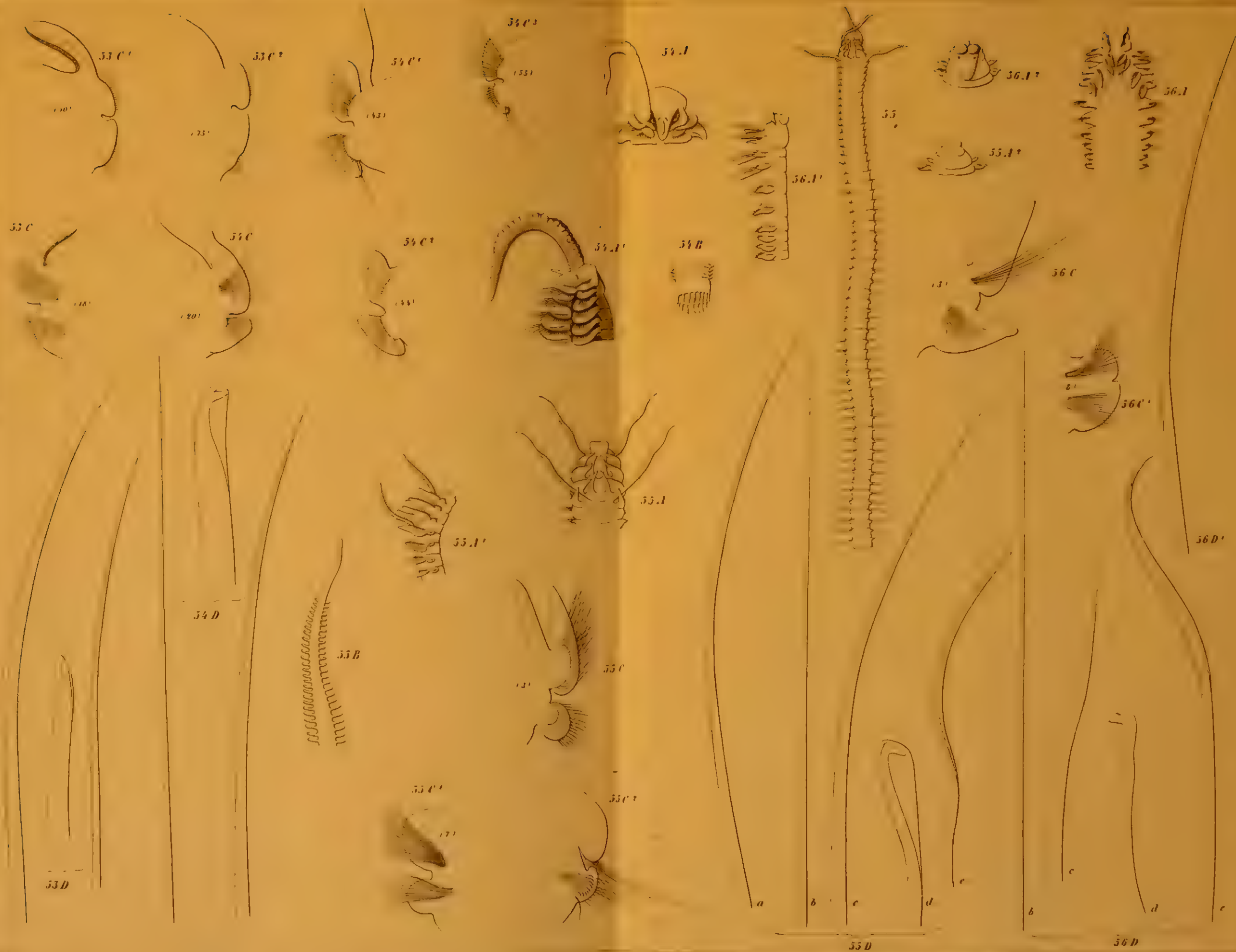
Lithogr. CGH

3) ... Alexandri Mgr
4) ... cornuta Rathke

Pionosyllis compacta Mgr
4) Syllis fasciata Mgr

49 Hyalinoecia tubicola Müll.
50 Staurocephalus oncaeformis Mgr

stergren del

53 Nerine foliosa Sars
54 Scolecolepis cirrata Sars (Larver)

57.A 57 B 57 57 D¹ 57 D 57 D²

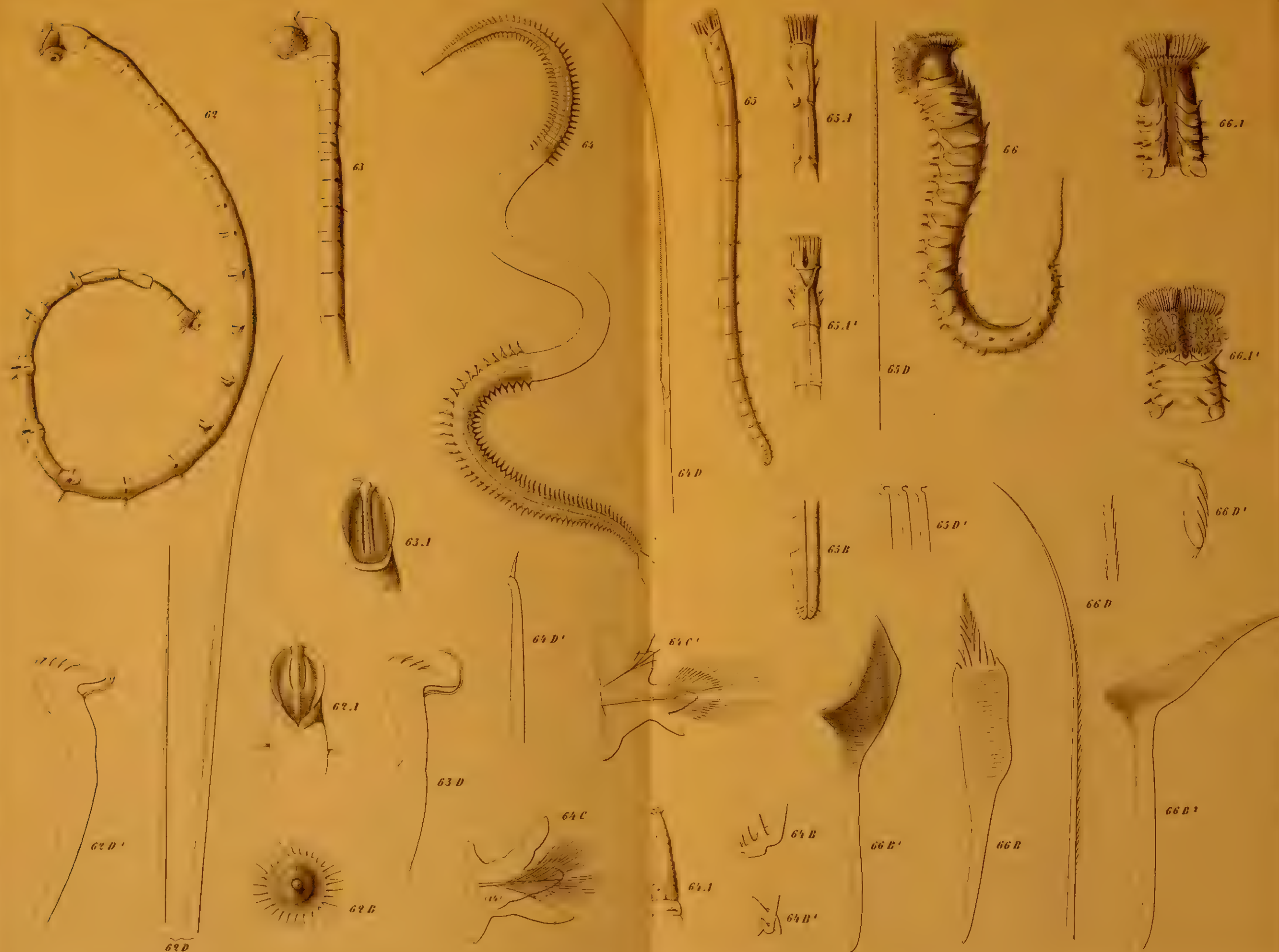
58 58 D 58.A 58 B 58 D¹ 58 D²

59 59 D 59 D¹ 59 D²

60 60.A 60 D¹ 60 D² a b 60 D

61 61.A 61.A¹ 61 C 61 D 61 D¹

112

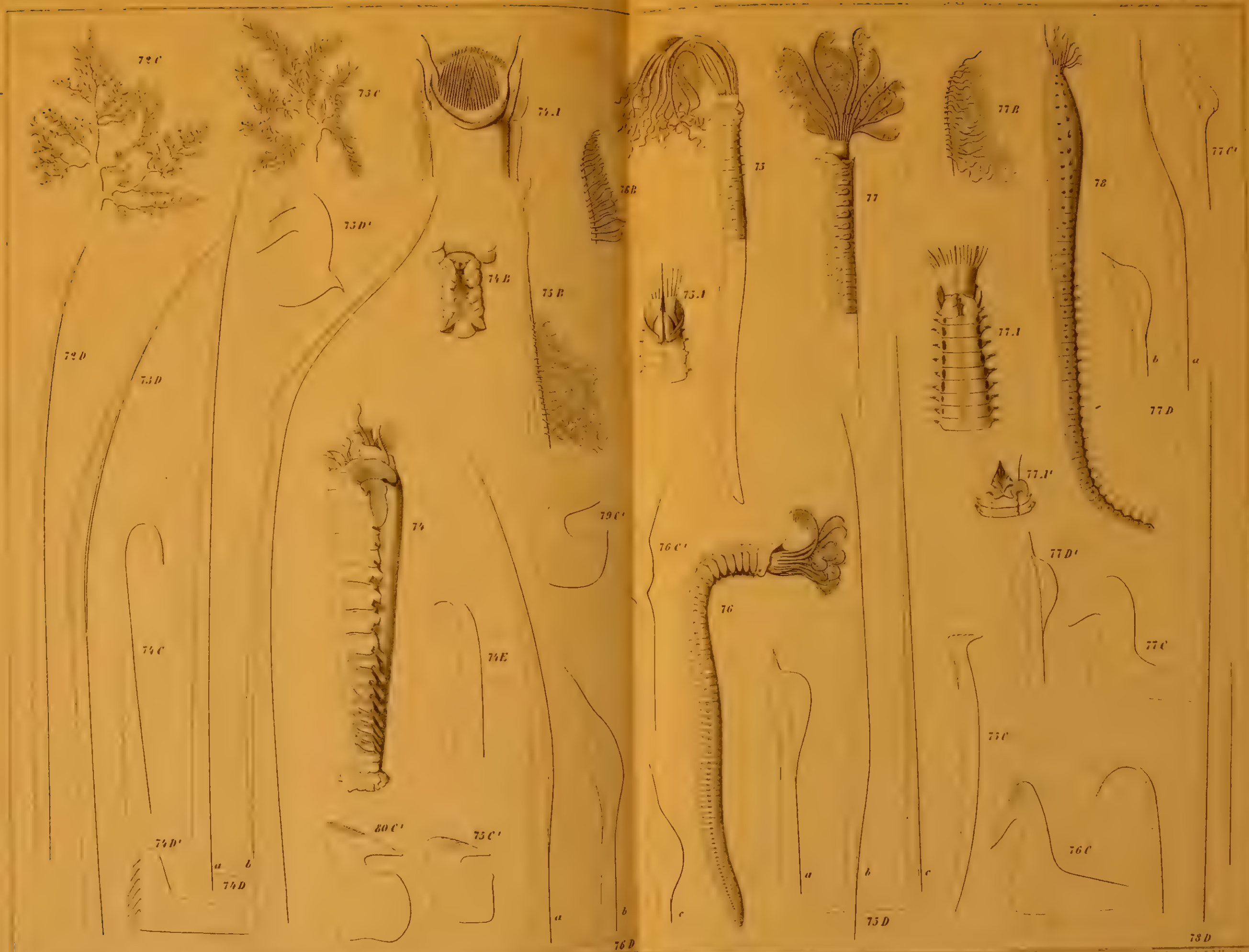
A. M. Westergren del.

Lith o. tr. h. C. G. Höglind

62 Barilla fraterniana Sgn. 64 Eone Nordmanni Sgn. 65 Ammochares assimile Sars

A M Westergren del.

A.M Westergren del

Lith o tr h C.J Hoglund

72 Loimia

73 Lanice conchilega Pall

74

75

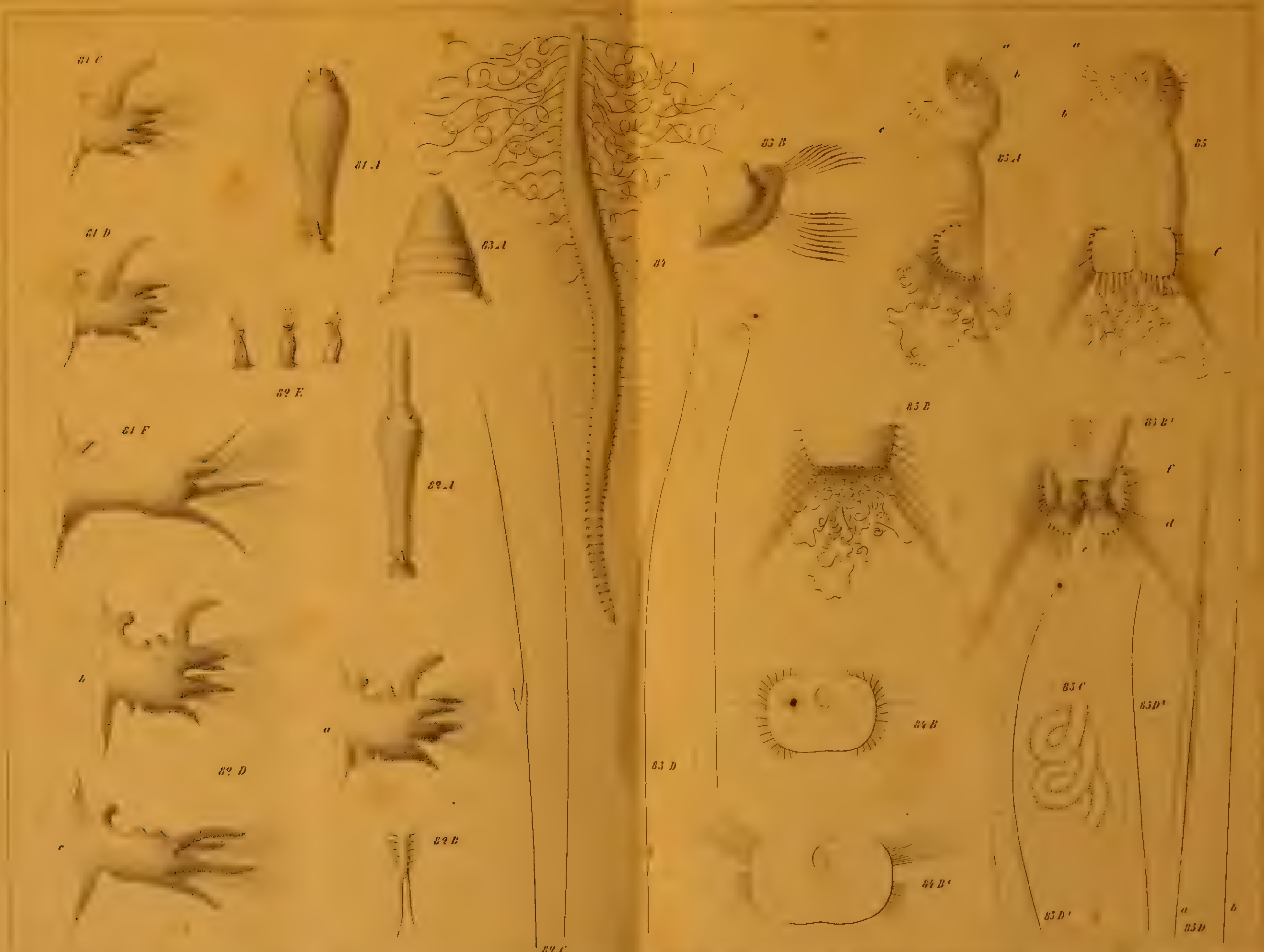
80 Euchone analis

76 Potamilla

77 " " Müll

79 Chone infundibuliformis Kr.

78 Tryphosnia glauca Mgr.

A. M. Westergren. del.

81 Glycera Goesi ...
82 " alba ...

HAND BOUND BY
TALIN BOOKBINDERY
CAPE COD

